

BEROEPSCHRIFT W.J. DE JONG

ZAAKNUMMER ARN 19 / 2184 WABOA

'Wie zal de bewakers zelf bewaken?'
*'Quis custodiet ipsos custodes?'*¹

Aan: Rechtbank Gelderland, Team Bestuursrecht
Postbus 9030, 6800 EM Arnhem

Ondergetekende: Wilhelmina J. de Jong
geboren op 4 februari 1961
wonende te: Wolinkweg 11, 7273 SL Haarlo
telefoon: 0545-785455

onderbouwt met het onderhavige beroepschrift – onder verwijzing van de op 15 mei 2019 aangeleverde 'Verkorte weergave beroepsgronden' – het eerder aangetekende beroep tegen de (hierbij gevoegde) beslissing van de gemeente Berkelland te Borculo d.d. 15 maart 2019 (zaaknummer 224119). In deze beslissing verklaart de gemeente het bezwaar van ondergetekende d.d. 23 augustus 2018 niet-ontvankelijk en handhaaft ze haar besluit van 17 juli 2018 (OR 2018010) tot het verlenen van een omgevingsvergunning aan KPN B.V. voor het plaatsen van een mast voor telecommunicatie aan de Dennenweg te Haarlo.

Ondergetekende kan zich met de door de gemeente Berkelland genomen beslissing nadrukkelijk niet verenigen, omdat het besluit een deugdelijke en draagkrachtige motivering ontbeert, waarmee zij in strijd is met artikel 3:46² en artikel 7:12 lid 1³ Awb.

Gezien het belang van deze zaak, niet alleen voor mij persoonlijk, maar voor het terugvorderen van de stem van burgers als het gaat om *het dwingend opleggen van stralingsrisico's*, is mijn pleidooi uitgebreid en diepgaand. Ik laat daarbij zien dat hierbij niet alleen mijn persoonlijk belang in het geding is, maar ook dat van mijn dierbaren en, veel ruimer nog, het belang voor alle burgers dat *'de gezondheid, het leefmilieu en de veiligheid op geen enkele wijze in gevaar kunnen komen'*.⁴ Een zekerheid die in 2000 in de Nota Nationaal Antennebeleid is afgegeven, maar die niet wordt gewaarborgd (zie de 'Nadere toelichting en onderbouwing', deel III, hoofdstuk 18. *'Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken' in strijd met kabinetsnota Nationaal Antennebeleid*).

¹ Wie zal de bewakers zelf bewaken? Wie houdt er toezicht op degenen die de beslissingen nemen?; wie controleert degenen die het voor het zeggen hebben?; wie houdt er toezicht op de toezichhouders?; wie controleert de controleurs?
Ontleend aan de *Satiren* van Juvenalis (Satira VI, 347). In zijn oorspronkelijk vorm voorafgegaan door *sed* 'maar'.

² Artikel 3:46 Awb. Een besluit dient te berusten op deugdelijke motivering.

³ Artikel 7:12 lid 1 Awb. De beslissing op het bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering, die bij de bekendmaking van de
Beslissing wordt vermeld.

⁴ Kabinetsnota 'Nationaal Antennebeleid', 8 december 2000. Ministerie van Verkeer en Waterstaat Directoraat-Generaal Telecommunicatie en Post. <https://www.antennebureau.nl/documenten/beleidsnotas/2018/januari/26/nationaal-antennebeleid-2000>, pagina 4.

Op basis van de door mij aangevoerde beroepsgronden, verzoek ik u, zijnde de rechterlijke macht, zowel het besluit van de gemeente Berkelland van 15 maart 2019 betreffende het niet-ontvankelijk verklaren van mijn bezwaar, als het besluit van 17 juli 2018 betreffende vergunningverlening voor het plaatsen van een zendmast, te vernietigen. Subsidiair aan dit verzoek, vraag ik u om, gezien de wetenschappelijke controverse rond draadloze technologie en de daarmee verbonden ambiguïteit van de risico's⁵, de noodzaak van beschermende maatregelen en 'Witte Zones'⁶ te erkennen om tenminste burgers die lijden aan Elektromagnetische Hyper Sensitiviteit⁷ of om andere redenen aan stralingsbelasting willen ontsnappen, een alternatief te bieden en schending van artikel 3:4 lid 2 Awb⁸ en meerdere andere in dit beroepschrift aangehaalde rechtsregels, alsook de schending van mensenrechten, te voorkomen.

Datum: 24 februari 2020

Wilma de Jong

⁵ *Ambigüe risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.* Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

⁶ Mr. Bernd Irmfried Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf

Oorspronkelijk artikel 'Kompetenzinitiative zum Schutz von Mensch, Umwelt und Demokratie', gepubliceerd in: Neue Zeitschrift für Verwaltungsrecht 20 / 2015, 1410-16.

⁷ Elektromagnetische Hypersensitiviteit (afgekort EHS) wordt door steeds meer wetenschappers beschouwd als een valide milieu-induceerbaar verschijnsel, waarbij op basis van wetenschappelijk bewijs een causale relatie wordt aangeomen tussen gezondheidsklachten en blootstelling aan kunstmatige EMV. Zie o.a. Igor Belyaev et al. *EUROPEAN EMF Guideline 2016 for the prevention, diagnosis and treatment of EMF-related health problems and illnesses*. Rev Environ Health 2016; 31(3).

⁸ Artikel 3:4 lid 2 Awb. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting en conclusies 4

Beroepsgronden

1. Uitsluitend gebaseerd op een korte termijn thermisch effect 9
2. Falende deskundigheid en onafhankelijkheid Gezondheidsraad en Kennisplatform EMV 13
3. Ontoereikendheid vaste jurisprudentie 17
4. 'Expertise' en belang KPN versus het belang van fysieke veiligheid 20
5. Onrechtmatig overheidshandelen in het Nationaal Antennebeleid 28
6. Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's 32
7. Ongefundeerde uitsluiting van het bestaan van EHS (Elektromagnetische Hyper Sensitiviteit) 42
8. Witte zones, onmogelijk of verplicht op grond van wetgeving? 52

Overzicht bijlagen 62

SAMENVATTING EN CONCLUSIES

De veiligheidsclaim ICNIRP⁹-limieten, zoals in het antennebeleid gehanteerd, is onhoudbaar. Het merendeel van de wetenschappelijke gemeenschap die zich bezighoudt met onderzoek naar de gezondheidseffecten van EMV, wijst de ICNIRP-limieten als ondeugdelijk af.¹⁰ Omdat de ICNIRP-limieten daarmee controversieel zijn, kunnen deze limieten, alsook de daaruit afgeleide veldsterkes, niet als uitgangspunt worden genomen om mijn belang te bepalen, dan wel af te wijzen, zonder datzelfde belang te schenden. Evenmin kunnen ze dienen om een veilig antennebeleid op te baseren.

Gezien de wetenschappelijke controverse dient tenminste gesproken te worden van ambigue risico's¹¹ die geen veiligheidsclaim rechtvaardigen, maar om voorzorg vragen. Duizenden vaak peer reviewed studies laten zien dat draadloze technologie *onder de huidige blootstellingen* ernstige risico's met zich meebrengt en grote gezondheidsschade kan veroorzaken en al veroorzaakt, zoals ik zelf aan den lijve ondervind.^{12 13} Dat deze kennis niet wordt gedeeld en benut door instanties als de Gezondheidsraad, het KPENV¹⁴, de ICNIRP en het WHO EMV-Project, komt voort uit een serieuze belangenverstremming of tenminste een schijn van belangenverstremming.¹⁵ Ook binnen het onderzoeksprogramma ZonMw, dat de Nederlandse overheid 16,6 miljoen Euro aan subsidiegelden heeft gekost.

Feit is dat het huidige antennebeleid, dat in het streven naar landelijke dekking mobiel bereik een gedwongen bestraling van burgers aan RFRam (amplitude-gemoduleerde HF-EMV¹⁶) impliceert, een vrije geïnformeerde toestemming ('informed consent') van betrokkenen ontbeert. Aangezien er sprake is van aangetoonde biologische effecten en de biologie er dus bij betrokken is, is deze

⁹ Blootstellingslimieten vastgesteld door de International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP). Aanbeveling van de Raad van 12 juli 1999 betreffende de beperking van blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz — 300 GHz. (1999/519/EG).

¹⁰ 'ICNIRP is een niet-gouvernementele organisatie (ngo) gevestigd in Duitsland. Leden zijn geselecteerd in een intern proces en ICNIRP mist transparantie en vertegenwoordigt niet de mening van de meerderheid van de wetenschappelijke gemeenschap die betrokken is bij het onderzoek naar gezondheidseffecten van EMV. De meerderheid, of 252 wetenschappers hebben verklaard: "ICNIRP gaat tot op de dag van vandaag door met het maken van deze beweringen¹⁰, ondanks de groeiende wetenschappelijke van het tegendeel. Wij zijn van mening dat, omdat de ICNIRP-richtlijnen niet gelden bij langdurige blootstelling en bij effecten met lage intensiteit, ze onvoldoende zijn om de volksgezondheid te beschermen." <https://emfscientist.org/index.php/emf-scientist-appeal>.' Dr. Lennart Hardell. The Environment and Cancer Research Foundation. <https://www.environmentandcancer.com/letter-to-simonetta-sommaruga-07-01-2020-english/> Vertaling citaat: WdJ.

¹¹ 'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

¹² Zie artsenverklaringen: 1) Verklaring huisarts mw. R. Boting-Klomp, Eibergen; 2) Verklaring huisarts mw. Liesbeth Adriaansens, Breda.

¹³ Zie EHS-diagnose door oncoloog professor Dominique Belpomme, Parijs. EHS & MCS. Research and treatment European Group <http://www.ehs-mcs.org/en/>. Zie ook: Dominique Belpomme et al. *Reliable disease biomarkers characterizing and identifying electrohypersensitivity and multiple chemical sensitivity as two etiopathogenic aspects of a unique pathological disorder*. Rev Environ Health 2015; 30 (4); DOI 10.1515/reveh-2015-0027. http://www.ehs-mcs.org/fichiers/1454070991_Reliable_biomarkers.pdf

¹⁴ Kennisplatform Elektromagnetische Velden.

¹⁵ Om de wetenschappelijke integriteit te waarborgen, moet zelfs de schijn van belangenverstremming worden vermeden.

¹⁶ In dit beroepschrift wordt, als het gaat om de gezondheidsrisico's van draadloze communicatietechnieken, gesproken over RFRam, afgekort van 'Radio Frequency Radiation amplitude-modulated'. Het is van belang deze aanduiding te onderscheiden van de veelgebruikte aanduiding RF-EMV, omdat bij het gezondheidsonderzoek naar de biologische effecten van draadloze technologie, met name de amplitude-modulaties (de op de RF-EMV gepulste data) schade veroorzaken vergelijkbaar met schade door ELF-EMV. Onderzoeken naar blootstelling aan RF-EMV zonder 'am' blijken geen effecten te geven. Zie o.a. hoofdstuk 16. *BioInitiative Report ondeugelijk beoordeeld*, in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

toestemming nodig op grond van artikel 3 lid 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' (juridisch bindend voor iedereen op grond van artikel 6 VEU en artikel 93 Grondwet). Een dergelijke toestemming ontbreekt volledig. Dit terwijl een veiligheidsclaim ICNIRP-limieten op grond van de wetenschappelijke controverse en de daarmee samenhangende ambigue risico's moet worden afgewezen. Met andere woorden, burgers, ook burgers die daar nadrukkelijk tegen zijn, worden gedwongen bestraald door RFRam 24/7, terwijl er geen zekerheid kan worden gegeven over de fysieke veiligheid en een voortdurende schending plaatsvindt van hun recht om simpelweg 'nee' te zeggen.

Uitgaande van een onrechtmatige veiligheidsclaim ICNIRP-limieten, terwijl de INCIRP zelf in haar richtlijnen uit 1998 aangeeft dat een veiligheidsclaim ongerechtvaardigd is, faciliteert de gemeente in het plaatsingsplan van de telecom-providers en werkt zij mee aan het zonder enige vorm van geïnformeerde toestemming gedwongen bestralen van burgers door RFRam 24/7, zonder dat burgers zelfs maar worden gehoord in de gezondheidsargumenten die zij aandragen in hun zienswijzen en bezwaarschriften en zonder dat een stralingsarm alternatief zelfs maar bespreekbaar is. Dit alles is in strijd met nationaal en internationaal recht.

Gesproken kan worden van schending van¹⁷:

- 1) Artikel 1:2 lid 2, artikel 2:4 lid 1, artikel 3:2, artikel 3:4 lid 2, artikel 3:46 en artikel 7:12 lid 1 Algemene wet bestuursrecht (Awb)
- 2) Artikel 10 lid 1, artikel 11, artikel 20 lid 1; artikel 21; artikel 22 lid 2, artikel 93 en artikel 98 Grondwet (Gw).
- 3) Artikel 170 lid 1 aanhef en onder c en d Gemeentewet (Gemw).
- 4) Artikel 1 aanhef en onder c, artikel 2 lid 1 en 2, artikel 15 lid 2, artikel 15 lid 1 Wet publieke gezondheid (Wpg).
- 5) Artikel 1:3 Omgevingswet.
- 6) Overweging 11 en artikel 3 lid 2 Richtlijn 22/21/EG (Kaderrichtlijn).
- 7) Artikel 191 lid 2 Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU).
- 8) Artikel 5 lid 1 en artikel 8 lid 1 Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 9) Artikel 1, artikel 3 lid 1 en 2, artikel 6 en artikel 7 Handvest grondrechten EU (juridisch bindend op grond van artikel 6 VEU).

Ook in de adviezen van de Commissie EMV van de Gezondheidsraad kan geen rechtvaardigingsgrond gevonden worden voor de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten, aangezien de Commissie EMV faalt in het geven van een juiste weergave van de stand van de wetenschap en, door een ondermijning van de wetenschappelijke infrastructuur rond EMV, aantoonbaar haar wettelijke opdracht (artikel 22 Gezondheidswet) schendt. Evenmin biedt de vaste jurisprudentie deugdelijke grond voor een veiligheidsclaim ICNIRP-limieten. Rechtsoverwegingen vallen terug op extreem verouderde en onjuiste informatie waarbij actuele wetenschappelijke informatie over de biologische en klinische effecten van RFRam ontbreekt.

Uit de jurisprudentie blijkt voorts dat de toepasselijkheid van internationale verdragen (artikel 8

¹⁷ Zie voor de inhoud van de wetsartikelen de voetnoten bij de beroepsgronden.

lid 1 EVRM en artikel 191 lid 2 VWEU) onzorgvuldig en onjuist zijn geïnterpreteerd en ten onrechte afgewezen.

Dat de gemeente zich in haar besluitvorming voorts in belangrijke mate heeft laten leiden door de 'expertise' van KPN is niet alleen ethisch laakbaar, maar ook in strijd met de fysieke veiligheid en de functionele onafhankelijkheid, gewettigd op grond van de Awb en de EU-richtlijn 2002/21/EG (kaderrichtlijn). Gezien haar belangen kan en mag KPN niet als een onafhankelijke expert worden beschouwd als het gaat om de waarborg van fysieke veiligheid van draadloze technologie. Bovendien verstrekt KPN onjuiste informatie over de risico's van RFRam, terwijl de telecom-operator geacht kan worden op de hoogte te zijn van de schadelijke effecten van draadloze technologie.

Wat betreft aansluiting van de gemeente Berkelland bij het Nationaal Antennebeleid kan worden vastgesteld dat dit beleid op een onjuiste grondslag is gebaseerd. Van het begin af aan is het beleid in strijd geweest met de opdracht tot gezondheidsbevordering (artikel 22 lid 2 Grondwet), doordat het de (in de Nota Nationaal Antennebeleid afgegeven) waarborg tot lokale preventieve en repressieve toetsing ondermijnt, met als enig doel om een snelle en soepele uitrol van draadloze netwerken veilig te stellen. Daarbij baseert de landelijke overheid zich op onrechtmatige veiligheidsclaims, op een ontoereikende wetenschappelijke infrastructuur en op onjuiste en onzorgvuldige interpretaties van wetenschappelijke studies. Gedurende de gehele geschiedenis van het Nationaal Antennebeleid is de Tweede Kamer niet of onjuist door het kabinet geïnformeerd over de aard van de wetenschappelijke controverses rond EMV (schending artikel 68 Grondwet).

Met het op deze wijze onrechtmatige voorop stellen van de snelle en soepele uitrol van draadloze netwerken handelt de overheid niet alleen in strijd met haar opdracht tot bescherming van de fysieke veiligheid en gezondheid van de bevolking. In het gedwongen opleggen van bestraling door RFRam waarvan bekend is dat het ons lichaam en onze cellen binnendringt en biologische effecten veroorzaakt en daarmee (blijvende en ernstige) schade kan veroorzaken, ook van burgers die daar nadrukkelijk tegen zijn, worden ook mensenrechten geschonden. Rechten die zijn vastgelegd in de Grondwet (de collectieve ethiek waarop onze rechtstaat stoelt) en in verschillende internationale verdragen, zoals de EVRM, de VWEU en het (juridisch aan de VEU verbonden) Handvest grondrechten EU.

Afwijzing van het bestaan van EHS op grond van het zogenaamde 'nocebo-effect' heeft geen deugdelijke grond, omdat provocatie-onderzoek, waarop de afwijzing is gebaseerd, niet geschikt is om causaliteit aan te tonen, dan wel uit te sluiten. Bloedonderzoek toont bijvoorbeeld aan dat bij blootstelling aan RFRam (mobiele telefoons, WiFi en de smart-meter) een vrijwel onmiddellijke degeneratie van het bloed plaatsvindt en rouleaux-formaties optreden (een tot 'gestapelde munten' samenklonteren van het bloed), waardoor verschillende klachten ontstaan die door EHS-ers worden gemeld en de mogelijkheid bestaat van hartfalen. Dit wetenschappelijk bewijs van ernstige gezondheidseffecten, dat slechts een van de vele voorbeelden vormt, maakt een vergelijking van EHS-ers met de 'kanaries in de mijnen'¹⁸ gerechtvaardigd. EHS-ers dienen

¹⁸ Mijnwerkers namen vroeger een kanarie mee de mijn in, om te voorkomen dat zij stierven door de inademing van onzichtbare giftige gassen. Als de kanarie plotseling ophield met zingen of op de bodem van zijn kooi viel, begrepen de mijnwerkers dat er gevaar voor hun leven dreigde. Als deze analogie wordt aangenomen, kunnen EHS-ers als *early warners* worden beschouwd, in plaats van te worden bestreden of genegeerd.

derhalve als *early warners* te worden beschouwd, in plaats van te worden genegeerd op grond van een ondeugdelijk 'nocebo-stigma'.

Het op grond van een onrechtmatige veiligheidsclaim ICNIRP-limieten afwijzen van mijn belang dient dan ook als ondeugdelijk gemotiveerd te worden afgewezen. Juist daar waar de fysieke veiligheid in het geding komt, is burgerparticipatie noodzakelijk om onzekerheden te articuleren (WRR 2008). Dit betekent dat inspraakreacties, zienswijzen en bezwaarschriften van burgers die gezondheidsargumenten inbrengen, niet bij voorbaat op grond van een valse veiligheidsclaim ICNIRP-limieten inhoudelijk door de gemeente kunnen worden afgewezen en genegeerd.

Ook het standpunt van de gemeente Berkelland dat een witte zone vanwege procedurevoorschriften en wettelijke kaders onmogelijk zou zijn, dient te worden afgewezen. Gezien de schending van mensenrechten die hier plaatsvindt door het zonder vrije geïnformeerde toestemming bestralen van burgers, ook van burgers die daar nadrukkelijk tegen zijn, en het feit dat internationale verdragen zoals de EVRM, de VWEU en het Handvest grondrechten EU boven nationale wettelijke voorschriften staan (artikel 93 Gw) is een witte zone integendeel op grond van nationaal en internationaal recht en ook op grond van de ethiek gewettigd.

I. BEROEPSGRONDEN

In haar besluit van 15 maart 2019 (zaaknummer 224119) verklaart de gemeente Berkelland mijn belang niet-ontvankelijk. Voor het bepalen van mijn belang c.q. mijn fysieke veiligheid gaat de gemeente uit van een veiligheidsclaim gebaseerd op de INCIRP-limieten, waaraan zij veldsterktemetingen en afstandscriteria ontleent om mij als belanghebbende af te wijzen. Bij deze veiligheidsclaim gaat zij (mede) uit van:

1. Uitsluitend een korte termijn thermisch effect (6 minuten getest op een dummy).
2. Adviezen van de Gezondheidsraad en het Kennisplatform EMV.
3. Vaste jurisprudentie.
4. De 'expertise' van KPN.
5. Het Nationale Antennebeleid.
6. Uitsluiting van het bestaan van schadelijke effecten onder de ICNIRP-limiet.
7. Uitsluiting van het bestaan van EHS.

Tevens gaat de gemeente er vanuit dat

8. een 'dialoog aangaan c.q. een ontvankelijke opstelling ten aanzien van de ontwikkeling van een witte zone'¹⁹ 'niet mogelijk' is, omdat het niet binnen de procedure van de vergunningaanvraag past.

Hieronder beargumenteer ik waarom de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten (en de daaraan afgeleide veldsterktemetingen en afstandscriteria), waarop de gemeente Berkelland mijn fysieke veiligheid en de niet-ontvankelijkheidsverklaring van mijn belang baseert, geen deugdelijke grond heeft. Daarmee is het bestreden besluit ondeugdelijk gemotiveerd en verzoek ik u, zijnde de rechterlijke macht, het besluit op grond van artikel 3:46 en artikel 7:12 lid 1 Awb te vernietigen. Voorts verzoek ik u om het belang van beschermende maatregelen zoals Witte Zones te erkennen om (een verdergaande) schending van mensenrechten en schending van artikel 3:4 lid 2 Awb te voorkomen.

Om dit beroepschrift overzichtelijk te houden heb ik, daar waar de hier genoemde gronden nadere toelichting en onderbouwing vragen, deze apart opgenomen in de bijlage 'Nadere toelichting en onderbouwing beroepsgronden W.J. de Jong inzake zaaknummer ARN19 / 2184 WABOA', hierna te noemen 'Nadere toelichting en onderbouwing'. Deze bijlage maakt onlosmakelijk deel uit van dit beroepschrift.

¹⁹ Zie mijn inspraakreactie aan de gemeente Berkelland (2017). *Witte zones in buitengebied Berkelland. Waarom het een goed idee is om in het buitengebied Berkelland een witte zone als milieuzone op te nemen* (in bijlage).

1. Uitsluitend gebaseerd op een korte termijn thermisch effect (6 minuten getest op een dummy)

De gemeente Berkelland baseert mijn fysieke veiligheid als het gaat om blootstelling aan draadloze technologie *uitsluitend op korte termijn thermische effecten* (6 minuten getest op een dummy²⁰). Dit terwijl de ICNIRP bij de vaststelling van de limieten in 1998 zelf waarschuwde voor de beperktheid van de fysieke veiligheid omdat ‘alleen vastgestelde effecten werden gebruikt als basis voor de voorgestelde blootstellingslimieten’, waarbij ‘inductie van kanker door EMV-blootstelling op de lange termijn niet als vastgesteld (werd) beschouwd’.²¹ Met andere woorden, er zijn onzekere risico’s waar de ICNIRP-limieten geen rekening mee houden.

Dat een veiligheidsclaim op basis van de ICNIRP-limieten ongerechtvaardigd is, werd in 2008 tijdens een internationale EMV conferentie over de blootstellingsrichtlijnen ook benadrukt door dr. Paolo Vecchia, ICNIRP voorzitter van 2004 tot 2012. Hij verklaarde: “Wat zij niet zijn”: “Zij zijn geen mandataris / verplicht recept voor veiligheid”, “Zij zijn niet het ‘laatste woord’ over de kwestie” en “Zij zijn geen verdedigingsmuren voor de industrie of voor anderen”.²²

De ICNIRP-limieten zijn *uitsluitend gebaseerd op onmiddellijke kortetermijn thermische effecten*. Aangezien er bij landelijke dekking mobiel bereik van draadloze technologie en na plaatsing van de zendmast in Haarlo, sprake is van blootstelling 24/7 gedurende onbepaalde tijd, is een veiligheidsclaim op grond van de ICNIRP-limieten alleen al om die reden ongerechtvaardigd. Ook is een dergelijke claim in strijd met de wetenschappelijke controverse die al decennialang gaande is en die aantoont dat de ICNIRP-limieten op zijn minst controversieel zijn. Feit is dat ver *onder* deze door de ICNIRP vastgestelde limieten in duizenden peer reviewed studies^{23 24 25 26} tal van *niet-thermische biologische en klinische effecten* zijn aangetoond, die duiden op aanmerkelijke tot ernstige en zelfs dodelijke fysieke schade.

Ter illustratie: Dr. Martin Pall, emeritus hoogleraar biochemie en medische basiswetenschappen

²⁰ Dr. Devra Davis (2015). University of Melbourne. *The truth about mobile phone and wireless adiation. What we know, what we need to find out and what we can do now*. 30 november 2015. <https://www.youtube.com/watch?v=BwyDCHf5iCY>. Voor een verkorte versie van de lezing van Davis zie: <https://www.youtube.com/watch?v=KqAxTpJEHV5>

²¹ ICNIRP (1998), *ICNIRP guidelines for limiting exposure to time-varying electric, magnetic and electromagnetic fields (up to 300 GHz)*. <https://www.icnirp.org/cms/upload/publications/ICNIRPemfgdl.pdf>. (Vertaling citaat: WdJ.)

²² Igor Belyaev et al. *EUROPEAN EMF Guideline 2016 for the prevention, diagnosis and treatment of EMF-related health problems and illnesses*. Rev Environ Health 2016; 31(3), p 365. Vertaling citaat: WdJ.

²³ Over peer-reviewed studies schrijft de gemeente Berkelland zelf in haar nota Antennebeleid van 6 februari 2013 (van kracht tijdens het nemen van het bestreden besluit): ‘Toch is er één criterium waarover de meeste wetenschappers het eens zijn: als een onderzoek in een toonaangevend peer-reviewed tijdschrift (een tijdschrift voor vakgenoten) wordt beschreven, voldoet het aan een belangrijke kwaliteitseis. Voordat een onderzoek in een peer-reviewed tijdschrift verschijnt, wordt deze namelijk door een team van experts (peers) goedgekeurd.’

<https://decentrale.regelgeving.overheid.nl/cvdr/XHTMLoutput/Actueel/Berkelland/251692.html>. Bijlage 3. Inspraaknotitie Antennebeleid 2012.

²⁴ Zie ook onder 6. *Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico’s*.

²⁵ Zie o.a. ook de databank van de ORSAA (Oceania Radiofrequency Scientific Advisory Association) https://www.orsaa.org/orsaa-database.html?fbclid=IwAR1haKNGfrq6mk9paGzflnzNjh_dfZvVHroA4YGfGc2xkIGlcCnj5s_7MZQ en de kritiek van de ORSAA op de ICNIRP-limieten: <https://www.orsaa.org/blog-updates/orsaa-makes-comments-to-icnirp> besproken in The Lancet (2018). *Planetary electromagnetic pollution: it is time to assess its impact*. [https://www.thelancet.com/journals/lanph/article/PIIS2542-5196\(18\)30221-3/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lanph/article/PIIS2542-5196(18)30221-3/fulltext)

²⁶ Zie ook de grote hoeveelheid wetenschappelijke informatie zoals opgenomen in mijn zienswijze, bezwaarschrift en brieven aan gemeente en GGD.

aan de Washington State University, geeft aan de hand van 98 reviews – elk weer goed voor de beoordeling van tientallen wetenschappelijke studies – een samenvatting van, ik citeer: ‘een enorme hoeveelheid literatuur, die een hoge mate van wetenschappelijke zekerheid biedt voor elk van acht pathofysiologische effecten veroorzaakt door blootstelling aan niet-thermische microgolffrequenties EMV. (...) Deze EMV:

- 1) Vallen ons zenuwstelsel aan, inclusief onze hersenen, wat leidt tot wijdverspreide neurologische / neuropsychiatrische effecten en mogelijk vele andere effecten. Deze aanval op het zenuwstelsel is een grote zorg.
- 2) Vallen ons endocriene (d.w.z. hormonale) systeem aan. Het zenuwstelsel en het endocriene systeem onderscheiden ons functioneel van eencelligen. Zelfs een simpele planariaworm heeft beiden nodig. De gevolgen van de verstoring van deze twee regelgevende systemen zijn dus enorm, zodat het een travestie²⁷ is om deze bevindingen te negeren.
- 3) Veroorzaken oxidatieve stress en schade door vrije radicalen, die een centrale rol spelen in vrijwel alle chronische ziekten.
- 4) Vallen het DNA van onze cellen aan en veroorzaken enkele en dubbele strengsbreuken en geoxideerde basen²⁸ in ons cellulaire DNA. Deze kunnen op hun beurt kanker veroorzaken en ook mutaties in kiemlijncellen die mutaties veroorzaken in toekomstige generaties.
- 5) Veroorzaken verhoogde niveaus van apoptose (geprogrammeerde celdood), iets wat in het bijzonder een rol speelt bij het ontstaan van zowel neuro-degeneratieve ziekten als onvruchtbaarheid.
- 6) Verminderen de mannelijke en vrouwelijke vruchtbaarheid en geslachtshormonen, verlagen het libido, verhogen het risico op een spontane abortus en, zoals reeds vermeld, vallen het DNA in de zaadcellen aan.
- 7) Veroorzaken overmatig intracellulair calcium (Ca²⁺) en overmatige calciumsignalering.
- 8) Vallen onze lichaamscellen aan om kanker te veroorzaken. Men denkt dat deze aanvallen gedurende het ontstaan van kanker via 15 verschillende mechanismen werken.²⁹

Pall wijst voorts op de grote hoeveelheid wetenschappelijke literatuur die laat zien dat EMV ook andere effecten veroorzaken, inclusief levensbedreigende cardiale effecten (zie ook 7. *Onrechtmatige uitsluiting van het bestaan van EHS (Elektromagnetische Hyper Sensitiviteit)*). Bovendien suggereert substantieel bewijsmateriaal, aldus Pall, dat EMV de oorzaak zijn van vroegtijdige dementie, inclusief Alzheimer, digitale en andere soorten dementie. Daarnaast zijn er aanwijzingen dat blootstelling aan EMV in de baarmoeder en kort na de geboorte ADHD en autisme kan veroorzaken.³⁰

Pall toont niet alleen aan dat er geen gebrek is aan wetenschappelijke aanwijzingen of bewijs van ernstige schade, ook reikt hij een hypothese aan voor een biologisch mechanisme dat de grote verscheidenheid aan effecten verklaart en dat niet alleen als valide door de biologie, maar ook

²⁷ Bespottig, absurde of vervormde weergave van iets.

²⁸ Geoxideerde basen in DNA: Oxidatieve spanning of oxidatieve DNA-schade kan bijdragen aan carcinogenese (ontstaan en groei van kanker) door twee mechanismen: 1. Modulatie van genexpressie; 2. Inductie van mutaties.

https://nl.qwertyu.wiki/wiki/DNA_oxidation

²⁹ Dr. Martin L. Pall (2018). *5G: Great risk for EU, U.S. and International Health! Compelling Evidence for Eight Distinct Types of Great Harm Caused by Electromagnetic Field (EMF) Exposures and Mechanism that Causes Them*. Pagina 1. Vertaling citaat: WdJ. <https://einarflydal.files.wordpress.com/2018/04/pall-to-eu-on-5g-harm-march-2018.pdf>

³⁰ Ibidem.

door de natuurkunde wordt ondersteund. Elk van de acht door Pall genoemde pathofysiologische effecten kan namelijk worden verklaard doordat radiofrequenties (microwaves) en lagere frequenties de zogenaamde VGCC's³¹ (spanningsafhankelijke calciumkanalen) in het lichaam activeren.³²

Pall: 'Elk van de effecten wordt veroorzaakt via zogenaamde downstream-effecten van VGCC-activering. Hieruit volgt dat we niet alleen goed kunnen begrijpen *dat* deze effecten optreden, maar ook *hoe* ze kunnen optreden. De buitengewone gevoeligheid van de VGCC-spanningssensor voor de krachten van EMV, zegt ons dat de huidige blootstellingslimieten toestaan dat we blootgesteld worden aan EMV-niveau's die zoiets als *7,2 miljoen keer te hoog zijn*.³³ Die gevoeligheid wordt voorspeld door de fysica. Daarom wijzen de fysica en de biologie elk op hetzelfde *werkingsmechanisme van niet-thermische EMV*.'³⁴

De door Pall aangehaalde reviews, waarvan de meeste peer-reviewed zijn en gepubliceerd in gerespecteerde tijdschriften in de PubMed-database, hebben elk een substantiële hoeveelheid bewijs beoordeeld die het bestaan van de door Pall genoemde effecten aantoont, aldus Pall.³⁵

Als het gaat om de door de gemeente Berkelland geclaimde veiligheid van de ICNIRP-limieten, dient er dus tenminste rekening gehouden te worden met de realiteit van een wetenschappelijke controverse. Alleen al om die reden moet er volgens de Wetenschappelijke Raad voor het

³¹ VGCC's: Voltage-Gated Calcium Channels.

³² VGCC's spelen een cruciale rol in veel lichaamsfuncties, waaronder cardiale actiepotentialen, afgifte van neurotransmitters en spiercontractie. Tijdens neurologische functies creëren deze calciumkanalen actiepotentialen.

https://proteopedia.org/wiki/index.php/Voltage-gated_calcium_channels

Cardiale actiepotentialen: Een individuele hartcel spant zich aan wanneer er calciumionen naar binnen stromen. Maar deze calciumionen moeten ook weer naar buiten, anders zou de cel aangespannen blijven. Iedere hartslag opnieuw worden er ionen naar binnen gelaten en weer naar buiten gepompt door ion-kanalen op de hartspiercel. Dit proces wordt in gang gezet door een doorgegeven, elektrisch signaal van de naburige cellen. Als reactie hierop, depolariseert de hartcel. Hierbij maakt hij ook zelf een elektrisch signaal, de actiepotentiaal. <https://nl.ecgpedia.org/wiki/Actiepotentiaal>.

Neurotransmitters: Een neurotransmitter of overdrachtsstof is een signaalstof die in synapsen zenuwimpulsen overdraagt tussen zenuwcellen ('neuronen') in het zenuwstelsel of impulsen overdraagt van motorische zenuwcellen op spiercellen of van zenuwreceptoren op sensorische zenuwcellen. Er zijn neurotransmitters die de activiteit van de zenuwcel die zij bereiken stimuleren en er zijn andere die de activiteit van het bereikte neuron kunnen remmen.

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Neurotransmitter>.

³³ Hoe het mogelijk is dat we gevoelig zijn voor lage intensiteiten EMV legt Pall als volgt uit:

'Het is belangrijk te bespreken waarom VGCC's gevoelig zijn voor activatie door lage intensiteiten EMV: Elk van de VGCC's heeft een voltagesensor die gemaakt is van 4 alpha helixen, elk ontworpen als een S4 helix in het plasma-membraan. Elk van de S4 helixen heeft 5 positieve ladingen, met een totaal van 20 ladingen die samen de voltagesensor vormen. Elk van deze ladingen bevindt zich binnenin de lipidendubbellaag van het plasmamembraan. De elektrische krachten op de voltagesensor zijn buitengewoon hoog om drie verschillende redenen: 1) De 20 ladingen op de voltagesensor maken de krachten op de voltagesensor 20 keer hoger dan de krachten op een enkele lading. 2) Omdat deze krachten zich binnen de lipidendubbellaag van het membraan bevinden, waar de diëlektrische constante ongeveer 1/120ste is van de diëlektrische constante van het waterachtige deel van de cel, voorspelt de fysische wet genaamd de wet van Coulomb, dat de krachten ongeveer 120 maal hoger zullen zijn dan de krachten van een enkele lading in de waterige delen van de cel. 3) Omdat het plasmamembraan een hoge elektrische weerstand heeft, terwijl de waterige delen van de cel in hoge mate geleidend zijn, wordt de elektrische gradiënt³³ over het plasma-membraan geschat op ongeveer 3000-voudig geconcentreerd. De combinatie van deze factoren betekent dat, bij vergelijking met de krachten op enkelvoudig geladen groepen in de waterige delen van de cel, de krachten op de spanningssensor ongeveer 20 x 120 x 3000 = 7,2 miljoen keer hoger zijn. De fysica voorspelt dus, dat buitengewoon sterke krachten de VGCC's activeren via de voltagesensor. Hieruit volgt dat de biologie ons vertelt dat de VGCC's het belangrijkste doelwit zijn van de EMV en dat de fysica ons vertelt waarom ze het belangrijkste doelwit zijn. Aldus wijzen de fysica en de biologie in exact dezelfde richting.'

Dr. Martin L. Pall (2018). Ibidem. Pagina 17 – 18. Vertaling citaat: WdJ.

³⁴ Ibidem. Pagina 1 - 2. Cursief in citaat: WdJ.

³⁵ Ibidem, pagina 4.

Regeringsbeleid gesproken worden van ambigue risico's^{36 37} en is elke veiligheidsclaim ongerechtvaardigd (zie ook hoofdstuk 25 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing': *Risico-index leert: Tenminste sprake van een belangrijk risico*). Hieruit volgt dat de ICNIRP-limieten³⁸, of daaruit afgeleide veldsterktemetingen en afstandscriteria, ontoereikend zijn om mijn fysieke veiligheid te waarborgen en mijn belang te bepalen dan wel af te wijzen.

³⁶ 'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

³⁷ 'Ambigue risico's: Naast onzeker is het risico mogelijk ook verschillend te waarderen. In dit geval zou men verschillende scenario's tegelijk kunnen uitwerken, waarbij effecten van risicobeperkende maatregelen voor het ene scenario zelf ook op nieuw te introduceren risico's worden geanalyseerd (telkens door de ter zake deskundigen).' Bron: Risicomanagement Huib Hezemans. https://www.huibhezemans.nl/downloads/RA-KMS_hh01.pdf

³⁸ Een reductiefactor van 50 geeft geen enkele zekerheidsgarantie, aangezien de ICNIRP-limieten geen enkel referentiekader bieden voor aangetoonde biologische *niet-thermische* effecten.

2. Falende deskundigheid en onafhankelijkheid Gezondheidsraad en Kennisplatform EMV

In zowel het bestreden besluit als in haar verweerschrift aan de Commissie Bezwaarschriften refereert de gemeente Berkelland aan gerechtelijke uitspraken van de Raad van State, waarin zowel de Gezondheidsraad als het Kennisplatform EMV³⁹ als ter zake deskundige en onafhankelijke instanties worden aangehaald om te verdedigen dat *'er geen overtuigend wetenschappelijk bewijs (is) dat de elektromagnetische velden van antenne-installaties nadelige gezondheidseffecten veroorzaken.'*^{40 41} Op pagina 5 van haar verweerschrift schrijft de gemeente: *'In de recente uitspraak van 29 augustus 2018 ziet de RvS⁴² geen aanleiding voor het oordeel dat er thans wel sterke wetenschappelijke aanwijzingen zijn dat de elektromagnetische velden van antenne-installaties ernstige effecten op de gezondheid hebben, zolang de voornoemde blootstellingslimieten niet worden overschreden.'*

De vraag is hier relevant waarop de Raad van State haar uitspraken baseert en of de wetenschappelijke informatie waarover de RvS beschikt op een deskundige en deugdelijke wijze is verzameld en geïnterpreteerd. Als een deugdelijke wetenschappelijke infrastructuur op het gebied van EMV (RFRam⁴³) ontbreekt en de stand van de wetenschap waarop overheden zich baseren niet adequaat wordt weergegeven, dan is het onmogelijk de reële risico's en gevaren van antenne-installaties onder ogen te zien en de fysieke veiligheid en rechtsbescherming van burgers te waarborgen.

Opvallend is dat zowel de Commissie EMV van de Gezondheidsraad als het Kennisplatform Elektromagnetische Velden (KPEMV), ondanks duizenden wetenschappelijke publicaties die al decennialang het tegendeel laat zien (zie ook 6. *Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's*), nog altijd uitgaan van de veiligheid van de ICNIRP-limieten

³⁹ Op 28 mei 2007 werd door de toenmalige Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, in overeenstemming met de Staatssecretaris van Economische Zaken, de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de Minister van Defensie, de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Volksgezondheid Welzijn en Sport, het 'Instellingsbesluit Kennisplatform EMV&G' getekend. Het Kennisplatform EMV&G had tot taak: *'a. Het actief en passief beschikbaar stellen van informatie over elektromagnetische velden in relatie tot gezondheid, zodanig dat de maatschappij in brede zin waaronder burgers, pers, professionals van overheden en bedrijfsleven, daarvan kennis kan nemen en gebruik kan maken. b. Het, op basis van de stand der wetenschap, voorzien in onafhankelijke, betrouwbare en wetenschappelijk gefundeerde informatie op het gebied van EMV&G. c. Het Kennisplatform dient deze taak op objectieve wijze te vervullen, onafhankelijk van belangen van bedrijfsleven, maatschappelijke groeperingen en vigerend overheidsbeleid. d. De Minister draagt er zorg voor dat het Kennisplatform zijn taak op objectieve, onafhankelijke en onpartijdige wijze kan vervullen.'* In het KPEMV participeren: RIVM, TNO, DNV GL, GGD GHOR Nederland, Agentschap Telecom, ZonMw en Milieu Centraal. De Gezondheidsraad heeft een adviserende functie.

Het instellingsbesluit, dat op 31 december 2010 afliep, werd met een nieuw besluit verlengd tot 30 december 2014. Daarna werd het besluit niet verlengd en verloor het KPEMV haar officiële status als overheidsorgaan. Sindsdien wordt het KPEMV wordt voor een belangrijk deel gefinancierd door de telecomindustrie (die participeert in een klankbordgroep). Hierdoor is er tenminste sprake van een schijn van belangenverstrengeling. Zie 'Nadere toelichting en onderbouwing', 16.3. *(Schijn van belangenverstrengeling Kennisplatform EMV.*

⁴⁰ Pagina 5 Reguliere omgevingsvergunning 17 juli 2017 (OR 2018010) , zaaknummer 213562.

⁴¹ ECLI:RVS:2011:BR5664 (zie ook 3. *Ontoereikendheid vaste jurisprudentie*).

⁴² ECLI:NL:RVS:2018:2853 (zie ook 3. *Ontoereikendheid vaste jurisprudentie*).

⁴³ In dit beroepschrift wordt, als het gaat om de gezondheidsrisico's van draadloze communicatietechnieken, gesproken over RFRam, afgekort van 'Radio Frequency Radiation amplitude-modulated'. Het is van belang deze aanduiding te onderscheiden van de veelgebruikte aanduiding RF-EMV, omdat bij het gezondheidsonderzoek naar de biologische effecten van draadloze technologie, met name de amplitude-modulaties (de op de RF-EMV gepulste data) schade veroorzaken vergelijkbaar met schade door ELF-EMV. Onderzoeken naar blootstelling aan RF-EMV zonder 'am' blijken geen effecten te geven. Zie o.a. hoofdstuk 16. *Biolnitiative Report ondeugelijk beoordeeld, in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.*

(uitsluitend gebaseerd op korte termijn thermische effecten). Daarbij laten zij na, in strijd met de wetenschappelijke integriteit, om expliciet te zijn over de 'serieuze alternatieve inzichten' en over de veelheid aan biologische en klinische effecten die door 'het andere kamp' worden gemeld⁴⁴ ⁴⁵. Ook laat ze na om de consequenties van de wetenschappelijke controverse die al decennialang gaande is, te aanvaarden en de risico's te expliciteren, die, als het gaat om fysieke veiligheid, op grond van deze controverse tenminste als ambigue dienen te worden beschouwd⁴⁶.

Het is dus niet vanzelfsprekend dat de Commissie EMV van de Gezondheidsraad en het KPENV (die zich in belangrijke mate door de standpunten van de Gezondheidsraad laat bepalen) ter zake deskundige en onafhankelijke instanties zijn. Op basis van de adviesrapporten van de Gezondheidsraad kan worden vastgesteld dat de Commissie EMV *geen* weergave geeft van de stand van de wetenschap, maar integendeel de wetenschappelijke infrastructuur rond EMV ondermijnt. Daarmee schendt ze haar wettelijke opdracht op grond van artikel 22 van de Gezondheidswet⁴⁷.

Feit is ook dat er bij zowel de Commissie EMV van de Gezondheidsraad als bij het Kennisplatform EMV sprake is van een (schijn van) belangenverstrengeling, in die mate dat oneigenlijke beïnvloeding (meer dan) waarschijnlijk is.

Daarbij blijft overigens ook ZonMw niet buiten schot, die van de overheid voor 16,6 miljoen aan onderzoeksgelden ontving voor een programma 'Elektromagnetische Velden en Gezondheid' (zie *5. Onrechtmatige overheidshandelen in het Nationaal Antennebeleid* en hoofdstuk 21. *Twijfelachtige aanbesteding onderzoeksgelden door ZonMw* in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'). Wat er feitelijk op neerkomt dat de complete wetenschappelijke infrastructuur rond EMV in Nederland niet betrouwbaar is en geen zekerheidsclaims over fysieke veiligheid van draadloze technologie rechtvaardigt.

In de 'Nadere toelichting en onderbouwing' onderbouw ik deze feiten en ga ik nader in op:

- 1) De kritische kanttekeningen van een onafhankelijke evaluatiecommissie ⁴⁸ die conform de Kaderwet in 2017 de Gezondheidsraad evalueerde.
- 2) Het onvolledige, vertekende en daarmee onjuiste beeld dat de Commissie EMV van de Gezondheidsraad geeft van de stand van de wetenschap, waarmee de Gezondheidsraad haar wettelijke opdracht op grond van artikel 22 Gezw schendt en de wetenschappelijke infrastructuur rond EMV ondermijnt.
- 3) De actieve rol die de Commissie EMV van de Gezondheidsraad speelde in het ten onrechte uit beeld laten verdwijnen van de IARC-Monografie uit 2013⁴⁹ en de daarmee verbonden IARC-

⁴⁴ In de 'Gedragscode wetenschappelijke integriteit' lezen we onder 'Normen voor een goede onderzoekspraktijk': '*Wees expliciet over onzekerheden en contra-indicaties en trek geen ongefundeerde conclusies.*'; '*Wees expliciet over serieuze alternatieve inzichten die relevant kunnen zijn voor de interpretatie van de data en de onderzoeksresultaten.*'

⁴⁵ Feitelijk is het onjuist om te spreken van 'het andere kamp' als het gaat om de opdracht die de Gezondheidsraad heeft om op grond van artikel 22 Gezondheidswet een weergave te geven van de stand van de wetenschap. In een objectieve weergave worden *alle* wetenschappelijke inzichten zonder vooringenomenheid meegewogen.

⁴⁶ '*Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.*' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

⁴⁷ Artikel 22 Gezw. De Gezondheidsraad heeft tot taak Onze Minister en de beide kamers der Staten-Generaal voor te lichten over de stand der wetenschap ten aanzien van vraagstukken op het gebied van de volksgezondheid en het gezondheids(zorg)onderzoek door middel van het uitbrengen van rapporten.

⁴⁸ Derksen e.a. (2017). *Evaluatie van de Gezondheidsraad. Periode 2013 – 2016. Rapport van de externe evaluatiecommissie.*

classificatie uit 2011, waarin RF-EMV zoals gebruikt bij draadloze technologie als ‘mogelijk kankerverwekkend’ (groep 2B) werden geclassificeerd⁵⁰ en waarmee dus een duidelijke waarschuwing is afgegeven die tegen alle veiligheidsclaims ingaat.⁵¹

- 4) De actieve rol die de Commissie EMV van de Gezondheidsraad speelde in het ten onrechte uit beeld laten verdwijnen van het BioInitiative Report 2007 en het uit beeld houden van het rapport uit 2012 (zie 3. *Ontoereikende vaste jurisprudentie* onder 7 en hoofdstuk 16 in de ‘Nadere toelichting en onderbouwing’).
- 5) Aan de hand van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit⁵², laat ik zien dat de Commissie EMV van de Gezondheidsraad de ‘Normen voor een goede onderzoekspraktijk’⁵³ schendt.
- 6) Ik laat zien dat ze onwetenschappelijke onderzoeksmethoden gebruikt en zich baseert op normatieve, buitenwetenschappelijke afwegingen die de fysieke veiligheid ondermijnen. Zo maakt ze bijvoorbeeld gebruik van een onwetenschappelijke symmetrische weging van onderzoeksresultaten en gaat ze uit van een valse gelijkstelling van natuurlijke en kunstmatige EMV.
- 7) Ik toon aan dat het door de Commissie EMV geopperde ‘nocebo-effect’⁵⁴ als verklaringsmodel voor gemelde gezondheidsklachten en voor het onderzoeken van causaliteit ondeugdelijk is.
- 8) Tot slot toon ik aan dat er binnen de Commissie EMV sprake is van belangenverstremgeling in die mate dat oneigenlijke beïnvloeding onvermijdelijk is. Daarmee schendt de Gezondheidsraad niet alleen de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit, maar ook de Code Belangenverstremgeling⁵⁵, waardoor naleving van artikel 22 Gezw erg onwaarschijnlijk zo niet onmogelijk wordt.

Alles bij elkaar genomen maakt dit de Commissie EMV van de Gezondheidsraad tot een onbetrouwbare instantie, die de wetenschappelijke integriteit en haar wettelijke opdracht op grond van artikel 22 Gezw in ernstige mate schendt. Waarmee het vertrouwen in een ter zake deskundige en onafhankelijke Gezondheidsraad niet gegrond is en mijn fysieke veiligheid en belang (of de fysieke veiligheid en het belang van andere burgers die op basis van gezondheidsargumenten bezwaar en beroep aantekenen) niet aan haar adviesrapporten kunnen worden afgemeten.

⁴⁹ IARC Monograph on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans, volume 102. <https://monographs.iarc.fr/wp-content/uploads/2018/06/mono102.pdf>

⁵⁰ International Agency on Research on Cancer (2011). *IARC classifies radiofrequency electromagnetic fields as possibly carcinogenic to humans* (Group 2B), Lyon, 31 mei 2011. http://www.iarc.fr/en/media-centre/pr/2011/pdfs/pr208_E.pdf

⁵¹ De IARC-Monografie is geschreven door een groep internationale experts die gerenommeerd is op het gebied van volksgezondheid en kanker en waaraan eveneens strenge eisen wordt gesteld wat betreft de afwezigheid van zowel echte als schijnbare belangenverstremgeling. ‘Leden van werkgroep hebben over het algemeen significant onderzoek gedaan op het gebied gerelateerd aan de carcinogeniteit van de agentia die worden beoordeeld en de IARC gebruikt literatuuronderzoek om de meeste experts te identificeren. Leden van de werkgroep worden geselecteerd op basis van (a) kennis en ervaring en (b) afwezigheid van echte of schijnbare belangenverstremgeling. Overweging wordt ook gegeven aan demografische diversiteit en balans van wetenschappelijke bevindingen en visies.’ Uit: Preambule in: IARC (2013). *Non-Ionizing radiation, part 2: Radiofrequency electromagnetic fields*. Pagina 12. Vertaling citaat: WdJ.

⁵² <https://www.nwo.nl/beleid/wetenschappelijke+integriteit/nederlandse+gedragscode+wetenschappelijke+integriteit> Pagina 17, paragraaf 3.3. Uitvoering. ‘Hanteer wetenschappelijke methoden’.

⁵³ Ibidem, pagina 15 – 18.

⁵⁴ Nocebo (tegengesteld aan placebo): Iemand verwacht ziek te worden en wordt ziek door inbeelding. In de volksmond: ‘Het zit tussen de oren’.

⁵⁵ Nota bene mede door de Gezondheidsraad opgesteld. *Code ter voorkoming van oneigenlijke beïnvloeding en belangenverstremgeling* (2012, geactualiseerd in 2017). <https://www.knaw.nl/shared/resources/actueel/publicaties/pdf/gedragscode-belangenverstremgeling>

Omdat het KPEMV zich in belangrijke mate richt naar de adviezen van de Gezondheidsraad en die ook actief uitdraagt, en bovendien mede door de industrie gefinancierd wordt, geldt hetzelfde voor het KPEMV. Bij de beoordeling van het BioInitiative Report (zie 3. *Ontoereikende vaste jurisprudentie* onder 7 en hoofdstuk 16 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'), ga ik hier uitgebreid op in.

3. Ontoereikendheid vaste jurisprudentie

Ook een veiligheidsclaim op basis van de vaste jurisprudentie houdt geen stand. Feit is dat de door de gemeente aangehaalde jurisprudentie uitgaat van achterhaalde informatie en feitelijke onjuistheden en bovendien deels niet van toepassing is op antenne-installaties die *amplitude gemoduleerde* (ofwel gepulseerde) RF-EMV gebruiken (RFRam⁵⁶). De wetenschappelijke literatuur laat zien dat het met name juist ook de gepulseerde (RFRam) signalen zijn die biologische effecten veroorzaken.

In de door de gemeente Berkelland aangehaalde jurisprudentie

- 1) wordt de afwijzing van de toepasselijkheid van artikel 8 lid 1 EVRM⁵⁷ op grond van onteigening algemeen belang ondeugdelijk gemotiveerd, aangezien er op grond van artikel 14 lid 1 Grondwet⁵⁸ tenminste sprake moet zijn van een wettelijk vastgestelde schadeloosstelling en bovendien internationale verdragen boven nationale regelgeving gaan (artikel 93 Grondwet^{59 60}) (ECLI:NL:RVS:2011:BR5664);
- 2) worden de 'gevolgen van enige betekenis' uitsluitend gebaseerd op korte termijn thermische effecten en worden de effecten van bijvoorbeeld amplitude-modulatie niet meegewogen. Dit terwijl wetenschappelijk is aangetoond dat er sprake is van niet-thermische biologische effecten, met name ook veroorzaakt door 'am' en er bovendien sprake is van een voortdurende blootstelling 24/7 voor onbepaalde tijd (ECLI:NL:RVS:2017:2271);
- 3) wordt een deskundigenbericht van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB) uit 2009 steeds opnieuw bekrachtigd, terwijl dit rapport (mede gezien de grote hoeveelheid wetenschappelijke studies die sindsdien zijn gepubliceerd) onmiskenbaar verouderd en daarmee ondeugdelijk is om uitspraken over fysieke veiligheid op te baseren (ECLI:RVS:2011:BR5664; ECLI:NL:RVS:2016:2522);
- 4) wordt het afstandscriterium als waarborg voor fysieke veiligheid ondeugdelijk gemotiveerd (zie 2) (ECLI:NL:RBNEE:2015:2428; ECLI:NL:2018:RBZWB:1856; RvS-uitspraak rond attentiemast met lichtreclame; ECLI:NL:RVS:2018:616; ECLI:NL:RBZUT:2010:BM7185);

⁵⁶ Nogmaals: In plaats van te spreken over RF-EMV, spreek ik in dit beroepschrift over RFRam (Radio Frequency Radiation amplitude-modulated), dat wil zeggen over amplitude-gemoduleerde RF-EMV. De afkorting RFRam is meer gepast, omdat er bij draadloze communicatietechnieken *altijd* gebruik gemaakt wordt van amplitude-modulatie en een gemoduleerde (gepulste) golf biologisch meer actief is. Het is zelfs zo dat onderzoek naar de effecten van RF-EMV zonder 'am' geen effecten laten zien. Dr. Martin Pall: *'Hieruit volgt dat, als je de effecten van Wi-Fi, mobiele of draadloze telefoons, antenne-installaties, slimme meters of 5G wilt bestuderen, je er goed aan doet het echte ding te bestuderen of tenminste iets dat pulst op een vergelijkbare manier als het echte ding. Er zijn vele studies die dit niet doen, maar ten onrechte beweren echte Wi-Fi, mobiele of draadloze telefoonstudies te zijn.'* Dr. Martin L. Pall (2018). *5G: Great risk for EU, U.S. and International Health! Compelling Evidence for Eight Distinct Types of Great Harm Caused by Electromagnetic Field (EMF) Exposures and Mechanism that Causes Them*. Pagina 6. Vertaling citaat: WdJ. <https://einarflydal.files.wordpress.com/2018/04/pall-to-eu-on-5g-harm-march-2018.pdf>

⁵⁷ Artikel 8 lid 1 EVRM. Iedereen heeft recht op respect voor zijn privé- en gezinsleven, zijn huis en zijn correspondentie.

⁵⁸ Artikel 14 lid 1 Gw. Onteigening kan alleen geschieden in het algemeen belang en tegen vooraf verzekerde schadeloosstelling, een en ander naar bij of krachtens de wet te stellen voorschriften.

⁵⁹ Artikel 93 Gw. Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt.

⁶⁰ Toelichting artikel 93 Gw. *'Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt. Zulke bepalingen hebben, met andere woorden, zonder nadere tussenkomst van de nationale wetgever rechtstreekse werking waar iedereen zich aan moet houden.'* <https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j9vvt1oucfq6v2/vkja9cxpvtw>

- 5) wordt 'de door eisers geuite vrees voor gezondheidsrisico's door straling' als niet relevant beschouwd, wat zich alleen laat begrijpen als de ambiguïteit van de risico's waarvan bij een wetenschappelijke controverse sprake is⁶¹ wordt genegeerd en er uitsluitend van de slecht onderbouwde hypothese van een nocebo-effect wordt uitgegaan (ECLI:NL:RBZUT:2010:BM7185) (zie ook 2. *Falende deskundigheid en onafhankelijkheid Gezondheidsraad en het Kennisplatform EMV* onder 7 en 7. *Ongefundeerde uitsluiting van het bestaan van EHS (Elektromagnetische Hyper Sensitiviteit)*);
- 6) verwordt het begrip 'gelijkwaardig resultaat' tot een glijdende schaal van toenemende gezondheidsrisico's, waarbij alleen het belang van de telecom-operator en een voorspoedige uitrol van draadloze netwerken wordt gediend en waarbij voorbij wordt gegaan aan het belang om bij onzekere en ambigue risico's juist onzekerheden te articuleren⁶² om zo de fysieke veiligheid van burgers te waarborgen (ECLI:NL:RVS:2017:2800);
- 7) wordt het BioInitiative Report uit 2007 afgewezen op grond van een ondeugdelijke beoordeling door de Gezondheidsraad, waardoor het rapport – en met name ook de gevaren van RFRam⁶³ – ten onrechte uit beeld is verdwenen en het rapport uit 2012 nooit zelfs maar is besproken (ECLI:NL:RVS:2018:2853, bekrachtigt ECLI:RVS:2012:BV5096);
- 8) wordt het voorzorgbeginsel zoals opgenomen in artikel 191, lid 2 VWEU⁶⁴ op een ethisch laakbare wijze door de RvS afgewezen (ECLI:NL:RVS:2016:2518), waarbij een onzorgvuldige weergave wordt gegeven van een arrest van het Europese Hof (VWEU:ECLI:EU:C:2015:140) dat juist gericht is op het articuleren van de verantwoordelijkheden van de verschillende milieubeginselen.

Geen van de hier aangehaalde uitspraken (zoals toegelicht en onderbouwd in de 'Nadere toelichting en onderbouwing') geeft een garantie voor mijn fysieke veiligheid of rechtvaardigt een veiligheidsclaim op grond van de ICNIRP-limieten. Derhalve vormen ze geen grond voor de afwijzing van mijn belang of het belang van andere burgers die gezondheidsargumenten inbrengen.

Daar komt bij dat in de rechtspraak tot nu toe de voorwaarde van een 'vrije geïnformeerde toestemming' van burgers (en andere betrokkenen) als het gaat om het 24/7 bestralen van RFRam, niet is besproken. Dit terwijl de biologische effecten van RFRam volop wetenschappelijk zijn aangetoond⁶⁵ en er derhalve vastgesteld moet worden dat het antennebeleid zich

⁶¹ 'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

⁶² Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*. De WRR is van mening dat 'de kwetsbaarheid van mensen, samenleving en natuurlijke omgeving een proactieve omgang met onzekerheden vereist'. Pagina 18.

⁶³ Amplitude-gemoduleerde (ofwel 'gepulserde') RF-EMV, zoals gebruikt bij draadloze technologie.

⁶⁴ Artikel 191 lid 2 VWEU. De Unie streeft in haar milieubeleid naar een hoog niveau van bescherming, rekening houdend met de uiteenlopende situaties in de verschillende regio's van de Unie. Haar beleid berust op het voorzorgbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, en het beginsel dat de vervuiler betaalt.

In dit verband omvatten de aan eisen inzake milieubescherming beantwoordende harmonisatiemaatregelen, in de gevallen die daarvoor in aanmerking komen, een vrijwaringsclausule op grond waarvan de lidstaten om niet-economische milieuredenen voorlopige maatregelen kunnen nemen die aan een toetsingsprocedure van de Unie onderworpen zijn.

⁶⁵ Zelfs de ICNIRP heeft vanaf het begin erkend dat amplitude-gemoduleerde RF-EMV (RFRam), zoals gebruikt bij draadloze technologie, biologisch (meer) actief zijn (dan niet gemoduleerde EMV): 'Compared to continuous-wave radiation, pulsed microwave-frequency fields with the same average rate of energy deposition in tissue are generally more active in producing a biological response, ...'. ICNIRP Guidelines 1998, <http://www.icnirp.org/cms/upload/publications/ICNIRPemfgdl.pdf>. Pagina 506.

onrechtmatige op het vlak van de biologie begeeft door de biologische effecten die door RFRam in het menselijk lichaam worden veroorzaakt te versluieren, bagatelliseren of ronduit te ontkennen. Op grond van artikel 3 lid 1 en 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' (juridisch bindend voor *iedereen*⁶⁶ op grond van artikel 6 VEU) is een vrije geïnformeerde toestemming noodzakelijk zodra de biologie ermee gemoeid is en de fysieke en geestelijke integriteit van betrokkenen kan worden geschaadt.

Ten aanzien van de toepasselijkheid van artikel 8 lid 1 EVRM en artikel 191 lid 2 VWEU dient te worden geconcludeerd dat de Raad van State niet in redelijkheid tot haar uitspraken had mogen komen. Waaruit volgt dat deze internationale rechtsregels onverminderd van kracht zijn op het antennebeleid en dit beleid en mijn belang (alsook het belang van andere burgers die aan stralingsbelasting willen ontsnappen) daaraan getoetst dient te worden.

⁶⁶ Omdat het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' op grond van artikel 6 VEU de status van een Verdrag heeft, en Verdragen op grond van artikel 93 Grondwet bindend zijn voor *iedereen*, komt het er feitelijk op neer dat *iedereen* die met zijn draadloze apparatuur een ander mens zonder toestemming bestraalt, vanwege de aangetoonde biologische effecten de fysieke en geestelijke integriteit en artikel 3 lid 1 en 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' schendt. Daarmee wordt duidelijk dat *iedereen* verantwoordelijk is voor de schending die nu plaatsvindt als het gaat om de fysieke veiligheid van EHS-ers en andere burgers die aan stralingsbelasting willen ontkomen.

4. 'Expertise' en belang KPN versus het belang van fysieke veiligheid

In haar brief van 15 augustus 2019 aan de rechtbank schrijft KPN⁶⁷ onder het kopje 'Gezondheid': 'Wetenschappelijk onderzoek heeft *tot op de dag van vandaag aangetoond dat er geen aanwijzingen zijn van nadelige effecten voor de volksgezondheid door de blootstelling aan radiogolven zoals deze door KPN (en de andere mobiele operators in Nederland) wordt toegepast.*'

Dit is gezien de al decennialang bestaande wetenschappelijke controverse zo overduidelijk *onwaar*, dat ik u, zijnde de rechterlijke macht, nadrukkelijk vraag om KPN aan te spreken op deze onjuiste (en misleidende) weergave van de feiten.

Bij de totstandkoming van het bestreden besluit heeft de gemeente zich in belangrijke mate laten leiden door de 'expertise' en het belang van KPN. Ook de Commissie Bezwaarschriften richt zich naar de telecom-operator (KPN) als zou er sprake zijn van een onafhankelijke deskundige. In haar advies aan de gemeente Berkelland schrijft de commissie: *'Op de vraag van onze commissie of iemand op grote afstand feitelijk gevolgen kan ondervinden van de aanwezigheid van de mast, is het antwoord van uw college (onder verwijzing naar de brief van KPN) dat het wetenschappelijk niet aangetoond is dat mensen de aanwezigheid van elektromagnetische velden kunnen waarnemen of aan hun klachten kunnen bemerken.'*⁶⁸ Het hier aangehaalde citaat is zo goed als letterlijk overgenomen uit de brief van KPN⁶⁹. Daarbij zij opgemerkt dat de suggestie dat er geen sprake zou zijn van een causaal verband tussen gezondheidsklachten en amplitude-gemoduleerde RF-EMV (RFRam) ondeskundig is en vals, omdat zij gebaseerd is op provocatie-onderzoek dat niet geschikt is om causaliteit vast te stellen, dan wel uit te sluiten (zie dit beroepschrift onder 7. *Ongefundeerde uitsluiting van het bestaan van EHS* en hoofdstuk 8 van de 'Nadere toelichting en onderbouwing': *Nocebo als verklaringsmodel ondeugdelijk*).

Er zijn tenminste vier redenen te noemen waarom de samenwerking tussen gemeente en telecom-operator in strijd is met de wetgeving en met de fysieke veiligheid van burgers:

- 1) Een eenzijdige gerichtheid op het belang en de 'expertise' van de telecom-operator (KPN) is in strijd met een evenwichtige belangenafweging zoals wettelijk bepaald in de Algemene wet bestuursrecht.
- 2) De telecomindustrie (KPN) kan geacht worden op de hoogte te zijn van de reële en grote gezondheidsrisico's van draadloze technologie.
- 3) Een publiek-private samenwerking schendt de juridische en functionele onafhankelijkheid zoals vastgelegd in de EU-richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn) en zoals opgenomen in de Telecommunicatiewet. Ook de WRR waarschuwt, met het oog op fysieke veiligheid, voor

⁶⁷ Onder verwijzing naar een uitspraak van de Raad van State van 29 augustus 2018, 201709301/1/R3 (gelijk aan ECLI:NL:RVS:2018:2853), waarin de rechtsoverwegingen van de raad van 15 februari 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BV5096 worden herbevestigd. Deze uitspraak wordt door mij besproken en weerlegd onder punt 3 onder 7 en in hoofdstuk 15 van de bijlage 'Nadere toelichting en onderbouwing beroepsgronden W.J. de Jong inzake zaaknummer ARN19 / 2184 WABOA'. (Cursief in citaat: WdJ.)

⁶⁸ Advies Commissie Bezwaarschriften aan de gemeente Berkelland, 18 januari 2019, pagina 2.

⁶⁹ Brief KPN aan gemeente Berkelland 7 november 2018. Kenmerk 7415.2.KT.

publiek-private samenwerking daar waar een publiek belang geraakt kan worden (WRR 2008⁷⁰).

- 4) Telecom-operator en overheid bewegen zich met de uitrol van draadloze netwerken onrechtmatig op het terrein van de biologie, aangezien biologische effecten van RFRam een wetenschappelijk feit zijn en al decennialang worden aangetoond, terwijl een vrije geïnformeerde toestemming van betrokkenen ontbreekt (schending artikel 3 lid 1 en 2 'Handvest voor de grondrechten van de EU').

Alleen al vanwege haar grote economische belangen kan KPN onmogelijk als een onafhankelijke expert worden beschouwd als het gaat om de fysieke veiligheid en om het bewaken van de belangen van burgers. Dat de gemeente Berkelland – uitgaande van de ICNIRP-veiligheidsclaim en ongeacht de gezondheidsargumenten die burgers zoals ik hebben ingebracht – zich in haar besluitvorming niettemin in belangrijke mate door de 'expertise' van KPN heeft laten leiden, blijkt uit een gesprek van de verantwoordelijke wethouder ruimtelijke ordening en antennebeleid Patricia Hoytink met Haarlo's Belang. Daarin erkent de wethouder 'dat zij zich baseert op de expertise van KPN en daarin ook geen concessies wil doen. KPN is uiteindelijk toch de partij die een investering doet en het is haar recht om daar een zo hoog mogelijk rendement uit te halen.'⁷¹

Echter, om tot een rechtvaardige en juiste belangenafweging te komen waarin de rechtsregels op grond van de Algemene wet bestuursrecht worden gehandhaafd, kan het belang van één partij niet als uitgangspunt worden genomen, terwijl de belangen van andere partijen worden genegeerd of ontkend. Een evenwichtige belangenafweging vraagt van de gemeente om *ook* mijn belang en het belang van andere burgers als het hare te beschouwen (artikel 1:2 lid 2 Awb⁷²); om zonder vooringenomenheid mijn belang te beoordelen (artikel 2:4 lid 1 Awb⁷³); om tenminste inhoudelijk kennis te nemen van de door mij ingebrachte gezondheidsargumenten en wetenschappelijke feiten (artikel 3:2 Awb⁷⁴); immers, kennis van de relevante feiten is nodig om het besluit deugdelijk te kunnen motiveren (artikel 3:46 Awb⁷⁵) en om een deugdelijk gemotiveerde beslissing op bezwaarschriften te kunnen nemen (artikel 7:12 lid 1 Awb⁷⁶). Tot slot dient de gemeente zich ervan te vergewissen dat de nadelige gevolgen voor een of meer belanghebbenden niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen (artikel 3:4 lid 2 Awb⁷⁷).

Een eenzijdige gerichtheid op het belang en de 'expertise' van KPN, waarbij de gemeente haar veiligheidsclaim ICNIRP-limieten door KPN laat bevestigen ('We blijven onder de limieten') leidt tot onbehoorlijk bestuur, omdat daarbij de hier genoemde rechtsregels Awb worden geschonden.

⁷⁰ Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*. Pagina 29.

⁷¹ Nieuwsbericht Haarlo's Belang, P.M. Visser, d.d. 15 maart 2018. <https://www.haarlosbelang.nl/2018/03/15/gesprek-wethouder-vergunningstraject-antennemast/>

⁷² Artikel 1:2 lid 2 Awb. Ten aanzien van bestuursorganen worden de hun toevertrouwde belangen als hun belangen beschouwd.

⁷³ Artikel 2:4 lid 1 Awb. Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.

⁷⁴ Artikel 3:2 Awb. Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen.

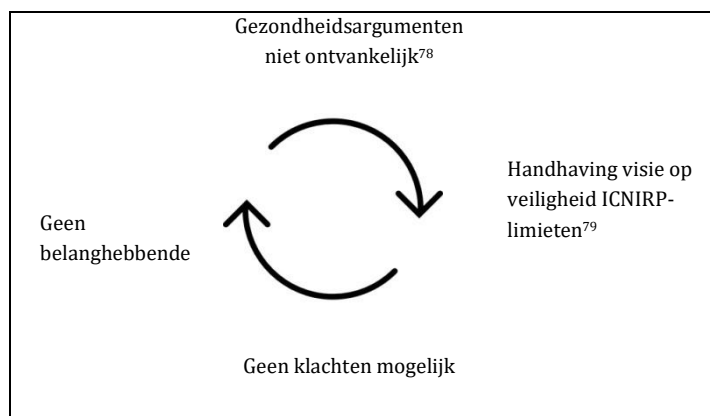
⁷⁵ Artikel 3:46 Awb. Een besluit dient te berusten op deugdelijke motivering.

⁷⁶ Artikel 7:12 lid 1 Awb. De beslissing op het bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering, die bij de bekendmaking van de

beslissing wordt vermeld.

⁷⁷ Artikel 3:4 lid 2 Awb. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

Alle wetenschappelijke informatie die biologische en gezondheidseffecten aantoont beneden de ICNIRP-limieten en die door burgers en ngo's wordt aangereikt, wordt vanwege de veiligheidsclaim niet-ontvankelijk verklaard. Hierbij is echter sprake van een ondeugdelijke cirkelredenering (zie figuur 1), die cruciale wetenschappelijke kennis buiten beeld houdt.

Figuur 1. Ondeugdelijke cirkelredenering ten aanzien van blootstellingslimieten en door burgers of ngo's ingebrachte gezondheidsargumenten.

We kunnen deze cirkelredenering als volgt omschrijven:

De blootstellingslimieten van de ICNIRP zijn veilig. Wij blijven ruimschoots onder de limieten. Daarom kunt u – mevrouw De Jong – geen klachten ondervinden van de geplande antennemast en bent u geen belanghebbende bij het bestreden besluit. Omdat u geen belanghebbende bent, verklaren wij uw gezondheidsargumenten als niet ontvankelijk en laten wij ook uw argumentatie met betrekking tot de ICNIRP-limieten buiten beschouwing.

De hermetisch gesloten cirkel die hier ontstaat, maakt elke vorm van burgerparticipatie op het gebied van gezondheidsrisico's onmogelijk, waardoor burgers als belanghebbende op het gebied van stralingsrisico's al bij voorbaat buiten spel worden gezet. Dit terwijl dezelfde burgers gezondheidsrisico's opgelegd krijgen die ambigue⁸⁰ zijn. En dat grootschalig en langdurig, 24/7.

Er zijn overigens vele aanwijzingen dat de telecomindustrie al decennialang weet heeft *of weet kan hebben* van de gezondheidsrisico's van draadloze technologie, waarmee de provider EU-richtlijn 85/374/EEG, artikel 7 sub e schendt^{81 82 83}. Dr. George Carlo startte in 1993 in opdracht

⁷⁸ Gezondheidsargumenten die de blootstellingslimieten van de ICNIRP ter discussie stellen, worden niet-ontvankelijk verklaard, omdat de limieten van de ICNIRP niet ter discussie worden gesteld.

⁷⁹ De ICNIRP-limieten zijn uitsluitend gebaseerd op een thermische kortetermijn effect, terwijl er tal van biologische niet-thermische effecten zijn aangetoond en er in de praktijk sprake is van een langetermijn blootstelling 24/7, voor onbepaalde tijd.

⁸⁰ 'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

⁸¹ Artikel 7aanhef en onder e richtlijn 85/374/EEG. De producent is uit hoofde van deze richtlijn aansprakelijk, tenzij hij bewijst dat het op grond van de stand van de wetenschappelijke en technische kennis op het tijdstip waarop hij het product in het verkeer bracht, onmogelijk was het bestaan van het gebrek te ontdekken.

⁸² De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid wijst er op dat een producent zich in geval van productaansprakelijkheid, niet kan verschuilen achter het argument dat de schadelijke effecten van het product dat hij in het maatschappelijk verkeer heeft gebracht hem niet bekend waren. 'Om gevrijwaard te worden van aansprakelijkheid moet hij

van de telecomindustrie een onderzoek met een budget van 22,5 miljoen dollar om aan te tonen *dat mobiele telefonie veilig is*. Dit onderzoek zou 15 jaar duren. Zes jaar later waren de eerste tussenresultaten voor publicatie gereed. Deze resultaten lieten echter allemaal zien dat er schadelijke gezondheidseffecten optraden die de industrie niet had verwacht. De industrie probeerde publicatie van deze resultaten te voorkomen en stopte de financiering van het onderzoek. De gevonden effecten waren o.a. lekkage van de bloed-hersenbarrière^{84 85}, genetische schade en verdubbeling van het risico op vele soorten kanker.^{86 87}

In 2000 werd er in opdracht van T-Mobile en De TeMobil Deutsche Telekom MobilNet GmbH door het Ecolog-Institute in Hannover een rapport opgesteld, getiteld: *'Mobile Telecommunications and Health. Review of the current scientific research in view of precautionary health protection'*.⁸⁸ Dit rapport ging in op de toen al wetenschappelijk aangetoonde biologische effecten van straling van mobiele telefoons, waaronder gentoxiciteit, cellulaire processen, effecten op het immuunsysteem, op het centrale zenuwstelsel, op hormoonssystemen en liet relaties zien tot kanker en onvruchtbaarheid. In het rapport lezen we:

'Gezien de resultaten van de huidige epidemiologische studies, kan worden geconcludeerd dat elektromagnetische velden met frequenties binnen het mobiele telecommunicatiebereik een rol spelen bij de ontwikkeling van kanker. (...) De resultaten van de studies voor alle stadia van de ontwikkeling van kanker, van de schade van het genetisch materiaal via de ongeremde proliferatie van cellen en verzwakking van het immuunsysteem (...) tot de manifestatie van de ziekte, bewijzen effecten bij stroomfluxdichtheden minder dan 1 W/m². Voor sommige stadia van kankerontwikkeling

aantonen dat ten tijde van het in het verkeer brengen van zijn product het gebrek dat schade veroorzaakte met de beschikbare wetenschappelijke middelen zelfs niet te ontdekken was. De genoemde Europese richtlijn doelt, zoals het Hof van Justitie (nj1998, 522) stelt, "niet specifiek op de praktijk en de gebruikelijke veiligheidsvoorschriften in de industriële sector waarin de producent actief is, maar op de stand van de wetenschappelijke en technische kennis *zonder meer*, daaronder begrepen het meest geavanceerde niveau op het tijdstip waarop het betrokken product in het verkeer werd gebracht". De clausule art. 7 sub e van de genoemde richtlijn gaat aldus het Hof "niet uit van de stand van de kennis waarvan de betrokken producent concreet of subjectief op de hoogte was of kon zijn, maar van de objectieve stand van de wetenschappelijke en technische kennis waarvan de producent geacht wordt op de hoogte te zijn". Productaansprakelijkheid eist van producenten dus niet alleen "passieve" kennis van bekende risico's, maar eist ook activiteiten, in casu het verwerven van inzicht (op basis van de meest geavanceerde wetenschappelijke en technische kennis) van *potentiële* risico's.'

Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*. Pagina 153. Cursief: WdJ.

⁸³ Zie ook in de 'Nadere toelichting en onderbouwing': 23.7. *Telecomproviders spelen met deelname aan Antenneconvenant hoog spel op grond van artikel 7 sub e EU-richtlijn 85/374/EEG*.

⁸⁴ De Hersenstichting over de bloed-hersenbarrière: 'Voor een goede werking moeten de hersenen goed worden beschermd tegen gevaren van buitenaf. Deze bescherming wordt enerzijds verzorgd door de schedel. Anderzijds worden de hersenen ook van binnenuit beschermd tegen mogelijk gevaarlijke stoffen en organismen in het bloed, waarbij de *bloed-hersenbarrière* een zeer voorname rol speelt. De bloed-hersenbarrière (of BHB) is letterlijk een grens tussen het bloed en de hersenen.' (www.hersenstichting.nl).

⁸⁵ Zie ook de publicatie van professor Dominique Belpomme die op basis van een onderzoek naar 1216 zelfgerapporteerde EHS-en /of MCS-gevallen (MCS: Multi Chemical Sensitivity) constateerde dat de lekkage van de bloed-hersenbarrière als een van de biomarkers voor de vaststelling van EHS en MCS kan worden beschouwd. Dominique Belpomme et al. *Reliable disease biomarkers characterizing and identifying electrohypersensitivity and multiple chemical sensitivity as two etiopathogenic aspects of a unique pathological disorder*. Rev Environ Health 2015; 30 (4); DOI 10.1515/reveh-2015-0027. Pagina 262.

⁸⁶ Documentaire 'Hoe machtig is de telefoonlobby?'. Uitzending 29 september 2016 van VTM Nieuws.

www.youtube.com/watch?v=pKUGjsjOeGY&feature=youtu.be Deze documentaire laat ook zien hoe organisaties als de WHO door financiering vanuit de industrie worden gecorrumpereerd.

⁸⁷ Zie ook: Dr. Martin L. Pall (2018). *5G: Great risk for EU, U.S. and International Health! Compelling Evidence for Eight Distinct Types of Great Harm Caused by Electromagnetic Field (EMF) Exposures and Mechanism that Causes Them*. Pagina 66 – 67.

<https://einarflydal.files.wordpress.com/2018/04/pall-to-eu-on-5g-harm-march-2018.pdf>

⁸⁸ Dr. Kerstin Hennies e.a. (2000). *Mobile Telecommunications and Health. Review of the Current Scientific Research in view of Precautionary Health Protection*. Ecolog-Institut, Hannover. Commissioned by T-Mobile and De TeMobil Deutsche Telekom MobilNet GmbH. <https://ehtrust.org/wp-content/uploads/ecolog2000.pdf>

kan een intensiteit van 0,1 W/m² of zelfs minder voldoende zijn om effecten te veroorzaken.⁸⁹

*'Experimenten met dieren bewijzen schadelijke effecten op het immuunsysteem vanaf circa 1 W/m²; bij stroomfluxdichtheden van 0,2 W/m² zijn hogere secreties van stresshormonen bij mensen aangetoond.'*⁹⁰

*'Aantasting van cognitieve functies⁹¹ werd gevonden in dierexperimenten bij een stroomfluxdichtheid van 2 W/m². Bij mensen zijn er aanwijzingen dat hersenfuncties worden beïnvloed door velden zoals ze optreden bij het gebruik van een mobiele telefoon.'*⁹²

*'Een epidemiologisch onderzoek bij kinderen die waren blootgesteld aan gepulseerde hoogfrequente velden, ontdekte een afname van het concentratievermogen en een toename van de reactietijden.'*⁹³

*'Effecten van hoogfrequente elektromagnetische velden op het centrale zenuwstelsel zijn aangetoond voor intensiteiten die ver onder de huidige richtlijnen liggen.'*⁹⁴

Ter vergelijking: De huidige ICNIRP-limieten voor het publiek zijn vastgesteld op maximaal 61 V/m. Dat is gelijk aan ongeveer 10 W/m². Met een recentelijk door de INCIRP voorstelde verandering van de rekenmethode⁹⁵, komen de nieuwe blootstellingslimieten volgens sommige berekeningen zelfs op 90 V/m² met ruim een verdubbeling van het aantal W/m², namelijk van 10 naar 21 tot 22 W/m². De in het Ecolog-rapport genoemde effecten zijn gevonden bij dichtheden van 2, 1 en zelfs bij 0,2 en 0,1 W/m².⁹⁶ Dus bij veldsterktes van respectievelijk 27,459 V/m; 19,416 V/m; 8,683 V/m en 6,140 V/m, die ruim onder de maximaal toegestane limieten van de ICNIRP liggen.⁹⁷

Uit een artikel dat op 16 januari 2019 onder de titel 'Bellen schaadt cellen' in De Groene Amsterdammer verscheen, constateert Investigate Europe, een team van negen onafhankelijke wetenschapsjournalisten uit acht Europese lidstaten, dat de 'telecomspelers' zich bewust zijn 'van

⁸⁹ Ibidem, pagina 34. Vertaling citaat: WdJ.

⁹⁰ Ibidem.

⁹¹ Interessant is dat TNO in 2003 in haar provocatie-onderzoek tot dezelfde conclusies kwam, namelijk dat UMTS-achtige RF-EMV (bij 1 V/m) niet alleen een effect hebben op het welbevinden, maar ook op de cognitieve functies. Daarbij constateerde professor Zwamborn die het onderzoek leidde dat er geen sprake kon zijn van een thermisch effect: 'Bij 1 volt per meter is dat uitgesloten. Als de uitkomsten van ons onderzoek niet berusten op statistische ruis dan is er iets aan de hand dat we nog niet begrijpen.' (Zie voor een uitgebreide bespreking van dit rapport de 'Nadere toelichting en onderbouwing' in bijlage.) Prof. Dr. Ir. A.P.M. Zwamborn e.a. (2003). *Effects of Global Communication system radio-frequency fields on Well Being and Cognitive Function of human subjects with and without subjective complaints*. TNO Physics and Electronics Laboratory, pagina 61. (Vertaling citaat: WdJ.)

⁹² Dr. Kerstin Hennies e.a. (2000). *Mobile Telecommunications and Health. Review of the Current Scientific Research in view of Precautionary Health Protection*. Ecolog-Institut, Hannover. Commissioned by T-Mobil and De TeMobil Deutsche Telekom MobilNet GmbH. <https://ehtrust.org/wp-content/uploads/ecolog2000.pdf>, pagina 35.

⁹³ Ibidem.

⁹⁴ Ibidem.

⁹⁵ Blog (neuro)bioloog Dr. Hugo Schooneveld. *5G – Geen garantie voor een gezonde toekomst. 2 juni 2019.*

<https://www.stichtingehs.nl/blog/204-5g-geen-garantie-op-een-gezonde-toekomst>

⁹⁶ 0,1 W/m² is gelijk aan 0,01 mW/cm², de blootstellingslimiet die in Zwitserland en in de USSR wordt gebruikt. Zie ook 6. *Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's*.

⁹⁷ Hoewel de geschatte veldsterkte op mijn perceel volgens de gemeente Berkelland op 1 V/m ligt en dus onder deze waarden zou blijven, is dat maar de vraag, omdat de ICNIRP en het Agentschap Telecom uitgaan van gemiddelde waarden en piekwaarden (de crestfactor) die tot wel 15 maal de gemiddelde waarde kan oplopen, buiten beschouwing wordt gelaten bij de bepaling van het risico. Meer hierover vindt u onder 6. *Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's*.

de toenemende aanwijzingen dat EMV-straling schadelijk kan zijn. Ze komen daarvoor uit en dekken zich ertegen in, zo lezen we in hun jaarverslagen. Vodafone schrijft over elektromagnetische velden dat het "aangezien kan worden als een gezondheidsrisico". Telefonica waarschuwt voor "mogelijke effecten (...) op de gezondheid van mensen" en Deutsche Telekom voor een "risico op regelgevende interventies, zoals verlaagde limieten voor elektromagnetische velden of het invoeren van voorzorgmaatregel in de mobiele communicatie".⁹⁸

Overigens blijken verschillende vooraanstaande medewerkers binnen de telecomindustrie zelf het slachtoffer te zijn geworden van gezondheidsschade. In Budzinski en Kühling (2015)⁹⁹ lezen we: "Zelfs het voormalige hoofd onderzoek en ontwikkeling van de mobiele telefoonfabrikant NOKIA is inmiddels "elektrohypersensitief" geworden.¹⁰⁰ Hij lijkt niet de enige getroffen insider te zijn. Immers, "op grond van ervaring" houden zijn collega's hun kinderen bijvoorbeeld zo ver mogelijk uit de buurt van apparaten die radiofrequenties uitzenden. De meest prominente figuur onder hen was Steve Jobs van Apple (New York Times)¹⁰¹. Op eenzelfde wijze waarschuwt het voormalige hoofd van Microsoft / Canada tegen het gebruik van Wi-Fi op scholen¹⁰², net zoals de president van de Belgische mobiele operator Belgacom deed voor hem¹⁰³. Ten slotte ontving de Zwitserse gsm-operator Swisscom zelfs een patent voor de vermindering van de "duidelijk genotoxische effecten" van Wi-Fi (2004)¹⁰⁴."

De claim van KPN dat 'Wetenschappelijk onderzoek tot op de dag van vandaag (heeft) aangetoond dat er geen aanwijzingen zijn van nadelige effecten voor de volksgezondheid door de blootstelling aan radiogolven zoals deze door KPN (en de andere mobiele operators in Nederland) wordt toegepast' dient dus als apert onwaar te worden afgewezen.

Vastgesteld kan worden dat een eenzijdige gerichtheid van de gemeente Berkelland op het belang en de 'expertise' van KPN tot onbehoorlijk bestuur leidt op grond van de Awb. Immers, door deze gerichtheid wordt niet langer een deugdelijke belangenafweging gemaakt. Daarbij kunnen burgers – omdat KPN vanwege haar grote economische belangen onmogelijk onbevangen tegenover stralingsrisico's kan staan – onevenredig nadeel ondervinden van een besluit dat mede op grond van een dergelijke gerichtheid wordt genomen (schending artikel 3:4 lid 2 Awb¹⁰⁵).

Ook vanuit haar lokale verantwoordelijkheid ten aanzien van de publieke gezondheid (Wet

⁹⁸ De Groene Amsterdammer. *Bellen schaadt cellen. Onderzoek 5G-technologie*. 16 januari 2019.

<https://www.groene.nl/artikel/bellen-schaadt-cellen>

⁹⁹ Mr. Bernd Irmfried Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf. Pagina 1 - 2. Vertaling citaat: WdJ.

¹⁰⁰ 'I can no longer go to the cinema or stay in public areas with lots of radiation for long ... says Niemelä, who in his forties, must accept that the four walls of his home are now a prison'; Satakunnan Kansa v. 18.10.2014 (in een Fins nieuwsblad);

<http://www.satakunnankansa.fi/Satakunta/1194934030776/artikkeli/entinen+nokiapomo+kannykka+vei+terveyteni.html> translated in: <http://mieuxprevenir.blogspot.de/2014/10/former-nokia-technology-chief-mobile.html>.

¹⁰¹ 'That's because we have seen the dangers of technology first-hand. I've seen it in myself, I don't want to see that happen to my kids' (Anderson); http://www.nytimes.com/2014/09/11/fashion/steve-jobs-apple-was-a-low-tech-parent.html?_r=1

¹⁰² Clegg; <http://www.techvibes.com/blog/wifi-in-schools-is-a-potential-health-hazard-2013-05-10->

¹⁰³ 'Les ondes sont dangereuses' ('De golven zijn gevaarlijk.'), Didier Bellens, Südpresse of 25 November 2011 and TrendsTendances of 17 October 2007; see Diagnose-Funk kompakt of 1 February 2013, p. 5 (in German); http://www.diagnosefunk.org/assets/df_kompakt_2013-01-2.pdf.

¹⁰⁴ Patent no. WO 2004/07583 A1; <http://www.diagnose-funk.org/technik/wlan/swisscom-beschreibt-krankmachendefunktechnik.php>

¹⁰⁵ Artikel 3:4 lid 2 Awb. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

publieke gezondheid¹⁰⁶) en ten aanzien van de kwaliteit van de burgerparticipatie en een zorgvuldige behandeling van de bezwaarschriften (artikel 170 lid 1 aanhef en onder c en d Gemeentewet¹⁰⁷) is een preoccupatie op het belang van KPN volkomen ongerechtvaardigd.

In 2008 waarschuwde de WRR voor een publiek-private samenwerking, daar waar een publiek belang geraakt kan worden als het gaat om fysieke veiligheid¹⁰⁸. Vanaf het allereerste Antenneconvenant in 2002 is de publiek-private samenwerking tussen overheden en telecomindustrie in strijd geweest met de juridische en functionele afhankelijkheid zoals die is vastgelegd in overweging 11¹⁰⁹ en artikel 3 lid 2¹¹⁰ van de EU-richtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn), zoals opgenomen in de Telecommunicatiewet (zie ook 5. *Onrechtmatig overheidshandelen in het Nationale Antennebeleid*, onder 8 en hoofdstuk 23 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'). Wat betekent dat de samenwerking die tussen overheid en industrie is ontstaan en die, in een nauwe samenwerking op het gebied van plaatsingsplan en voorlichting aan burgers en een eventueel bezwaar en beroep door (andere) belanghebbenden, ook lokaal heeft vormgekregen, onrechtmatig is en niet alleen een bedreiging is voor de fysieke veiligheid, maar ook de rechtszekerheid van burgers en daarmee mijn belang schaadt.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat, zeker daar waar burgers zich nadrukkelijk tegen bestraling door RFRam uitspreken, mensenrechten worden geschonden doordat overheid en telecomindustrie zich bij de plaatsing van antenne-installaties onrechtmatig op het terrein van de biologie en daarmee op het terrein van de geestelijke en lichamelijke integriteit van burgers begeven. Onrechtmatig, omdat, hoewel biologische effecten van RFRam volop zijn aangetoond en zelfs vanaf het begin zijn erkend door de ICNIRP, een vrije geïnformeerde toestemming van

¹⁰⁶ Artikel 1 aanhef en onder c Wpg. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: publieke gezondheid: de gezondheidsbeschermende en gezondheidsbevorderende maatregelen voor de bevolking of specifieke groepen daaruit, waaronder begrepen het voorkomen en het vroegtijdig opsporen van ziekten.

Artikel 2 Wpg lid 1. Het college van burgemeester en wethouders bevordert de totstandkoming en de continuïteit van en de samenhang binnen de publieke gezondheidszorg en de afstemming ervan met de curatieve gezondheidszorg en de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen.

Artikel 2 Wpg lid 2. Ter uitvoering van de in het eerste lid bedoelde taak draagt het college van burgemeester en wethouders in ieder geval zorg voor: a. Het verwerven van, op epidemiologische analyse gebaseerd, inzicht in de gezondheidssituatie van de bevolking (...); b (...); c. Het bewaken van gezondheidsaspecten in bestuurlijke beslissingen; d. Het bijdragen aan opzet, uitvoering en afstemming van preventieprogramma's, met inbegrip van programma's voor de gezondheidsbevordering; e. Het bevorderen van medisch milieukundige zorg (...).

Artikel 15 lid 1 Wpg. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat de gemeentelijke gezondheidsdienst beschikt over deskundigen op de volgende terreinen: a. sociale geneeskunde; b. epidemiologie; c. sociale verpleegkunde; d. gezondheidsbevordering, en e. gedragswetenschappen.

¹⁰⁷ Artikel 170 Gemw lid 1. De burgemeester ziet toe op: (...) c. de kwaliteit van procedures op het vlak van burgerparticipatie; d. een zorgvuldige behandeling van bezwaarschriften.

¹⁰⁸ Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*. Pagina 29.

¹⁰⁹ Overweging 11 richtlijn 2002/21/EG. Overeenkomstig het beginsel van scheiding van regelgevende en operationele functies moeten de lidstaten de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie of instanties waarborgen teneinde ervoor te zorgen dat hun besluiten onpartijdig zijn. Deze eis van onafhankelijkheid doet niet af aan de institutionele autonomie en de constitutionele verplichtingen van de lidstaten of aan het beginsel van neutraliteit met betrekking tot de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten, dat is neergelegd in artikel 295¹⁰⁹ van het Verdrag. De nationale regelgevende instanties moeten over de nodige middelen (personeel, expertise en geldelijke middelen) beschikken om de hun opgedragen taken te kunnen uitvoeren.

¹¹⁰ Artikel 3 lid 2 richtlijn 2002/21/EG. De lidstaten waarborgen de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties door ervoor te zorgen dat zij juridisch gezien onderscheiden zijn van en functioneel onafhankelijk zijn van alle organisaties die elektronische-communicatienetwerken, -apparatuur of -diensten aanbieden. Lidstaten die de eigendom van of de zeggenschap over elektronische-communicatienetwerken en/of -diensten aanbiedende ondernemingen behouden, zorgen voor een daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende taken en de met eigendom of zeggenschap verband houdende activiteiten.

burgers (en andere betrokkenen) ontbreekt, alsook de mogelijkheid om simpelweg 'nee' te zeggen tegen voortdurende bestraling van RFRam. Daarmee handelen overheid en telecomindustrie in strijd met artikel 3 lid 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' en vindt schending plaats van de fysieke en geestelijke integriteit op grond van artikel 3 lid 1 van hetzelfde handvest. Waarmee de schending van artikel 10 lid 1 en artikel 11 Grondwet, alsook artikel 8 lid 1 EVRM¹¹¹ wordt bevestigd.

¹¹¹ Zie ook 'Nadere toelichting en onderbouwing', hoofdstuk 10. *Ontkrachting artikel 8 lid 1 EVRM in algemeen belang ondeugdelijk gemotiveerd.*

5. Onrechtmatig overheidshandelen in het Nationaal Antennebeleid

De gemeente Berkelland vaart met betrekking tot de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten blind op landelijke aansturing. Feit is echter dat het Nationale Antennebeleid met haar richtlijnen voor lokaal beleid, gebaseerd is op een onjuiste grondslag die de verantwoordelijkheid ten aanzien van de gezondheidsbevordering verzaakt (schending artikel 22 lid 1 Gw¹¹²) en aantoonbaar mensenrechten en daarmee ook mijn belang schendt.

Vanaf de aanvang van het Nationale Antennebeleid heeft de landelijke overheid zich primair op een snelle en soepele uitrol van draadloze netwerken gericht en daarbij de fysieke veiligheid en de rechten van burgers uit het oog verloren. Te beginnen met het 'Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken'¹¹³ (uit 2002) ter bespoediging van de uitrol van het UMTS-netwerk en te eindigen met het recente 'Wetsvoorstel Implementatie Telecomcode' en een voorgestelde aanpassing in het 'Besluit radioapparaten', ter voorbereiding op een snelle en soepele uitrol van het controversiële 5G-netwerk.

Als het gaat om fysieke veiligheid, kleeft aan het 'Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken' en de mogelijkheid om op basis van dit besluit een snelle en soepele uitrol van draadloze netwerken te realiseren, een keerzijde die de burger rechtstreeks treft in zijn zekerheid. Het besluit staat namelijk lijnrecht tegenover zowel de waarborg van lokale preventieve en repressieve toetsing die in de kabinetsnota Nationaal Antennebeleid van 2000 werd afgegeven¹¹⁴ als tegenover de in de nota geformuleerde 'primaire doelgroepen' (d.w.z. de burgers, mede-overheden en exploitanten) en de daarmee verbonden zekerheid dat de gezondheid, het leefmilieu en de veiligheid niet in het geding kunnen komen¹¹⁵. Daar komt bij dat, vanwege de bij aanvang van het Nationaal Antennebeleid al bekende biologische effecten, op grond van artikel 3 lid 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' een vrije geïnformeerde toestemming van de betrokkenen noodzakelijk is. Het gedwongen opleggen van RFRam ofwel amplitude-gemoduleerde RF-EMV waarvan bij de aanvang van het Nationale Antennebeleid al bekend was dat het biologische effecten veroorzaakt, is in strijd is met de fysieke en geestelijke integriteit van betrokkenen.

De meeste burgers hebben geen weet van de wetenschappelijke controversie en varen blind op de veiligheidsclaim van de overheid. Andere burgers die voelbaar ziek worden, ontdekken tot hun verbijstering dat er duizenden wetenschappelijke publicaties zijn die hun klachten

¹¹² Artikel 22 lid 1 Gw. De overheid treft maatregelen ter bevordering van de volksgezondheid.

¹¹³ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0013890/2010-03-31>

¹¹⁴ 'Dit beleid zal er in belangrijke mate toe bijdragen dat de huidige onduidelijkheden en belemmeringen bij het plaatsen van kleine antennes worden weggenomen. Daardoor kan de gewenste snelheid bij het plaatsen van antennes voor met name mobiele communicatie worden bereikt, terwijl tegelijkertijd de mogelijkheid tot preventieve en repressieve toetsing door de mede-overheden in voldoende mate gewaarborgd blijft.' Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Directoraal-Generaal Telecommunicatie en Post. Nationaal Antennebeleid, 8 december 2000.

<https://www.antennebureau.nl/documenten/beleidsnotas/2018/januari/26/nationaal-antennebeleid-2000>, pagina 18.

¹¹⁵ Ibidem, pagina 4.

onderschrijven en context geven.

Burgers hebben recht op eerlijke (complete) informatie. Zeker daar waar biologische effecten een wetenschappelijk feit zijn is een vrije geïnformeerde toestemming gewettigd.

Door dwingend stralingsbelasting op te leggen, ook aan burgers die daar nadrukkelijk tegen zijn, terwijl de ICNIRP-limieten controversieel zijn, er vanwege de wetenschappelijke controverse gesproken moet worden over ambigue risico's¹¹⁶ en er bovendien een vrije geïnformeerde toestemming ontbreekt, wordt de fysieke veiligheid van burgers in toenemende mate op het spel gezet en handelt de landelijke overheid onrechtmatig op grond van nationaal en internationaal recht.

In de 'Nadere toelichting en onderbouwing' laat ik zien dat:

- 1) Het 'Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken' uit 2002 in strijd is met zowel de waarborg van preventieve en repressieve toetsing als de uitgangspunten voor fysieke veiligheid, zoals deze in 2000 in de kabinetsnota Nationaal Antennebeleid werden geformuleerd.
- 2) De erkenning dat er bij RFRam sprake is van biologische effecten een vrije geïnformeerde toestemming van betrokkenen op grond van artikel 3 lid 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' noodzakelijk maakt (zie ook *8. Witte zones, onmogelijk of verplicht op grond van wetgeving?*). Daaruit volgt dat het gedwongen bestralen van burgers als onrechtmatig dient te worden afgewezen.
- 3) Door dwingend stralingsbelasting op te leggen, de overheid haar Grondwettelijke plicht tot gezondheidsbevordering (artikel 22 lid 2 Gw), volgens de definitie van de WHO, schendt.
- 4) De uitroldiscours en landelijke dekking mobiel bereik EVRM artikel 8 lid 1¹¹⁷ en Grondwet artikel 10 lid 1^{118 119} en artikel 11¹²⁰ schenden.
- 5) De uitroldiscours van het UMTS-netwerk gebaseerd is op ongefundeerde veiligheidsclaims van staatssecretaris Van Geel (VROM) die nog steeds doorwerken.
- 6) De huidige uitroldiscours gebaseerd is op een ondeugdelijke wetenschappelijke infrastructuur doordat niet alleen de Gezondheidsraad en het KPEMV geen ter zake deskundige en onafhankelijke instanties zijn, maar ook omdat de 16,6 miljoen aan onderzoeksgelden door ZonMw twijfelachtig zijn besteed en aan haar onderzoeksresultaten ook hier ongefundeerde veiligheidsclaims worden verbonden.

¹¹⁶ 'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

¹¹⁷ Artikel 8 lid 1 EVRM. Iedereen heeft recht op respect voor zijn privé- en gezinsleven, zijn huis en zijn correspondentie.

¹¹⁸ Artikel 10 lid 1 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

¹¹⁹ In de toelichting op wetsartikel 10 lid 1 Gw lezen we: 'Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer betreft het recht van de burger om in de beslotenheid van zijn privé-sfeer met rust te worden gelaten. Dat is in het algemeen in het eerste lid van artikel 10 neergelegd. De persoonlijke levenssfeer omvat onder meer het huis (...) en het recht op eerbiediging van het innerlijk leven en van de lichamelijke integriteit.' Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden 2018. Toelichting, pagina 41. https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j4nvih713kb91rw_j9vkl1oucfa6v2/vkwrfdbpvatz/f=/web_119406_grondwet_koninkrijk_nl.pdf

¹²⁰ Artikel 11 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam.

- 7) De aanbevelingen die de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid in haar adviesrapport *'Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid'* deed op het gebied van fysieke veiligheid en voorzorg, onverenigbaar zijn met het huidige uitroldiscours.
- 8) Het Antenneconvenant strijdt met de EU-Kaderrichtlijn 2002/21/EG (Kaderrichtlijn)¹²¹ opgenomen in de Telecommunicatiewet.
- 9) De argumenten op basis waarvan staatssecretaris Van Geel weigerde de aansprakelijkheidsrisico's van draadloze technologie te borgen heden ten dage geen stand houden.
- 10) Een eenvoudige risico-analyse uit de veiligheidskunde laat zien dat, zelfs als de in de wetenschappelijke literatuur genoemde gezondheidseffecten 'onwaarschijnlijk, maar mogelijk' zijn, er sprake is van *tenminste* een 'belangrijk risico' dat preventieve maatregelen vereist.
- 11) Staatssecretaris EZK en minister VWS door het verstrekken van onjuiste en onzorgvuldige informatie aan de Tweede Kamer artikel 68 Grondwet¹²² schenden (zie ook 6. *Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's*).
- 12) De wettelijke vastlegging ICNIRP-limieten in het 'Besluit radioapparaten'¹²³, terwijl de limieten controversieel zijn, er sprake is van ambigue risico's en een vrije geïnformeerde toestemming van betrokkenen ontbreekt, in strijd is met de fysieke veiligheid en nationaal en internationaal recht.
- 13) Het wettelijke opleggen van een 'antenneplicht' (Wetsvoorstel Implementatie Telecomcode¹²⁴) aan lokale overheden en het afzien van een 'weigeringsgrond'¹²⁵ met betrekking tot gezondheid (omdat wettelijke vastlegging van de ICNIRP-limieten de

¹²¹ Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn). Overweging 11 richtlijn 2002/21/EG. Overeenkomstig het beginsel van scheiding van regelgevende en operationele functies moeten de lidstaten de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instantie of instanties waarborgen teneinde ervoor te zorgen dat hun besluiten onpartijdig zijn. Deze eis van onafhankelijkheid doet niet af aan de institutionele autonomie en de constitutionele verplichtingen van de lidstaten of aan het beginsel van neutraliteit met betrekking tot de regeling van het eigendomsrecht in de lidstaten, dat is neergelegd in artikel 295 van het Verdrag. De nationale regelgevende instanties moeten over de nodige middelen (personeel, expertise en geldelijke middelen) beschikken om de hun opgedragen taken te kunnen uitvoeren.

Artikel 3 lid 2 richtlijn 202/21/EG. De lidstaten waarborgen de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties door ervoor te zorgen dat zij juridisch gezien onderscheiden zijn van en functioneel onafhankelijk zijn van alle organisaties die elektronische-communicatienetwerken, -apparatuur of -diensten aanbieden. Lidstaten die de eigendom van of de zeggenschap over elektronische communicatienetwerken en/of -diensten aanbiedende ondernemingen behouden, zorgen voor een daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende taken en de met eigendom of zeggenschap verband houdende activiteiten.

¹²² Artikel 68 Gw. De ministers en de staatssecretarissen geven de kamer elk afzonderlijk en in verenigde vergadering mondeling of schriftelijk de door een of meer leden verlangde inlichtingen waarvan het verstrekken niet in strijd is met het belang van de staat.

¹²³ Voorstel van wet' en 'Memorie van toelichting' inhoudende 'Wijziging van de Telecommunicatiewet houdende implementatie van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek van elektronische communicatie (Implementatie Telecomcode)'. Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat, 15 juli 2019. <https://www.internetconsultatie.nl/telecomcode>

¹²⁴ Lokale overheden krijgen de verplichting om de publieke infrastructuur ter beschikking te stellen van de telecom-industrie. Onder 'publieke infrastructuur' wordt verstaan: alle onder zeggenschap van een overheidsinstantie staande fysieke infrastructuur, waaronder openbare gebouwen en elke installatie die onderdeel is van het straatmeubilair.

¹²⁵ In hoofdstuk 5C van de 'Memorie van toelichting' lezen we: *'Met de vastlegging van deze normen in het Besluit radioapparaten wordt uitputtend dit vraagstuk geregeld en is het niet nodig om een weigeringsgrond met betrekking tot gezondheid in artikel 5c.3 op te nemen.'* Wetsvoorstel Implementatie Telecomcode. <https://www.internetconsultatie.nl/telecomcode>

gezondheid voldoende zou waarborgen¹²⁶), de lokale verantwoordelijkheid en de fysieke veiligheid van burgers verder ondermijnt en in strijd is met nationaal en internationaal recht.

Uit bovenstaande blijkt dat de fysieke veiligheid en rechten van burgers – die *niet* door de ICNIRP-limieten worden gewaarborgd en beschermd – door de landelijke overheid in toenemende mate worden geschonden om een snelle uitrol van nieuwe draadloze netwerken zeker te stellen. De beleidsvrijheid van gemeenten en de fysieke veiligheid en rechtszekerheid van burgers worden steeds verder ondermijnd. Dit terwijl er sprake is van onrechtmatig overheidshandelen, omdat de overheid de afgegeven waarborgen uit de Nota Nationaal Antennebeleid schendt en een vrije geïnformeerde toestemming van betrokkenen ontbreekt.

Om een verdere ondermijning van de fysieke veiligheid en van de mensenrechten te voorkomen is het noodzakelijk dat er onmiddellijk wordt ingegrepen en dat de tegengeluiden uit de samenleving worden gehoord. *Early warners* moeten een stem krijgen¹²⁷. Daarom vraag ik u, zijnde de rechterlijke macht, met klem om mijn belang te erkennen. Dit belang vertegenwoordigt immers ook het belang van andere burgers, die zich niet (langer) aan dwingend opgelegde bestraling en toenemende stralingsrisico's willen onderwerpen. Juist nu, aan de vooravond van een met 5G extreem escalerende technologie is de stem van burgers belangrijker dan ooit. In de woorden van de WRR: *'Het volk weet als geen ander welke problemen moeten worden aangepakt en of de oplossingen werken'*.¹²⁸

¹²⁶ Voorstel van wet' en 'Memorie van toelichting' inhoudende 'Wijziging van de Telecommunicatiewet houdende implementatie van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek van elektronische communicatie (Implementatie Telecomcode)'. Staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat, 15 juli 2019. <https://www.internetconsultatie.nl/telecomcode>

¹²⁷ 'De nieuwe risicobenadering stelt bijzondere organisatorische eisen. Zij vereist bijvoorbeeld prudentie die tot uitdrukking komt in onder meer de bereidheid om problemen vanuit verschillende disciplinaire en maatschappelijke perspectieven te bezien. Zij staat bovendien haaks op lang gekoesterde bestuurlijke idealen. Terwijl in de klassieke risicobenadering een heldere afbakening van taken en goed omschreven procedures voor coördinatie bestuurlijke deugden zijn, vormen zij bij onzekere en ambigue risicoproblemen in veel opzichten eerder een gevaar. Omgang met onzekerheid vraagt om flexibiliteit, variëteit en om ruimte voor early warners.'

Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 17.

¹²⁸ Ibidem, pagina 138

6. Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's

Gezien de wetenschappelijke en maatschappelijke controverse en de daaruit gebleken ambiguïteit van de gezondheidsrisico's van draadloze technologie, kan de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten geen stand houden en dient zelfs als vals te worden beschouwd. Hoewel ambigue risico's *an sich* al geen enkele veiligheidsclaim rechtvaardigen, zijn met name de ICNIRP-limieten controversiëel. In een brief van de Zweedse epidemioloog en oncoloog professor Lennart Hardell¹²⁹ aan de President van de Zwitserse Confederatie, de Zwitserse Federale Raad lezen we:

'ICNIRP is een niet-gouvernementele organisatie (ngo) gevestigd in Duitsland. Leden zijn geselecteerd in een intern proces en ICNIRP mist transparantie en vertegenwoordigt niet de mening van de meerderheid van de wetenschappelijke gemeenschap die betrokken is bij het onderzoek naar gezondheidseffecten van EMV. De meerderheid, of 252 wetenschappers, hebben verklaard:

"ICNIRP gaat tot op de dag van vandaag door met het maken van deze beweringen¹³⁰, ondanks de groeiende wetenschappelijke bewijs van het tegendeel. Wij zijn van mening dat, omdat de ICNIRP-richtlijnen niet gelden bij langdurige blootstelling en bij effecten met lage intensiteit, ze onvoldoende zijn om de volksgezondheid te beschermen." <https://emfscientist.org/index.php/emf-scientist-appeal>.¹³¹

De meerderheid van de wetenschappelijke wereld die zich met onderzoek naar de gezondheidseffecten van EMV bezighoudt, wijst dus elke veiligheidsclaim op basis van de ICNIRP-limieten af. Al decennialang worden er door deze wetenschappers ernstige biologisch en klinische effecten aangetroffen *ruim onder* de ICNIRP-limieten. Duizenden (peer reviewed studies) doen hiervan verslag.¹³²

Helaas is dit een realiteit waar de gemeente Berkelland buiten lijkt te staan. In haar brief aan de Commissie Bezwaarschriften van 14 november 2018, waarin de gemeente ingaat op de vraag van de commissie om een nadere toelichting op de blootstellingslimieten van de ICNIRP, lezen we: *'Pas wanneer de veldsterkte boven de blootstellingslimieten uitkomt zou er sprake kunnen zijn van enig effect op het menselijk lichaam (met inachtnaam van de veiligheidsmarge van de reductiefactor 50).'*

Merk op dat hier gesproken wordt over het ontbreken van *'enig effect op het menselijk lichaam'* zolang men onder de blootstellingslimieten (van 61 V/m) blijft. Zelfs met inachtnaam van de reductiefactor 50, is dit een aperte onwaarheid, waarmee de gemeente tenminste artikel 2:4 lid 1¹³³, artikel 3:2¹³⁴, artikel 3:46¹³⁵ en artikel 7:12 lid 1¹³⁶ Awb schendt.

¹²⁹ Dr. Lennart Hardell, MD, PhD, Professor, Department of Oncology, Faculty of Medicine and Health, Örebro University, SE-701 82 Örebro, Sweden (retired) and The Environment and Cancer Research Foundation, Örebro, Sweden.

¹³⁰ Het 'alleen thermisch effect-paradigma', waarbij alleen uitgegaan wordt van kortetermijn thermische effecten.

¹³¹ The Environment and Cancer Research Foundation. <https://www.environmentandcancer.com/letter-to-simonetta-sommaruga-07-01-2020-english/>. Vertaling citaat: WdJ.

¹³² Zie onder andere de ORSAA-databank: <https://www.orsaa.org/orsaa-database.html>. Of lees het in The Lancet gepubliceerde review over dit onderzoek: Priyanka en Carpenter (2018). *Planetary electromagnetic pollution: it is time to assess its impact.* [https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196\(18\)30221-3/fulltext?rss=yes](https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196(18)30221-3/fulltext?rss=yes).

¹³³ Artikel 2:4 lid 1 Awb. Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.

Het is gezien de duizenden studies die wijzen op mogelijk ernstige schade, onrustbarend dat dit soort uitspraken nog mogelijk zijn. Primaire studies die de rol van pulsatie, frequentie, polarisatie¹³⁷, celtype en intensiteitsvensters¹³⁸ aantonen bij het ontstaan van biologische effecten onder de limieten zijn zelfs volledig afhankelijk van het *hebben van echte effecten* om ze überhaupt te kunnen bestuderen.¹³⁹

Probleem is echter dat deze factoren, die elk van invloed zijn op de aanwezigheid van niet-thermische biologische effecten, door organisaties als de ICNIRP en het WHO EMV-Project¹⁴⁰ compleet worden genegeerd. Dr. Martin Pall: *‘Als elk van deze organisaties concludeert dat “de resultaten niet consistent zijn” vergelijken ze studies gebaseerd op oppervlakkige overeenkomsten, maar niet op deze aangetoonde causale factoren. Wat geobserveerd wordt is derhalve een onvervalste biologische heterogeniteit, niet inconsistentie.’*¹⁴¹

Het is onmogelijk een overzicht te geven van hoeveel wetenschappelijke kennis wordt genegeerd om het ‘alleen thermisch effect-paradigma’¹⁴² en daarmee de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten in stand te houden. In zijn boek *‘Cross Currents. The perils of electropollution. The promise of electromedicine’*¹⁴³ uit 1990 (dus van inmiddels drie decennia geleden), schrijft de tweemaal voor de Nobelprijs genomineerde dr. Robert O. Becker (1923 – 2008), leidend expert op het gebied van biologische elektriciteit en regeneratie:

‘Het is hier niet mogelijk een lijst te maken van de vele onderzoeken die de causale associatie ondersteunen tussen blootstelling aan microgolven en alle soorten kanker (niet alleen hersentumoren) en genetische afwijkingen. De wetenschappelijke gegevens op dit moment (lees: in 1990) geven aan dat microgolven grote biologische effecten hebben bij vermogensdichtheden die ver onder de niveau’s liggen die nodig zijn om opwarming te veroorzaken. Het merendeel van deze effecten is productief bij verschillende ziekte-toestanden, voornamelijk kanker en genetische defecten bij de blootgestelden¹⁴⁴ en bij hun niet-blootgestelde nakomelingen¹⁴⁵. Deze ziekten zijn geen

¹³⁴ Artikel 3:2 Awb. Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen.

¹³⁵ Artikel 3:46 Awb. Een besluit dient te berusten op deugdelijke motivering

¹³⁶ Artikel 7:12 lid 1 Awb. De beslissing op het bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering, die bij de bekendmaking van de beslissing wordt vermeld.

¹³⁷ Zie o.a. het ontstaan van het rouleau-effect in het bloed (7. *Ongefundeerde uitsluiting van het bestaan van EHS (Elektromagnetische Hyper Sensitiviteit)*)

¹³⁸ Dr. Martin Pall: *‘Verder zijn er “vensters” van intensiteit die een maximaal biologisch effect produceren, evenals zowel lagere als hogere intensiteiten met veel minder effecten. Deze venster-effecten tonen duidelijk aan dat dosis-respons curves zowel niet-lineair als niet-monotoon zijn, zodat het moeilijk of onmogelijk is om de effecten te voorspellen aan de hand van relatieve intensiteit, zelfs wanneer alle andere factoren gelijk blijven.’*

Dr. Martin L. Pall (2018). *‘5G: Great risk for EU, US and International Health! Compelling Evidence for Eight Distinct Types of Great Harm caused by Electromagnetic Field (EMF) exposure and the Mechanism that causes them.’* Washington State University, Portland. Pagina 6. (Vertaling citaat: WdJ.),

¹³⁹ Ibidem, pagina 4.

¹⁴⁰ Twee nauw aan elkaar gelieerde organisaties. Zie de ‘Nadere toelichting en onderbouwing’, hoofdstuk 13. *INCIRP en WHO EMV-Programma niet zonder meer betrouwbaar.*

¹⁴¹ Ibidem, pagina 3 – 4 (vertaling citaat: WdJ).

¹⁴² Uitdrukking overgenomen van dr. Lennart Hardell, zie zijn commentaar op Repacholi (oprichter ICNIRP en WHO EMV-Programma) hierna.

¹⁴³ *‘Kruisende stromen. De gevaren van electropollutie. De belofte van elektromedicijn.’*

¹⁴⁴ Zie o.a. een onderzoek van dr. Ruy Lin (1985), waaruit een significante toename aan hersentumoren bij stralingswerkers en dat aantoonde dat een eerder onderzoek van de Marine, waarin geen verschil werd gevonden tussen de blootgestelde en de controlegroep, gebaseerd bleek te zijn op bias (vooringenomenheid). R.S. Lin e.a. *Journal of Occupational Medicine* 27 (1985); 413. *Report on relationship between incidence of brain tumors and occupational electromagnetic exposure.*

Robert O. Becker (1990). *Cross Currents. The perils of electropollution, the promise of electromedicine.* Penguin Group Inc, New York, Pagina 200.

*vreemde, nieuwe typen die uniek zijn voor blootstelling aan microgolven; zij zijn in plaats daarvan onze oude, vertrouwde vijanden. Het gevaar komt van het feit dat blootstelling aan microgolven, zoals blootstelling aan elk abnormaal elektromagnetisch veld, stress veroorzaakt, een afname aan competentie van het immuunsysteem en veranderingen in het genetische apparaat. De blootstellingsniveau's die volgens de overheid "veilig" zijn, zijn dus helemaal niet veilig.'*¹⁴⁶

Volgens Becker is er vanaf 1940 al wetenschappelijk bewijs van biologische effecten 'bij vermogensdichtheden die ver onder de niveau's liggen die nodig zijn om opwarming te veroorzaken'.

Dr. Magda Havas¹⁴⁷, die de hand wist te leggen op een oud archief van zo'n 6000 studies (door haar de 'Zory Archives' genoemd, zie hierna) die bevestigen dat er ruim een halve eeuw geleden al een grote hoeveelheid wetenschappelijke kennis beschikbaar was over de schadelijke effecten van RF- en Mw¹⁴⁸-EMV, vraagt zich af: 'Are we being dummyfied?'¹⁴⁹ Daarbij wijst ze op het feit dat wetenschappers om verder te komen gewoonlijk voortbouwen op het werk van andere wetenschappers; 'maar dit kan ALLEEN worden gedaan als informatie wordt gedeeld. Als informatie niet wordt gedeeld, lopen we het risico dingen met veel verlies van tijd en geld de novo te ontdekken. Als deze informatie betrekking heeft op de gezondheid van het milieu of van mensen, lopen we het risico acties uit te stellen die het milieu kunnen beschermen en levens kunnen redden.'¹⁵⁰

Havas kwam de 'Zory Archives' op het spoor via een rapport uit 1971 van het US Naval Medical Research Institute (NMRI). Dit rapport van dr. Zorach R. Glaser, getiteld 'Bibliography of reported biological phenomena ("effects") and clinical manifestations attributed to microwave and radio-frequency radiation', bevat een bibliografie van meer dan 2300 studies die het verband tussen maar liefst 122 bio-effecten en zwakke draadloze signalen (microgolfstraling) documenteren.¹⁵¹ Deze 122-biologische effecten zijn gecategoriseerd naar: veranderingen in fysiologische functie; effecten op het centrale zenuwstelsel; effecten op het autonome zenuwstelsel; effecten op het perifere zenuwstelsel; psychologische aandoeningen (menselijke gedragsstudies), de zogenoemde psychofysiologische (en psychosomatische) respons; gedragsveranderingen (dierstudies); bloedafwijkingen; vaatstoornissen; enzym en andere biochemische veranderingen; metabolische afwijkingen; gastro-intestinale aandoeningen¹⁵²; endocriene klierveranderingen; histologische

¹⁴⁵ Zie o.a. een onderzoek van dr. Margaret Spits en dr. Christine Cole, waarin wordt gerapporteerd dat 'children of fathers employed in occupations with electromagnetic-field exposure were at significantly increased risk' om hersentumoren te ontwikkelen voor hun tweede jaar. De enige verklaring voor een hoger-dan-verwachte incidentie van hersentumoren die bij deze kinderen werd aangetroffen is dat de genen van hun vader onder invloed van microgolf-straling gewijzigd waren en dat deze mutatie doorgegeven is aan de kinderen op dezelfde manier als werd aangetroffen bij mannelijke muizen.

M.R. Spitz en C.C. Cole. American Journal of Epidemiology 121 (1985); 924. Reports significant increase in incidence of brain tumors among children of fathers occupationally exposed to electromagnetic fields.

Becker ibidem.

¹⁴⁶ Robert O. Becker (1990). *Cross Currents. The perils of electropollution, the promise of electromedicine*. Penguin Group Inc, New York, Pagina 200. Vertaling citaat: WdJ.

¹⁴⁷ Verbonden aan de Trent University, School of the Environment in Petersburg, Ontario, Canada.

<https://magdahavas.com/biography/>

¹⁴⁸ Microwave / microgolf EMV.

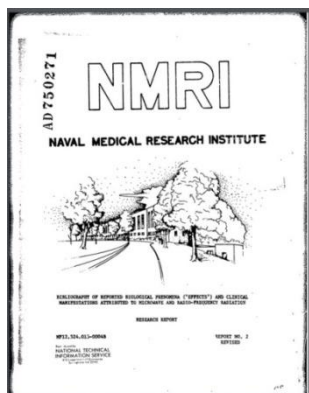
¹⁴⁹ Daarbij haalt Havas de beroemde uitspraak van Isaac Newton aan: 'Als ik verder heb gezien dan anderen, dan was dit doordat ik op de schouders van reuzen stond'.

¹⁵⁰ Dr. Magda Havas (2018). *Why pulsed microwave frequencies are more harmful*. <https://magdahavas.com/pick-of-the-week-12-why-pulsed-microwave-frequencies-are-more-harmful/>

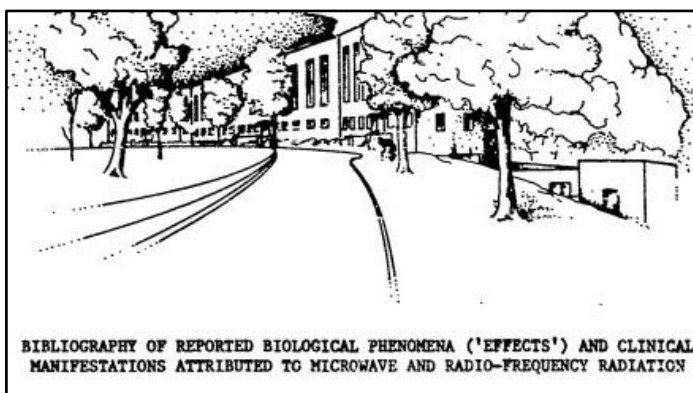
¹⁵¹ Zie ook: <https://www.emfresearch.com/us-nmri-studies/>

¹⁵² Gastro-intestinaal: met betrekking tot maag en darm.

veranderingen¹⁵³; genetische en chromosomale veranderingen en diverse andere effecten.¹⁵⁴

Figuur 2a. Omslag bibliografie US Naval Medical Research Institute uit 1971.¹⁵⁵

Figuur 2b. Detail van figuur 2a.

Dr. Magda Havas: *'De waarde van het Glaser 1971-document is het tegengaan van de beweringen dat "geloofwaardig" onderzoek dat niet-thermische effecten vertoont niet bestaat. Dit is een valse verklaring die wordt gepromoot door degenen die zich niet bewust zijn van de literatuur of niet bereid zijn toe te geven dat deze straling, op niveaus waaraan we momenteel worden blootgesteld, schadelijk kan zijn.'*¹⁵⁶

Het versluieren of negeren van wetenschappelijke kennis en het daarmee ondergraven van een deugdelijke wetenschappelijke infrastructuur op het gebied van EMV (zie ook 2. *Falende deskundigheid en onafhankelijkheid Gezondheidsraad en Kennisplatform EMV*) kan zo al aan vele mensen het leven hebben gekost.

Waarom wordt deze kennis niet benut? Of waarom lijkt het bestaan ervan zelfs niet te willen doordringen, zoals blijkt uit de uitspraak van de gemeente Berkelland?

Een mogelijk antwoord op deze vraag is dat de grote politieke, economische en maatschappelijke

¹⁵³ Histologisch: met betrekking tot de weefselleer.

¹⁵⁴ NMRI (Naval Medical Research Institute). *Bibliography of reported biological phenomena ("effects") and clinical manifestations attributed to microwave and radio-frequency radiation*. Research Report. MF12.524.015-0004B. 4 October 1971, Report no. 2, revised (20 April 1972). US Department of Commerce, Springfield. https://www.magdahavas.com/wp-content/uploads/2010/06/Navy_Radiowave_Brief.pdf

Compleet rapport met bibliografie te downloaden via: <https://apps.dtic.mil/dtic/tr/fulltext/u2/750271.pdf>

¹⁵⁵ http://safeschool.ca/uploads/Navy_Radiowave_Brief_1_.pdf

¹⁵⁶ In het rapport spreekt Glaser de hoop uit *'dat deze bibliografie een leidraad zal zijn voor de diffuse en tegenstrijdige literatuur over de biologische reacties op elektromagnetische straling van radio- en microgolffrequenties, in het bijzonder met het oog op de bezorgdheid met betrekking tot de effecten voor de mens. Dergelijke richtsnoeren zijn nodig bij het formuleren en beoordelen van criteria en limieten voor blootstelling van de mens aan "niet-ioniserende" straling, en bij de planning en uitvoering van toekomstig onderzoek.'*

Echter als Glaser zijn archief (ruim 8000 documenten in 45 – 50 dozen) na zijn pensionering ter beschikking wil stellen voor wetenschappelijk onderzoek, aan bibliotheken van overheid en universiteiten, lijkt niemand geïnteresseerd. Wel werd Glaser door advocaten en personen die voor de telecomindustrie werkten om delen van zijn verzameling gevraagd, maar Glaser vreesde dat de informatie zou worden begraven en heeft altijd geweigerd daarop in te gaan. Aan dr. Havas gaf Glaser aan dat hij wilde dat de rapporten beschikbaar zouden komen voor het publiek.

<https://magdahavas.com/pick-of-the-week-1-more-than-2000-documents-prior-to-1972-on-bioeffects-of-radio-frequency-radiation/> Pagina 4 (Voorwoord). Vertaling citaten: WdJ.

<https://magdahavas.com/introduction-to-from-zorys-archive/>

belangen die een rol spelen bij digitale connectiviteit leiden en geleid hebben tot wat politiek-filosof Hannah Arendt (1906 – 1975)¹⁵⁷ ‘defactualisatie’ noemt. ‘Defactualisatie’ gaat nog een stap verder dan zelfbedrog. *‘Zelfbedrog veronderstelt nog altijd een onderscheid tussen waarheid en onwaarheid, tussen feit en fantasie, en daarom ook een conflict tussen de werkelijke wereld en de zichzelf bedriegende bedrieger; in een volledig gedefactualiseerde wereld verdwijnt dit conflict.’*¹⁵⁸ Wat overblijft is een fictieve werkelijkheid die alleen in stand gehouden kan worden door feiten die hier niet mee overeenstemmen te negeren of te verdoezelen. In een gedefactualiseerde werkelijkheid bestaan deze feiten simpelweg niet.¹⁵⁹

Ondanks alle veiligheidsclaims van overheden, groeit de onrust onder de bevolking. In het rapport *‘Verkenning toekomst openbare registratie antenne-installaties’* dat door de KWINK-Groep in opdracht van het Ministerie van EZK op 22 december 2017 is opgesteld, lezen we dat 41 % van de Nederlandse bevolking twijfelt over de veiligheid van zendmasten. Van deze 41 % neemt 9 % maatregelen. *‘Een kleine groep van 9 procent wordt in het onderzoek aangeduid als “ongeruste” of “zeer bezorgde” burger. Zij maken zich zorgen om de straling van antennes en treffen maatregelen om deze straling in hun woonomgeving te verminderen.’*¹⁶⁰

Spreken we over 41 % van de Nederlandse bevolking, dan hebben we het – uitgaande van 17 miljoen burgers – over *bijna 7 miljoen burgers die twijfelen aan de veiligheid van zendmasten*. Nemen we 9 % van 17 miljoen, dan komen we uit op *ruim anderhalf miljoen burgers die ongerust tot zeer bezorgd zijn en maatregelen treffen tegen stralingsbelasting*. Dat de KWINK-Groep bij deze ruim anderhalf miljoen Nederlanders spreekt over een ‘kleine groep’ is illustratief voor het proces van defactualisatie dat in het antennebeleid werkzaam is. Een ‘kleine groep’ is immers niet iets om zich al te veel zorgen over te maken. Rekenen we de percentages om naar de gemeente Berkelland, met zijn 43.899 inwoners per 1 januari 2019, dan zijn bijna 18 duizend inwoners onzeker of ze bij de plaatsing van zendmasten voldoende worden beschermd en nemen bijna vierduizend inwoners beschermende maatregelen.

Niet alleen is er ongerustheid, ook zijn er steeds meer burgers die hun gezondheidsklachten in verband brengt met bestraling door RFRam (en andere artificiële stralingsbronnen). Volgens een *‘Voorstel van resolutie voor de erkenning van hyperelektrosensitiviteit’* van de Belgische Senaat van 24 mei 2017 (zitting 6-349/1)¹⁶¹ is het aantal burgers dat lijdt aan EHS in de afgelopen jaren sterk gestegen. In Zweden steeg het geschatte aantal EHS-ers in 7 jaar tijd (1997 – 2003) van 1,5 naar 9 %. In Duitsland in 4 jaar van 6 naar 9 % (2001 – 2004) en Engeland schatte het aantal EHS-ers in

¹⁵⁷ Was hoogleraar aan de universiteit van Chicago en aan de New York School for Social Research in New York. Hannah Arendt wordt beschouwd als een van de belangrijkste politieke filosofen van de twintigste eeuw.

¹⁵⁸ Hannah Arendt (2018). *Het waagstuk van de politiek*. Utrecht, Uitgeverij Klement. (Bundeling 3 essays, waaronder de Nederlandse vertaling van ‘Lying in politics’). Pagina 90.

¹⁵⁹ Echter, wanneer *‘de geheimen van de regering de geesten van de actoren dermate hebben beneveld dat ze geen kennis meer hebben van of herinnering aan de waarheid achter hun geheimhouding en hun leugens, dan zal de hele misleidingsoperatie vastlopen of contraproductief worden, dat wil zeggen, ze zal de mensen in de war brengen zonder ze te overtuigen. Want het probleem met leugens en bedrog is dat hun efficiëntie volledig afhangt van een klare notie van waarheid die de leugenaar en bedrieger wil verbergen. In deze zin bezit de waarheid, ook al overheerst ze niet in de publieke sfeer, een onuitroeibare voorrang op alle onwaarheden.’* Ibidem, pagina 84 – 85.

¹⁶⁰ KWINK-Groep (2017). *Verkenning toekomst openbare registratie antenne-installaties*. In opdracht van het Ministerie van EZK. Pagina 47.

¹⁶¹ Belgische senaat, zitting 2016 – 2017, *Voorstel van resolutie voor de erkenning van hyperelektrosensitiviteit*. 6-349/1. <http://www.senaat.be/www/webdriver?MltabObj=pdf&MlcolObj=pdf&MlInamObj=pdfid&MltypeObj=application/pdf&MlvalObj=100663746>.

2004 zelfs al op 11 %. Het gaat hier om percentages van anderhalf tot twee decennia geleden. Aangenomen mag worden dat, met de enorme toename aan draadloze technologie, deze percentages inmiddels gestaag zijn toegenomen.¹⁶²

Er dient derhalve niet alleen van een wetenschappelijke, maar ook van een maatschappelijke controverse te worden gesproken. Ook de bevolking heeft blijkbaar in de gaten dat er iets scheef zit aan de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten.

Om de risico's van amplitudegemoduleerde RF-EMV (RFRam) te kennen en de fysieke veiligheid en democratie te waarborgen, is kennis van *niet-gemanipuleerde feitelijke informatie* noodzakelijk. Veronachtzaming van deze feiten en het daarmee ontkennen van de werkelijkheid kan dodelijk zijn.¹⁶³ Daarom vraag ik u, zijnde de rechterlijke macht, dringend om de gemeente Berkelland aan te spreken op haar misplaatste stelligheid als het gaat om de fysieke veiligheid van draadloze technologie.

Dat in het huidige antennebeleid sprake is van een gevaarlijke vorm van defactualisatie blijkt uit¹⁶⁴:

- 1) Het feit dat biologische en klinische niet thermische effecten ruim een halve eeuw geleden al bekend waren en sindsdien in duizenden vaak peer reviewed studies zijn (her)bevestigd, maar dat deze kennis niet wordt gedeeld.
- 2) Het feit dat de meerderheid van de wetenschappelijke wereld¹⁶⁵ (zoals aan het begin van dit hoofdstuk vastgesteld) de ICNIRP-limieten als ondeugdelijk afwijst en de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten niettemin gehandhaafd wordt.
- 3) Het feit dat er op basis van de wetenschappelijke controverse tenminste gesproken moeten worden over *ambigue risico's*¹⁶⁶ die om voorzorg vragen, maar dat niettemin de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten in stand wordt gehouden.
- 4) Het feit dat tientallen reviews (goed voor de beoordeling van honderden vaak peer reviewed studies), zoals genoemd door prof. dr. Martin Pall en een complete databank, zoals van de

¹⁶² Zie o.a.: Örjan Hallberg en Gerd Oberfeld (2006). *Letter to the editor: Will we all become electrosensitive?* Electromagnetic Biology and Medicine, 25: 189–191, 2006. https://maisonsaine.ca/wp-content/uploads/2012/06/EHS2006_HallbergOberfeld_1.pdf.

¹⁶³ In zijn lezing 'Mobilfunk heute – fern von Recht und Haftung? (Hedendaagse radiotechnologie – hoe ver van recht en aansprakelijkheid?)' stelt voormalig bestuursrechter mr. Bernd Irmfrid Budzinski de vraag 'Wie is er eigenlijk nog gezond?'. <https://www.youtube.com/watch?v=wpnxtWOYRRU&feature=share>. In een recent rapport van de Amerikaanse ziekteverzekeringsmaatschappij Blue Cross Blue Shield (BCBS), getiteld 'The Health of the Millennials', waarin data van 55 miljoen commercieel verzekerden tussen de 21 en 36 jaar is geanalyseerd, wordt melding gemaakt van een ongekende achteruitgang in gezondheid in slechts drie jaar (2014 – 2017), waaronder toename van zware depressie met 31 %, hypertensie met 16 %, cardiovasculaire problemen met 21 %, endocriene problemen met 15 %, hoog cholesterol met 12 %, de ziekte van Crohn en colitis ulcerosa¹⁶³ met 10 %, hyperactiviteit met 29 % en Type II diabetes met 22 %. De enige verklaring voor deze alarmerende achteruitgang van de gezondheid van de millenniumgeneratie in vergelijking met generatie X¹⁶³, is de levenslange bestraling van hun hersenen en lichamen door mobiele telefoons en andere draadloze technologie. In haar conclusies waarschuwt BCBS: 'De gezondheidsconditie van de millennials zal waarschijnlijk een substantieel effect hebben op de Amerikaanse economie in de komende twee decennia – inclusief de productiviteit van arbeidsplaatsen en kosten voor de gezondheidszorg.' BCBS (2019). *The Health of the Millennials*. <https://www.bcbs.com/the-health-of-america/reports/the-health-of-millennials>.

¹⁶⁴ Zie voor meer informatie en onderbouwing de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁶⁵ Die zich bezighoudt met onderzoek naar de gezondheidseffecten van EMV.

¹⁶⁶ *Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.* Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

- ORSAA¹⁶⁷ (2266 peer reviewed studies¹⁶⁸) systematisch worden genegeerd door organisaties als de Gezondheidsraad, ICNIRP en het WHO EMV-Project.
- 5) Het feit dat er in 1970 al werd vastgesteld dat er sprake is van een dubbele veiligheidstandaard met veel strengere veiligheidseisen in Rusland, gebaseerd op niet-thermische biologische effecten, waarvan de betekenis wordt genegeerd.¹⁶⁹
 - 6) Het feit dat er in 1975 al voor werd gewaarschuwd dat gemiddelde veldsterktes niet geschikt zijn bij de beoordeling van de effecten van blootstelling aan microwaves, terwijl ICNIRP en het Agentschap Telecom zich hier onverminderd op baseren.¹⁷⁰
 - 7) Het feit dat de Gezondheidsraad¹⁷¹ en het Kennisplatform EMV¹⁷² een onjuist en ondeskundig beeld geven van de stand van de wetenschap, maar hierin niettemin autoriteit en deskundigheid claimen.
 - 8) Het feit dat de INCIRP en het WHO EMV-Project zowel de betekenis van de wetenschappelijke controverse als de alternatieve wetenschappelijke inzichten negeren (denk bijvoorbeeld maar aan het negeren van de IARC-classificatie van RF-EMV 'mogelijk kankerverwekkend' of aan de betekenis van de dubbele veiligheidsstandaard).¹⁷³
 - 9) Het feit dat er bij zowel de Gezondheidsraad, het Kennisplatform EMV, ZonMw, de ICNIRP als bij het WHO EMV-Project, sprake is van (een schijn van) belangenverstrengeling, waarmee (door het negeren van de wetenschappelijke bevindingen uit 'het andere kamp') de gehele wetenschappelijke infrastructuur in Nederland onderuit valt.¹⁷⁴
 - 10) Het feit dat er bij de uitrol van het UMTS-netwerk aantoonbaar ongefundeerde veiligheidsclaims zijn gedaan die nog altijd doorwerken.¹⁷⁵
 - 11) Het feit dat het huidige kabinet de Tweede Kamer aantoonbaar ondeugdelijke informatie verstrekt over cruciale wetenschappelijke feiten, waarmee zij artikel 68 Grondwet¹⁷⁶ schendt.¹⁷⁷
 - 12) Het feit dat 5G op basis van een ondeugdelijke veiligheidsclaim INCIRP-limieten uitgerold kan worden, wat onmogelijk zou zijn als de betekenis van de wetenschappelijke controverse (ambigue risico's vragen om voorzorg¹⁷⁸) zou worden onderkend.

De grote stelligheid waarmee de Nederlandse overheid de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten handhaaft is dus behoorlijk subjectief, sterker nog, in feite is het nationale antennebeleid, dat zich primair richt op de uitrol van draadloze netwerken, alleen mogelijk door een verregaande

¹⁶⁷ <https://www.orsaa.org/orsaa-database.html>.

¹⁶⁸ 'Een recente evaluatie van 2266 onderzoeken (inclusief in-vitro- en in-vivo-onderzoeken in mens, dier en plant, in experimente en epidemiologische studies, heeft aangetoond dat de meeste onderzoeken (n=1546, 68.2%) significante biologische of gezondheidseffecten hebben aangetoond geassocieerd met blootstelling aan antropogene elektromagnetische velden.' Priyanka en Carpenter (2018). *Planetary electromagnetic pollution: it is time to assess its impact*. [https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196\(18\)30221-3/fulltext?rss=yes](https://www.thelancet.com/journals/lanplh/article/PIIS2542-5196(18)30221-3/fulltext?rss=yes). Vertaling citaat: WdJ.

¹⁶⁹ Zie Deel II, hoofdstuk 13 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷⁰ Zie Deel II, hoofdstuk 12.1 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷¹ Zie Deel I in de 'Nadere toelichting en onderbouwing', alsook Deel II, hoofdstuk 16.

¹⁷² Zie Deel II, hoofdstuk 16 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷³ Zie Deel II, hoofdstuk 13 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷⁴ Zie deel I, hoofdstuk 9; Deel II, hoofdstuk 13 en Deel III, hoofdstuk 21 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷⁵ Zie deel III, hoofdstuk 20 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷⁶ **Artikel 68 Gw.** De ministers en de staatssecretarissen geven de kamers elk afzonderlijk en in verenigde vergadering mondeling of schriftelijk de door een of meer leden verlangde inlichtingen waarvan het verstrekken niet in strijd is met het belang van de staat.

¹⁷⁷ Zie deel III, hoofdstuk 26 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'.

¹⁷⁸ *Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.* Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

defactualisatie van wetenschappelijke kennis. De Gezondheidsraad, het Kennisplatform EMV, ZonMw, de ICNIRP en het WHO EMV-Project, allemaal hebben zij een aandeel in de ondermijning van de wetenschappelijke kennis rond EMV doordat bij elk van deze instanties sprake is van een (schijn van) belangenverstrengeling die ten koste gaat van de wetenschappelijke infrastructuur en daarmee van onze democratie. Om de democratie (en ook de rechtspraak) te kunnen waarborgen, is eerlijke, niet-gemanipuleerde informatie noodzakelijk.

Hoewel de Nederlandse media doorgaans (al dan niet door beïnvloeding van ‘spindoctors’ in dienst van de Nederlandse overheid¹⁷⁹ ¹⁸⁰) met dezelfde ‘geruststellende’ berichtgeving komt als het gaat om de gezondheidsrisico’s van draadloze technologie, worden er zo nu en dan ook artikelen gepubliceerd die een heel ander geluid laten horen. Zoals op pagina 24 al genoemd, verscheen er op 16 januari 2019 onder de kop *‘Bellen schaadt cellen. Onderzoek 5G-technologie’* een artikel in de Groene Amsterdammer¹⁸¹ geschreven door 9 internationaal samenwerkende onderzoeksjournalisten (‘Investigate Europe’). In dit artikel werd o.a. de aandacht gevestigd op het ‘5G-Appeal waarin (inmiddels) 252 internationale wetenschappers aandringen op een moratorium op de uitrol van 5G op grond van het overvloedige wetenschappelijke bewijs van ernstige gezondheidsrisico’s van draadloze technologie. *“Talrijke recente wetenschappelijke publicaties hebben aangetoond dat EMV levende organismen beïnvloedt op niveaus die ver onder de meeste internationale en nationale richtlijnen liggen”. Effecten zijn onder meer een verhoogd risico op kanker, cellulaire stress, toename van schadelijke vrije radicalen, genetische schade, structurele en functionele veranderingen van het voortplantingssysteem, leer- en geheugentekorten, neurologische aandoeningen en negatieve effecten op het algemeen welzijn van mensen. Schade gaat veel verder dan het menselijk ras, omdat er steeds meer aanwijzingen zijn voor schadelijke effecten voor zowel planten als dieren.*”¹⁸²

De inmiddels 252 wetenschappers die dit appeal hebben getekend, vertegenwoordigen de meerderheid van de wetenschappelijke gemeenschap op het gebied van gezondheidsonderzoek

¹⁷⁹ Uit de Nota Nationaal Antennebeleid uit 2000 kunnen we opmaken dat de Nederlandse overheid actief invloed uitoefent op de berichtgeving in de media. *‘De publieksvoorlichting dient door een genuanceerde berichtgeving in de media te worden ondersteund. Voorkomen moet worden dat door ongenueanceerde zorgwekkende publicaties een objectieve beeldvorming wordt ondergraven en daarmee het voorlichtingsbeleid van de rijksoverheid en de mede-overheden teniet wordt gedaan. Dit onderdeel van de informatieverstrekking komt tot stand door een aantal toonaangevende media doorlopend nauw te betrekken bij het onderwerp’* Kabinetsnota ‘Nationaal Antennebeleid’, 8 december 2000. Ministerie van Verkeer en Waterstaat Directoraat-Generaal Telecommunicatie en Post. <https://www.antennebureau.nl/documenten/beleidsnotas/2018/januari/26/nationaal-antennebeleid-2000>, pagina 28.

¹⁸⁰ De vraag is gerechtvaardigd of de invloed die de Nederlandse overheid uitoefent op de berichtgeving in de media, gezien de enorme economische belangen, niet juist een eerlijke en ‘objectieve beeldvorming’ in de weg zit. In het boekje ‘Eerlijk nieuws zonder censuur’, van Alexander en Silvia Belgraver lezen we: *‘Op 1 maart 2019 was in het nieuws dat het huidige Kabinet Rutte 703 FTE’s* aan communicatiemedewerkers en spindoctors¹⁸⁰ in dienst had.*”¹⁸⁰ *Kabinet Rutte beïnvloedt de media met ruim 1000 ambtenaren. En de diverse ministeries en andere overheidsorganisaties huren ongetwijfeld ook nog een flink aantal externe PR-bureaus in. Die gaan je niet vrijwillig vertellen wat ze je liever niet willen vertellen. Informatie die afwijkt van de status quo en het gewenste geluid staat niet ter discussie en wordt actief bestreden met slimme mediacampagnes. Een recent voorbeeld was dat kabinet Rutte wilde dat Bol.com stopte met het verkopen van kritische boeken over vaccinaties. Dit in navolging van de Verenigde Staten waar Amazon.com op verzoek van congresslid Adam Schiff video’s en boeken met kritiek op vaccinaties verwijderde uit het aanbod. Staatssecretaris van Volksgezondheid Paul Blokhuis (Christen Unie) probeerde hetzelfde te bereiken in Nederland. Bol.com moest “haar maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen”. In reactie gaf Bol.com aan wel te willen praten met uitgeverijen over de verkoop van deze boeken, maar gelukkig ook: “we vinden het niet aan ons om te bepalen wat goed en fout is en om te selecteren binnen ons assortiment”.* (*FTE betekent fulltime equivalent. In dit geval zijn de parttime medewerkers omgerekend naar fulltime dienstverbanden. 703 FTE komt hier overeen met ongeveer 1000 ambtenaren.)

Alexander en Silvia Belgraver (2019). *Eerlijk nieuws zonder censuur. Nieuwe mogelijkheden via decentrale sociale media*, pagina 88.

¹⁸¹ <https://www.groene.nl/artikel/bellen-schaadt-cellen>

¹⁸² <http://www.5gappeal.eu/about/> Vertaling citaat: WdJ.

rond EMV.^{183 184} Al in 2007 gaf het milieu-agentschap European Environment Agency (EEA) een eerste waarschuwing af met betrekking tot elektromagnetische velden, zo meldt de Groene Amsterdammer. *'We hoopten indertijd dat we ernaast zouden zitten, maar met de nieuwe wetenschappelijke bewijzen is onze waarschuwing in 2007 gerechtvaardigd', zegt David Gee¹⁸⁵. Sinds die eerste waarschuwingen zijn de wetenschappelijke aanwijzingen voor de schadelijkheid van radiofrequente straling alleen maar toegenomen. Een groep Australische stralingswetenschappers genaamd Orsaa heeft een databank aangelegd met alle peer reviewed studies over straling. Van de 2266 publicaties vond men in 68 procent van de gevallen "significante biologische of gezondheidseffecten".¹⁸⁶*

Ook de Telegraaf waagde zich aan een tegengeluid. Op 6 december 2019 deden dr.ir. Inge-Willem Noordergraaf en dr. Joel M. Moskowitz een oproep om ten aanzien van de uitrol van het 5G-netwerk onmiddellijk tot bezinning te komen:

'We moeten ogenblikkelijk stoppen met de ontwikkeling van een 5G-netwerk. In tegenstelling tot wat door overheden en telecombedrijven wordt beweerd, zijn er veel aanwijzingen voor serieuze gezondheidsrisico's.

De telecomindustrie en de door hen betaalde experts proberen wetenschappers die de gezondheidseffecten van elektromagnetische velden hebben onderzocht, te bestempelen als "angstzaaiers". Het is de verantwoordelijkheid van onafhankelijke wetenschappers om het grote publiek eerlijk en objectief te informeren.¹⁸⁷

Duidelijke voorbeelden van defactualisatie vindt u in de 'Nadere toelichting en onderbouwing'. In deel I *Falende Gezondheidsraad* o.a. in de rol van de Commissie EMV bij het uit beeld raken van de WHO /IARC-classificatie 'mogelijk kankerverwekkend' en de ondeugdelijke onderbouwing voor afwijzing van het BioInitiative Report. In deel II. *Ontoereikende vaste jurisprudentie*, o.a. in de vasthoudendheid waarmee in de rechtspraak wordt vastgehouden aan een volkomen verouderd en ondeugdelijk rapport van de StAB of in de rol van dr. Michael Repacholi (oprichter van zowel de ICNIRP als het WHO EMV-Project) bij o.a. de defactualisatie van het complete Russische onderzoek. En deel III. *Onrechtmatig nationaal antennebeleid* in de wijze waarop bijvoorbeeld staatssecretaris EZK Mona Keijzer en minister VWS Bruno Bruins hun Grondwettelijke opdracht (artikel 68) schenden door de volkomen ondeugdelijke informatie die zij over de gezondheidsrisico's van draadloze technologie aan de Tweede Kamer verstrekken.

Alles bij elkaar bijzonder zorgwekkende voorbeelden van hoe defactualisatie werkt en hoe de wetenschappelijke infrastructuur rond EMV en daarmee de democratie op vele fronten wordt ondermijnd. Belangrijke studies verdwijnen daarmee of zijn zelfs nauwelijks in beeld geweest. Studies zoals de Monografie van de IARC *'Non-ionizing radiation. Part 2: Radiofrequency*

¹⁸³ Dr. Lennart Hardell. *Letter on Expert evaluations on health risks from radiofrequency electromagnetic fields RF-EMF) and 5G.* <https://lennarthardellenglish.wordpress.com/2020/01/15/letter-on-expert-evaluations-on-health-risks-from-radiofrequency-electromagnetic-fields-rf-emf-and-5g/>

¹⁸⁴ <http://www.5gappeal.eu/signatories-to-scientists-5g-appeal/> ; <https://emfscientist.org/index.php/emf-scientist-appeal>

¹⁸⁵ Dr. David Gee is onbezoldigd econoom en adviseur voor wetenschap, beleid en 'emerging issues' bij het Europees milieuagentschap (European Environment Agency, EEA) in Kopenhagen. Hij was projectleider van twee 'Late lessons'-publicaties van het EEA, waaronder de publicatie *'Late lessons from early warnings: the precautionary principle 1896 – 2000'*, te downloaden via: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.418.1171&rep=rep1&type=pdf>.

¹⁸⁶

¹⁸⁷ <https://www.telegraaf.nl/watuzegt/1596439823/5-g-niet-uitrollen-voordat-de-gezondheidsrisico-s-duidelijk-zijn>

*Electromagnetic Fields*¹⁸⁸, met de honderden peer reviewed studies waarop de IARC-classificatie 'Mogelijk kankerverwekkend' (categorie 2B)¹⁸⁹ is gebaseerd; de ICEMS-Monografie *Non-Thermal effects and mechanisms of interaction between electromagnetic fields and living matter*; het BioInitiative Report etcetera. Daarbij breng ik u naast het Russisch onderzoek, dat ik in hoofdstuk 13 van de 'Nadere toelichting en onderbouwing' uitgebreid zal bespreken, ook nog de 98 door Pall genoemde reviews in herinnering met hun honderden studies (zie 1. *Uitsluitend gebaseerd op een korte termijn thermisch effect*) die niet door de ICNIRP worden meegenomen.

Gezien het voorgaande kan zonder enige twijfel worden vastgesteld dat de door de gemeente Berkelland gedane veiligheidsclaim ICNIRP-limieten, zoals aan het begin van dit hoofdstuk geciteerd (*"Pas wanneer de veldsterkte boven de blootstellingslimieten uitkomt zou er sprake kunnen zijn van enig effect op het menselijk lichaam (met inachtnaam van de veiligheidsmarge van de reductiefactor 50).*' niet in de realiteit van de wetenschappelijke controverse en de steeds krachtiger wordende tegengeluiden uit de wetenschappelijke wereld is verankerd. Het is zelfs zo dat er tot dusverre *'nog geen ondergrens (is) vastgesteld, waaronder een afwezigheid van zenuwvloed en andere effecten kan worden gegarandeerd'*.¹⁹⁰ Daarmee kan worden vastgesteld dat de Gemeente faalt in het vervullen van haar wettelijke plicht om zich op grond van artikel 3:2 Awb¹⁹¹ op de hoogte te stellen van de feiten. Derhalve dient haar besluit en haar afwijzing van mijn belang als ondeugdelijk gemotiveerd te worden afgewezen en verzoek ik u, zijnde de rechterlijke macht, het bestreden besluit te vernietigen.

Voorts verzoek ik u het mechanisme van defactualisatie als een reële factor mee te nemen in uw rechtsoverwegingen en bij het bepalen van mijn belang en niet (langer) blind te varen op de veiligheidsclaims van overheden en andere autoriteiten, zowel lokaal, nationaal als internationaal. Gezien de wetenschappelijke en maatschappelijke controverse en de ambiguïteit van het risico (WRR 2008) zijn dergelijke claims ongerechtvaardigd.

¹⁸⁸ <https://monographs.iarc.fr/wp-content/uploads/2018/06/mono102.pdf>

¹⁸⁹ http://www.iarc.fr/en/media-centre/pr/2011/pdfs/pr208_E.pdf

¹⁹⁰ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf, pagina 10. Vertaling citaat: WdJ.

¹⁹¹ **Artikel 3:2 Awb**. Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen.

7. Ongefundeerde uitsluiting van het bestaan van EHS (*Elektromagnetische Hyper Sensitiviteit*)

De veiligheidsclaim ICNIRP-limieten en het bestaan van EHS (Elektromagnetische Hypersensitiviteit) gaan niet samen. Immers, de veiligheidsclaim gaat er vanuit dat de 'lage doses' RF-EMV van draadloze technologie geen negatief effect op de gezondheid kan hebben, omdat bij deze doses geen thermisch effect optreedt. Langs de lat van de ICNIRP en het 'alleen thermisch effect-paradigma' kan EHS zich bij de huidige blootstelling dus niet voordoen. Echter, de ICNIRP-limieten zijn, zoals eerder vastgesteld, uitsluitend gebaseerd op korte termijn thermische effecten en houden geen rekening met *voortdurende* blootstelling (hoogste blootstellingsfrequentie op de risico-index), noch met de effecten van amplitude-modulatie (waardoor het juist is om bij draadloze communicatie consequent te spreken over RFRam) en bijvoorbeeld polarisatie (zie het aangetoonde rouleau-effect in het hierna aangehaalde onderzoek).

Zoals eerder vastgesteld draait de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten in een visieuze cirkel rond (figuur 1, pagina 22), waarbij burgerparticipatie op het gebied van fysieke veiligheid en gezondheid onmogelijk wordt. Immers, de stralingsniveau's waarbij de door burgers gemelde gezondheidsklachten ontstaan, liggen ver beneden de als veilig beschouwde blootstellingsniveau's en moeten als irreëel worden afwezen om de veiligheidsclaim in stand te kunnen houden. Dit terwijl de WRR juist wijst op het grote belang van burgerparticipatie, daar waar sprake is van onzekere of ambigue risico's^{192 193 194 195} (zie ook de 'Nadere toelichting en onderbouwing', hoofdstuk 22. *Advies Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid over fysieke veiligheid onverenigbaar met uitroldiscours*).

Het bestaan van EHS, een verschijnsel dat over de gehele wereld wordt gemeld, kan niet worden erkend zonder de veiligheid van de ICNIRP-limieten in twijfel te trekken. Omdat de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten geen twijfel toelaat, wordt de claim gehandhaafd door uit te gaan van het zogenaamde 'nocebo-effect' dat als een 'stigma' aan EHS-ers is opgelegd; burgers die verwachten ziek te worden van stralingsbelasting, worden ziek door 'inbeelding' (zie hoofdstuk 8 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing': *Nocebo als verklaringsmodel gezondheidsklachten ondeugdelijk*). In de volksmond: 'Het zit tussen de oren'.

¹⁹² De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid benadrukt in haar adviesrapport '*Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*' (2008) het belang van burgerparticipatie als het gaat om fysieke veiligheid: '*Niet-experts kunnen belangrijke bijdragen leveren, niet omdat zij als substituut voor de inzichten van experts kunnen dienen, maar wel omdat zij daarop correcties kunnen bieden. "Public engagement is needed in order to test and contest the framing of the issues that experts are asked to resolve", vat Jasanoff (2003: 397) samen. Daarnaast kan het betrekken van niet-experts bij met name onzekere en ambigue risicoproblemen worden verdedigd met een andersoortig argument, namelijk dat die betrokkenheid ook uit democratische overwegingen geboden is.*'

Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 181.

¹⁹³ Zie ook pagina 135. Ibidem.

¹⁹⁴ Juist ook bij onzekere en ambigue risico's mag bij het beoordelen van de fysieke veiligheid niet alleen op de zogenaamde 'experts' worden afgegaan: '*Bij eenvoudige en complexe risicoproblemen is hun positie oncontroversieel. Hun positie spreekt echter veel minder voor zich bij onzekere risicoproblemen en raakt al snel omstreden bij ambigue risicoproblemen. Dit heeft deels te maken met het feit dat hun kennis minder zeker is en normatieve oordelen daardoor sterker gaan wegen (probleem van onzekere risico's) en met het feit dat hun wetenschappelijke epistemologie in conflict kan komen met opvattingen over kennis en bewijsvoering van ngo's of burgers. De legitimiteit van het beleid wordt dan al snel problematisch.*' Ibidem, pagina 124.

¹⁹⁵ '*Het volk weet als geen ander welke problemen moeten worden aangepakt en of de oplossingen werken*'. Ibidem, pagina 138.

Op basis van de hypothese van het 'nocebo-effect' kan de veiligheidsclaim ICNIRP-limieten door overheid en industrie worden gehandhaafd om de uitrol van draadloze netwerken te waarborgen en kunnen de door burgers gemelde gezondheidsklachten ondergebracht worden in de categorie (subjectieve of irreële) 'vrees voor gezondheidsrisico's van straling' (zie 3 *Vaste jurisprudentie*, onder 5: ECLI:NL:RBZUT:2010:BM7185). Een argument voor de gemeente om mijn belang niet-ontvankelijk te verklaren.

Uitsluiting van het bestaan van EHS is echter ongerechtvaardigd omdat:

- 1) Een veiligheidsclaim ICNIRP-limieten gezien de wetenschappelijke controverse en de daarmee samenhangende ambiguïteit van de risico's geen grond heeft en gezondheidsklachten beneden de limieten niet kunnen worden uitgesloten.
- 2) Het 'nocebo-stigma', zoals afgeleid uit het rapport van de Gezondheidsraad 'Elektromagnetische velden: Jaarbericht 2008'¹⁹⁶, slechts gebaseerd is op drie provocatie-onderzoeken en provocatie-onderzoek niet geschikt is om causaliteit vast te stellen dan wel uit te sluiten¹⁹⁷.
- 3) Symptomen als 'hoofdpijn' zelden veroorzaakt worden door inbeelding^{198 199}.
- 4) Er geen wetenschappelijke grond is om een causale relatie tussen RFRam (en andere kunstmatige EMV) en EHS uit te sluiten.
- 5) Wetenschappelijk bewijs de ervaring van ziek worden en de gezondheidsklachten van EHS-ers ruimschoots ondersteunt.

Budzinski en Kühling (2015) wijzen op onderzoek waaruit blijkt dat in Duitsland tenminste 10 %^{200 201 202} van de bevolking aan EHS lijdt. *'De poging van de kant van de regering om zoveel*

¹⁹⁶ Gezondheidsraad (2008). *Elektromagnetische velden: Jaarbericht 2008*. Den Haag: Gezondheidsraad, 2009, publicatienr. 2009/02, pagina 46.

¹⁹⁷ M.J.M. Pruppers e.a. (2006). RIVM/LSO-briefrapport. *Blootstelling aan elektromagnetische velden van UMTS basisstations: welbevinden en cognitieve functies. Beoordeling van het 'Zwitserse onderzoek'*. Pagina 8.

¹⁹⁸ Mr. Bernd Irmfried Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf. Pagina 3.

¹⁹⁹ Schenk, directeur van het 'Zentrum für Integrative Schmerzmedizin' (Centrum voor integratieve pijngeneeskunde) in Berlijn en lid van de raad van bestuur van het Duitse 'Berufsverband der Ärzte und Psychologischen Psychotherapeuten in der Schmerz- und Palliativmedizin' beroepsvereniging van artsen en psychotherapeuten in pijngeneeskunde en palliatieve geneeskunde"; <http://www.n-tv.de/wissen/frageantwort/Kann-man-sich-Schmerzen-einbilden-article13381306.html> en Barth, Freiburg University, Badische Zeitung of 18 May 2009, pagina 23: 'Schmerzhaftere Gewohnheiten' - 'Es gibt keine eingebildeten Schmerzen' ('Pijnlijke gewoonten.' - 'Er bestaat niet zoiets als denkbeeldige pijn.').

²⁰⁰ In 2007 waren er volgens het Duitse federale kantoor voor stralingsbescherming (Bundesamt für Strahlenschutz) 25.000 mensen die 'als gevolg van ondraaglijke gezondheidsklachten van antenne=installaties al vele jaren in kelders van hun huizen of zelfs in een caravan in het bos' woonden, aldus Budzinski en Kühling. Lauer, Financial Times Deutschland van 1 augustus 2008, Week 30, pagina 1 en 2. www.ftd.de/lifestyle/outofoffice/393254.html?mode=print. Zie ook Der Standard, Wenen, van 9 oktober 2008 www.derstandard.at/?url=/?id=1577836824337%26sap=2%26pid=11237524. Volgens Budzinski en Kühling zijn de hier genoemde cijfers 'waarschijnlijk zeer conservatief'. 'De behoefte aan actie en de omvang van het potentiële voor risico in Duitsland wordt aangetoond door nog een 8 miljoen mensen (10 %) die "zwijgend lijden", maar die – desgevraagd – ondanks de sociale discriminatie die erma gepaard gaat, zichzelf "elektrosensitief" noemen. (Bundesamt für Strahlenschutz 2012). Pözl-Viol, "Bundesamt für Strahlenschutz" 22 maart 2012; <http://www.bfr.bund.de/cm/343/elektromagnetischefelder-risikowahrnehmung-in-der-oeffentlichkeit.pdf> pagina 7 (Duits): 'Waargenomen gezondheidsschade door EMV: 10 %'. – Schmidt, practitioner medische milieukunde (voorheen Oostenrijkse Medische Vereniging), in 2015: Zelfs tot 18 % is elektrohypersensitief (10 % ernstig); <http://www.diagnose-funk.org/themen/mobilfunkversorgung/gesundheits-undeletrosensibilitaet/das-sind-wirklich-krank-leute.php>

²⁰¹ Zie voor meer statistieken: Belgische senaat, zitting 2016 – 2017, *Voorstel van resolutie voor de erkenning van hyperelektrosensitiviteit*. 6-349/1. (zoals vermeld onder 6. *Gevaarlijke veronachtzaming en defactualisatie wetenschappelijke kennis en risico's*: <http://www.senaat.be/www/webdriver?MItabObj=pdf&MIcolObj=pdf&MInamObj=pdfid&MItypeObj=application/pdf&MIvalObj=100663746>

getroffen mensen te verwerpen als een “psychologisch fenomeen” lijkt even absurd als de bewering dat het aantal “echte” ziekten de afgelopen jaren niet is toegenomen – ondanks de straling van mobiele telefoons. Niet alleen in enquêtes “voelt” 82 % van alle Duitsers zich ziek (Die Zeit in 2014)²⁰³, maar meer en meer nemen ook ziekteverlof en ondergaan medische behandeling; tweederde, onder wie talloze schoolkinderen²⁰⁴, lijden aan hoofdpijn²⁰⁵. Ongeveer de helft van de bevolking lijdt aan slaapstoornissen²⁰⁶ en ongeveer evenveel mensen lijden aan depressies, waaronder burn-outs²⁰⁷ – een ongekende stand van zaken, die zich binnen 10 jaar heeft ontwikkeld, waarbij ziektecijfers verdubbelden, die zelfs toen al niet laag waren.²⁰⁸

Ontwikkelingen van ‘dergelijke epidemische proporties’ wijzen volgens Budzinski en Kühling op omgevingsfactoren. Ook is een verklaring van deze ‘epidemiologische ziekten op grond van “verbeelding” in tegenspraak met de medische ervaring’. Volgens deze ervaring zou slechts 1 tot hooguit 7 % van de Duitsers als ‘hypochonder’ moeten worden beschouwd (OAK; Duitse publieke verzekeringsmaatschappij²⁰⁹). ‘Evenzo zal hoofdpijn zelden ontstaan door verbeelding²¹⁰; daarom sprak het Robert-Koch-Instituut haar nadrukkelijke bezorgdheid uit over de hoofdpijnépidemie onder (school)kinderen.²¹¹ Bovendien’, zo voegen Budzinski en Kühling toe, ‘verwachten kinderen – zoals de overgrote meerderheid van de Duitsers – vanaf het begin helemaal niet ziek te worden door mobiele telefonie.’²¹² Wat in strijd is met de hypothese dat gezondheidsklachten verklaard kunnen worden als ‘ingebeelde’ ziekteverschijnselen, vanwege de vrees voor gezondheidsrisico’s van draadloze

²⁰² Zie ook: Örjan Hallberg en Gerd Oberfeld. *Letter to the Editor: Will We All Become Electrosensitive?* Electromagnetic Biology and Medicine, 25: 189 – 191, 2006. Informa Healthcare.

https://www.researchgate.net/publication/6836231_Letter_to_the_Editor_Will_We_All_Become_Electrosensitive

²⁰³ Die ZEIT – Wissen - of 8 May 2014, ‘Volkskrankheit Einbildung’ (Verbeelding als volksziekte), page 33;

<http://www.genios.de/presse-archiv/artikel/ZEIT/20140508/die-krankheitskranken/14AA6C183F525EAD7164AAC237AED838.html>

²⁰⁴ Die Welt of 23 June 2011: 4 van de 5 leerlingen; <http://www.welt.de/gesundheit/article13446609/Viele-Jugendliche-klagenueber-Kopfschmerzen.html> (in German); zie ook Budzinski’s commentaar op de studie over kinderen en teeners in de

“Deutsches Mobilfunkforschungsprogramm” (Duits onderzoeksprogramma voor mobiele telefonie); NVwZ 2010, 1205 (1206)

²⁰⁵ “SWR Wissen” of 3 February 2015; <http://www.swr.de/swr2/wissen/kopfschmerzen-ein-vielfaeltiges-volksleiden//id=661224/did=15006898/nid=661224/1853pek/index.html>

²⁰⁶ ‘Jeder Zweite’, ‘Aus dem Takt gebracht’ (‘Elke tweede persoon’, ‘Uit hun ritme gehaald’), Die Zeit of 27 March 2010; <http://www.zeit.de/2010/13/M-Schlaf>.

²⁰⁷ Rasanter Anstieg psychischer Störungen zur Volkskrankheit Nr. 1 (Snelle toename van psychische stoornissen tot volksziekte nr. 1); Ärztezeitung (Duits medisch tijdschrift) van 14 April 2011

http://www.aerztezeitung.de/politik_gesellschaft/article/650287/depressionen-volkskrankheit-nummer-eins.html en Fehlzeitenreport (en een rapportage over het ziekteverzuim) uit 2012, AOK (general public health insurance) van 16 augustus 2012; http://www.wido.de/fzr_2012.html.

²⁰⁸ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf. Pagina 3.

²⁰⁹ https://www.vigo.de/de/behandeln/krankheiten/psychische_erkrankungen_1/hypochonder/hypochonder.html.

²¹⁰ Schenk, directeur van het ‘Zentrum für Integrative Schmerzmedizin’ (Centrum voor integratieve pijngeneeskunde) in Berlijn en lid van de raad van bestuur van het Duitse ‘Berufsverband der Ärzte und Psychologischen Psychotherapeuten in der Schmerz- und Palliativmedizin’ beroepsvereniging van artsen en psychotherapeuten in pijngeneeskunde en palliatieve geneeskunde”; <http://www.n-tv.de/wissen/frageantwort/Kann-man-sich-Schmerzen-einbilden-article13381306.html> en Barth, Freiburg University, Badische Zeitung of 18 May 2009, pagina 23: ‘Schmerzhaftes Gewohnheiten’ - ‘Es gibt keine eingebildeten Schmerzen’ (‘Pijnlijke gewoonten.’ – ‘Er bestaat niet zoiets als denkbeeldige pijn.’).

²¹¹ Ellert et al., KIGGS; <http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs00103-007-0232-8>.

²¹² Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf. Pagina 3.

technologie.²¹³

Feit is bovendien dat provocatie-onderzoek, waarop het ‘nocebo-stigma’ is gebaseerd, niet geschikt is om causaliteit vast te stellen, dan wel uit te sluiten. In reactie op het zogenaamde ‘Zwitserse onderzoek’²¹⁴, één van de drie door de Gezondheidsraad genoemde provocatie-onderzoeken die de basis vormden voor de hypothese van het ‘nocebo-effect’, schreef het RIVM/LSO op 6 juni 2006 een kritisch briefrapport waarin wordt gesteld dat het *‘niet mogelijk (is) om op basis van de resultaten van een dergelijk onderzoek een “causale” relatie te onderzoeken, danwel alle “adverse health effects” uit te sluiten. RIVM acht de uitspraak over adverse health effects niet zonder meer te extrapoleren buiten de experimentele laboratoriumcondities en beperkte scala van gemeten eindpunten (welbevinden en cognitieve toetsen). Zo zijn alleen korte termijn effecten onderzocht en is niet gekeken naar een breder scala aan gezondheidseffecten.*^{215 216}

Professor D. Leszczynsky, voormalig adviseur van WHO / IARC, zet in een open brief van 4 januari 2018 uiteen waarom de circa 70 onderzoeken die zijn gedaan naar EHS, methodologisch onjuist zijn. Hij brengt daarbij een behoorlijk aantal ernstige, repeterende tekortkomingen aan het licht. Op de vraag of EHS door elektromagnetische velden veroorzaakt kan worden, reageert Leszczynsky zonder terughoudendheid bevestigend: *‘Er is geen wetenschappelijke reden waarom EMV geen EHS kan veroorzaken onder een deel van de menselijke bevolking. Het fenomeen van de individuele gevoeligheid is welbekend en wetenschappelijk solide (Foray e.a. 2012). Individuele gevoeligheid betekent dat, vanwege de genetische en epigenetische verschillen tussen mensen, verschillende personen een verschillende gevoeligheid hebben ten opzichte van dezelfde blootstellingsfactor (straling of chemicaliën). Het fenomeen van de individuele gevoeligheid van straling is welbekend van ioniserende straling (Bourguignon e.a. 2005a, 2005b), van niet-ioniserende ultraviolette straling (Rees 2004, Kelly e.a. 2000) en van ultrageluid (Barnett e.a. 1997). Om die reden is het wetenschappelijk*

²¹³ Elke EHS-er – waaronder ikzelf – zal bevestigen: Eerst zijn er gezondheidsklachten, daarna wordt pas, soms na jarenlange vergeefse consultaties bij artsen en specialisten, een verband gelegd met stralingsbelasting. Waarbij consequent blijkt dat een reductie van stralingsbelasting leidt tot een vermindering van klachten en een verbetering van de algehele gezondheid.

²¹⁴ Sabine J. Regel et al., *UMTS Base Station-like Exposure, Well-Being, and Cognitive Performance*. Environmental Health Perspectives, vol 114 (8), augustus 2008.

²¹⁵ M.J.M. Pruppers e.a. (2006). RIVM/LSO-briefrapport. *Blootstelling aan elektromagnetische velden van UMTS basisstations: welbevinden en cognitieve functies. Beoordeling van het ‘Zwitserse onderzoek’*. Pagina 8.

²¹⁶ Zie ook: Igor Belyaev et al. *EUREPEAM EMF Guideline 2016 for the prevention, diagnosis and treatment of EMF-related health problems and illnesses*. Rev Environ Health 2016; 31(3), p 373: *‘De meeste zogenaamde provocatiestudies met EHS tonen geen effecten. Al deze studies gebruiken echter een erg beperkt aantal blootstellingsvoorwaarden en de meesten hebben methodologische zwakheden. Rekening houdend met de sterke afhankelijkheid van EMV-effecten van een variëteit aan lichamelijke en biologische variabelen, zijn beschikbare provocatiestudies wetenschappelijk moeilijk te interpreteren en, in feite, niet geschikt om causaliteit te weerleggen.*

Er is een groeiend bewijs in de wetenschappelijke literatuur van verscheidene subjectieve en objectieve fysiologische wijzigingen, bijvoorbeeld de hartritmevariabiliteit (HRV) zoals duidelijk aangetoond in sommige personen met EHS die aangeven te lijden onder blootstelling aan bepaalde RF-frequenties zoals DECT of Wi-Fi. Analyse van de beschikbare data met betrekking tot blootstelling van mensen die in de nabijheid van telecom-basisstations wonen, heeft duidelijke aanwijzingen van schadelijke gezondheidseffecten opgeleverd, zoals vermoeidheid, depressie, concentratieproblemen, hoofdpijn, duizeligheid, etcetera.’ (Vertaling citaat: WdJ.)

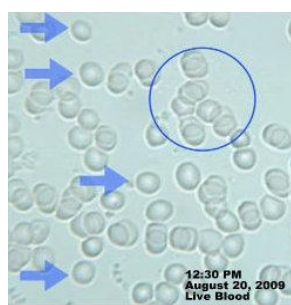
*gerechtvaardigd om te veronderstellen (aan te nemen) dat deze individuele gevoeligheid ook ten aanzien van EMV-blootstelling bestaat.*²¹⁷

Daar komt bij dat er, zoals blijkt uit de onder 1 aangedragen reviews²¹⁸, volop wetenschappelijk bewijs is dat de ervaring van ziek worden ondersteunt. De door Pall genoemde cardiale effecten en de causale relatie tussen RFRam (RF amplitudegemoduleerde EMV) en de risico's van hartfalen, kan bijvoorbeeld met microscopisch bloedonderzoek experimenteel worden aangetoond. Ik geef u drie voorbeelden:

Voorbeeld 1

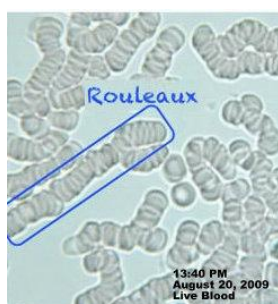
Tien jaar geleden, in 2009, besloot de Canadese onderzoekster dr. Magda Havas haar eigen bloed te prikken en te onderzoeken. Gezond bloed laat ruimte tussen de cellen om zuurstof op te nemen en afvalstoffen af te voeren.

Zoals figuur 3b en c laten zien klontert het bloed onder invloed van EMV samen tot 'gestapelde munten', het zogenaamde 'Rouleaux-effect'. Met als gevolg hoofdpijn, vermoeidheid, moeite met concentreren, tintelende en koude handen en voeten en mogelijk hart- en bloeddrukproblemen inclusief risico's van een hartinfarct.²¹⁹

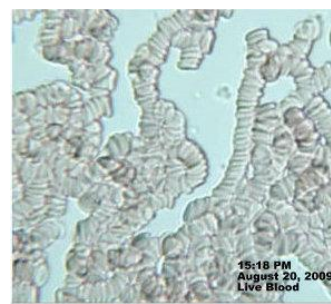
slide #1: low EMF/EMR exposure

Figuur 3a. Bloedtest in stralingsarme omgeving op nuchtere maag (12.30 uur)

slide #2: 70-minutes computer

Figuur 3b. Bloedtest na 70 minuten computerwerk (13.40 uur)

slide #3: 10 minutes on cordless phone

Figuur 3c. Bloedtest na 10 minuten draadloos telefoneren (15.18 uur)

Voorbeeld 2

Onderzoekster dr. Lena Pu raakte geïnteresseerd in bloedonderzoek door haar eigen EHS-klachten. Tijdens een recente conferentie van het 'Silicon Valley Health Institute' in Palo Alto, California van 19 september 2019²²⁰, toonde zij de microscopische beelden van het ontstaan van rouleaux-formaties in het bloed na blootstelling aan een omgeving met Wi-Fi. Figuur 4 laat het bloedbeeld zien van de onderzoekster zelf, die vanwege haar EHS-klachten zoveel mogelijk

²¹⁷ Prof. D. Leszczynski, PhD, DSc (2018). *Open letter on the Electromagnetic Hyper-Sensitivity Research. The end of the road for EHS (IEI-EMF) provocation studies.* <https://betweenrockandhardplace.wordpress.com/2018/02/04/open-letter-on-the-electromagnetic-hyper-sensitivity-research/> Vertaling citaat: WdJ.

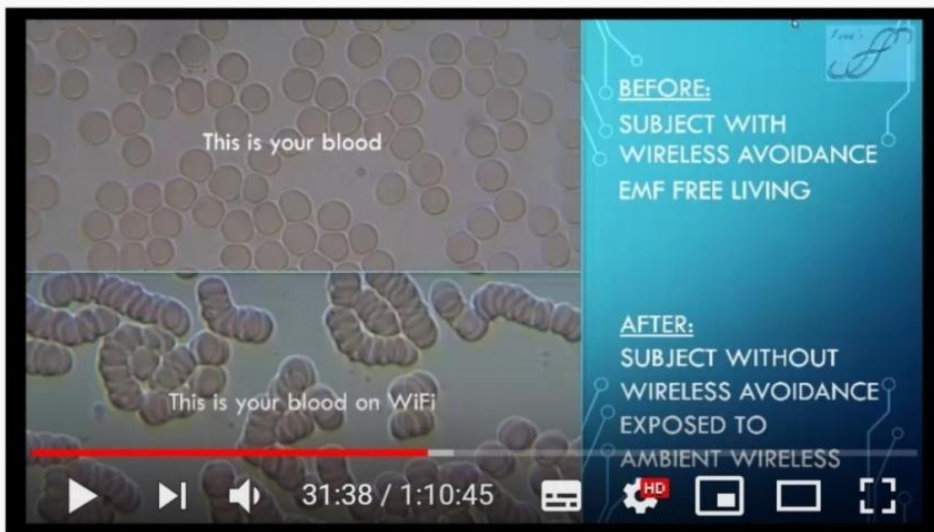
²¹⁸ En zie ook de 'Nadere toelichting en onderbouwing' alsook de in mijn zienswijzen en bezwaarschrift en de vele brieven aan gemeente en GGD aangedragen wetenschappelijke informatie.

²¹⁹ Dr. Magda Havas' Live Blood & Electrosmog: <https://www.youtube.com/watch?v=8ZB7fb9Rqb0&feature=youtu.be>

²²⁰ Presentatie dr. Lena Pu (2019). Silicon Valley Health Institute. Palo Alto, California. '5G: Health Risks, Surveillance and BioWeaponry'. 19 september 2019. <https://www.youtube.com/watch?v=D1pzeTFmCn8&t=2071s>

draadloze technologie vermijdt.

Het bovenste deel van figuur 4 toont haar bloedbeeld in de stralingsarme thuissituatie. Redelijk gezond bloed. De cellen zijn rond en er is ruimte tussen de cellen voor de opname van zuurstof en het afvoeren van afvalstoffen. Het onderste deel van de afbeelding laat haar bloed zien na blootstelling aan Wi-Fi, met de duidelijke rouleaux-formaties zoals ook door Havas vastgesteld. Klachten die ze tijdens de blootstelling ervaart zijn hoofdpijn, verdoofd gevoel en niet meer helder kunnen denken. Klachten die elke EHS-er kent van blootstelling aan draadloze technologie.

Figuur 4. Ontstaan rouleau-formatie in het bloed na blootstelling aan Wi-Fi (dr. Lena Pu).
Volg de link: <https://www.youtube.com/watch?v=D1pzeTFmCn8&t=2071s>

In hetzelfde onderzoek zien we een nog grotere, erg extreme verandering in het bloedbeeld van een lerares over een periode van 2 dagen. De eerste dag vormde een controledag, waarin de lerares draadloze technologie vermeed. Figuur 5a en 5b tonen het bloedbeeld om respectievelijk 's morgens 8.00 uur en 's middags 15.00 uur.

Figuur 5a. Dag 1 (controledag). Bloedbeeld 's morgens 8.00 uur. Stralingsarme omgeving.

Figuur 5b. Dag 1 (controledag). Bloedbeeld 's middags 15.00 uur. Stralingsarme omgeving.

Figuur 6a en 6b toont het bloed op de 2^e dag, de schooldag waarop de lerares (met een overigens gezonde leefwijze – stralingsbelasting buiten beschouwing gelaten) de hele dag aan Wi-Fi werd blootgesteld. Figuur 5a toont opnieuw het bloed 's morgens om 8.00 uur. Het bloed van figuur 5a, 5b en 6a vormt een redelijk stabiel beeld. Het contrast met figuur 6b is echter enorm. Dr. Lena Pu zegt: 'Ik heb nog nooit zoiets gezien' en spreekt over 'raping of the system'; verkrachting van het systeem.

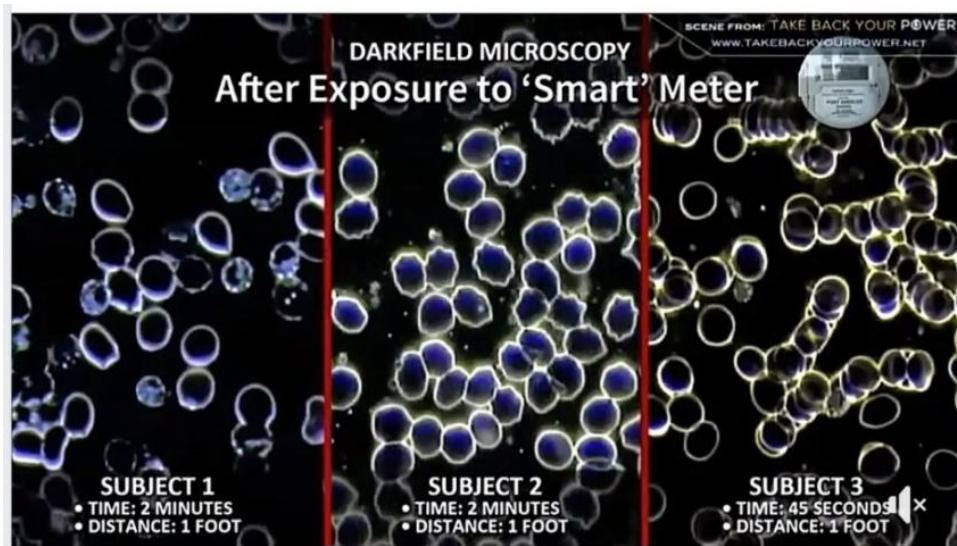
Figuur 6a. Dag 2 (schooldag). Bloedbeeld 's morgens 8.00 uur. Stalingsarme omgeving.

Figuur 6b. Dag 2 (schooldag). Bloedbeeld 's middags 15.00 uur. Na blootstelling aan Wi-Fi gedurende de hele dag.

Voorbeeld 3

Hoe snel het bloed kan degraderen onder invloed van RFRam blijkt ook uit een onderzoek naar de blootstelling aan een 'slimme' meter gedurende slechts 2 minuten op een afstand van ongeveer 30 centimeter (1 feet). Figuur 7 toont het bloedbeeld van 3 verschillende subjecten. Binnen 2

Figuur 7. Degradatie bloed na 2 minuten blootstelling aan RFRam van een slimme meter op een afstand van 30 centimeter. (Volg de link: <http://stopocsmartmeters.com/public-health-hazard.html>.)

minuten beginnen celwanden te rafelen en te breken en de cellen samen te klonteren (rouleaux-formaties). Subject 3 moest na 45 seconden bij de ‘slimme’ meter worden weggehaald, vanwege een toenemende zware hoofdpijn.

Deze effecten komen ergens vandaan. *En de enige variabele in het onderzoek was de slimme meter.*²²¹

Rouleaux-formaties in het bloed ontstaan door polarisatie^{222 223}. Ook de effecten van polarisatie, die volop door de wetenschap zijn onderzocht, worden, naast de effecten van modulatie, niet door de ICNIRP bij de vaststelling van de blootstellingslimieten meegenomen. Nog een reden om de veiligheidsclaim van de ICNIRP-limieten als ondeugdelijk af te wijzen.

Gezien het toenemende bewijs van gezondheidsschade, beschouwen meer en meer wetenschappers EHS als een valide milieu-induceerbaar verschijnsel^{224 225 226 227 228 229 230} en de straling van draadloze technologie als ronduit schadelijk.^{231 232 233} Mijn huisarts, Roelien Boting-Klomp, vond ik bereid om drie door mij aangereikte studies te beoordelen en stelde op basis daarvan een verklaring op dat zij een causale relatie tussen stralingsbelasting en mijn gezondheidsklachten niet kan uitsluiten. Ook huisarts Liesbeth Adriaansens in Breda, die al jarenlang een speciale interesse heeft voor gezondheidsklachten die burgers melden met betrekking tot draadloze technologie en die ik verschillende malen heb geconsulteerd, was bereid een verklaring op te stellen. (U ontvangt van beiden een afschrift.) Daarnaast zal ik binnenkort

²²¹ Zie ook Dr. Devra Davis. (2015). University of Melbourne. *The truth about mobile phone and wireless adiation. What we know, what we need to find out and what we can do now.* 30 november 2015: <https://www.youtube.com/watch?v=KqAxTpJEHVs> (verkorte lezing).

²²² ‘Andere factoren die de aanwezigheid van niet-thermische EMV-effecten beïnvloeden omvatten de gebruikte frequentie, polarisatie van de EMV en het celype dat wordt bestudeerd. Verder zijn er “vensters” van intensiteit die een maximaal biologisch effect produceren, evenals zowel lagere als hogere intensiteiten met veel minder effecten. Deze venster-effectstudies tonen duidelijk aan dat dosis-respons curves zowel niet-lineair als niet-monotoon zijn, zodat het moeilijk of onmogelijk is om de effecten te voorspellen aan de hand van relatieve intensiteit, zelfs wanneer alle andere factoren gelijk blijven.’

Dr. Martin L. Pall (2018). *5G: Great risk for EU, U.S. and International Health! Compelling Evidence for Eight Distinct Types of Great Harm Caused by Electromagnetic Field (EMF) Exposures and Mechanism that Causes Them.* Pagina 5. Vertaling citaat: WdJ. <https://einarflydal.files.wordpress.com/2018/04/pall-to-eu-on-5g-harm-march-2018.pdf>

²²³ Meer informatie over het ontstaan van rouleau onder invloed van polarisatie: https://www.researchgate.net/publication/7526083_Erythrocyte_Rouleau_formation_under_polarized_electromagnetic_fields

²²⁴ Prof. D. Leszczynski, PhD, DSc (2018). *Open letter on the Electromagnetic Hyper-Sensitivity Research. The end of the road for EHS (IEI-EMF) provocation studies.* <https://betweeenrockandhardplace.wordpress.com/2018/02/04/open-letter-on-the-electromagnetic-hyper-sensitivity-research/> Vertaling citaat: WdJ.

²²⁵ Stephen J. Genuis en Christopher T. Lipp. *Elektromagnetische Hypersensitiviteit: Feit of fictie?* Science of the Total Environment 414 (2012) 103 – 112.

²²⁶ Igor Belyaev et al. *EUROPEAN EMF Guideline 2016 for the prevention, diagnosis and treatment of EMF-related health problems and illnesses.* Rev Environ Health 2016; 31(3).

²²⁷ Dominique Belpomme et al (2015). *Reliable disease biomarkers characterizing and identifying electrohypersensitivity and multiple chemical sensitivity as two etiopathogenic aspects of a unique pathological disorder.* Rev Environ Health 2015; 30(4): 251-271. DOI 10.1515/revh-2015-0027.

²²⁸ Dr. Hugo Schooneveld (2014), *Elektrostress Handboek. Leren omgaan met ziekmakende elektromagnetische velden.* EMV-EHS, Wageningen, p. 198.

²²⁹ Örjan Hallberg en Gerd Oberfeld. *Letter to the Editor: Will We All Become Electrosensitive?* Electromagnetic Biology and Medicine, 25: 189 – 191, 2006. Informa Healthcare.

²³⁰ Dr. Robert O. Becker (1990). *Cross Currents. The perils of electropollution, the promise of electromedicine.* Penguin Group Inc. New York.

²³¹ Zie de 2266 peer reviewed publicaties in de databank van de Oceania Radiofrequency Scientific Advisory Association (ORSAA) <https://www.orsaa.org/orsaa-database.html>.

²³² 252 internationale wetenschappers die elk tientallen publicaties op hun naam hebben staan.

<http://www.5gappeal.eu/signatories-to-scientists-5g-appeal/>

²³³ Zie de grote hoeveelheid publicaties opgenomen in het ‘International Appeal Stop 5G on Earth and in Space.’ <https://www.5gspaceappeal.org/the-appeal>.

professor Dominique Belpomme in Parijs consulteren²³⁴, die een diagnostool ontwikkelde met betrekking tot EHS en MCS²³⁵. Ook hiervan hoop ik u (tijdig) een rapport voor te kunnen leggen.

De overheid kan overigens niet anders dan de onzekerheden van draadloze technologie erkennen, waarmee zij haar eigen veiligheidsclaims op grond van de INCIRP-limieten tegenspreekt. Het RIVM spreekt over een 'risico-veroorzakende activiteit'²³⁶ en geeft aan dat het effect van RF-EMV op onze gezondheid 'als onzeker en onbekend wordt ingeschat' en 'ziekte' kan veroorzaken²³⁷. De GGD²³⁸ en het KPEMV²³⁹ erkennen dat EMV een van de mogelijke oorzaken kan zijn van EHS.

Uit blijven gaan van fysieke veiligheid uitsluitend gebaseerd op de ICNIRP-limieten is dus alleen mogelijk als 1) het wetenschappelijk bewijs wordt ontkend (zoals toch onmiskenbaar zichtbaar gemaakt met de hier genoemde voorbeelden); 2) het bestaan van de wetenschappelijke controverse en daarmee de ambiguiteit van stralingsrisico's wordt ontkend en 3) het bestaan van EHS als mogelijk milieuverschijnsel wordt uitgesloten. Echter, alleen al het feit dat er sprake is van een wetenschappelijke controverse, wat hier onmiskenbaar het geval is, maakt elke veiligheidsclaim op grond van de ICNIRP-limieten ongerechtvaardigd. En een dergelijke claim vormt niet alleen een bedreiging voor mijn fysieke veiligheid, maar voor de fysieke veiligheid van de complete Nederlandse bevolking. Bovendien vormt het op basis van deze claim gedwongen bestralen van burgers die daar nadrukkelijk tegen zijn, een schending van de fysieke en geestelijke integriteit en vrijheid op grond van artikel 10 lid 1²⁴⁰ 241 en artikel 11²⁴² Grondwet, artikel 5 lid 1²⁴³ en artikel 8 lid 1 EVRM²⁴⁴ en artikel 1²⁴⁵, artikel 3²⁴⁶, artikel 6²⁴⁷ en artikel 7²⁴⁸ 'Handvest voor de grondrechten van de EU'.

²³⁴ EHS & MCS. Research and treatment European Group. <http://www.ehs-mcs.org/en/>. Zie ook: Dominique Belpomme et al. *Reliable disease biomarkers characterizing and identifying electrohypersensitivity and multiple chemical sensitivity as two etiopathogenic aspects of a unique pathological disorder*. Rev Environ Health 2015; 30 (4); DOI 10.1515/reveh-2015-0027. http://www.ehs-mcs.org/fichiers/1454070991_Reliable_biomarkers.pdf

²³⁵ MCS: Meervoudige Chemische Sensitiviteit.

²³⁶ RIVM (2014), *Gezondheid en veiligheid in de Omgevingswet. Doelen, normen en afwegingen bij de kwaliteit van de leefomgeving*. (Hoofdrapport), p. 61.

²³⁷ RIVM. J.M. Roels et al. (2018). *Bewust Omgaan met Veiligheid: doelen en effectmaten in het risico- en veiligheidsbeleid*. RIVM Rapport 2018-0029, pagina 18.

²³⁸ Handreiking elektrogevoeligheid GGD. <https://www.ggdghorkennisnet.nl/?file=30893&m=1478701093&action=file.download>

²³⁹ Kennisplatform Elektromagnetische Velden. *Kennisbericht elektrogevoeligheid. Gezondheidsklachten in de buurt van bronnen van elektromagnetische velden*. April 2012.

²⁴⁰ Artikel 10 lid 1 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

²⁴¹ In de toelichting op wetsartikel 10 lid 1 Gw lezen we: 'Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer betreft het recht van de burger om in de beslotenheid van zijn privé-sfeer met rust te worden gelaten. Dat is in het algemeen in het eerste lid van artikel 10 neergelegd. De persoonlijke levenssfeer omvat onder meer het huis (...) en het recht op eerbiediging van het innerlijk leven en van de lichamelijke integriteit.' Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden 2018. Toelichting, pagina 41. https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j4nvih7l3kb91rw_j9vkl1oucfa6v2/vkwrfdbpvatz/f=/web_119406_grondwet_koninkrijk_nl.pdf

²⁴² Artikel 11 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam.

²⁴³ Artikel 5 lid 1 EVRM. Een ieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon. Niemand mag zijn vrijheid worden ontnomen (...).

²⁴⁴ Artikel 8 lid 1 EVRM. Recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven: Iedereen heeft recht op respect voor zijn privé- en gezinsleven, zijn huis en zijn correspondentie.

²⁴⁵ Handvest voor de grondrechten van de EU, artikel 1. De menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd.

²⁴⁶ Ibidem, artikel 3 1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit. 2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd: de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels. (...).

Derhalve verzoek ik u, zijnde de rechterlijke macht, dringend om niet alleen het bestreden besluit, dat op deze onrechtmatige veiligheidsclaim gebaseerd is, te vernietigen, maar ook de noodzaak van beschermende maatregelen te erkennen en hierover een uitspraak te doen (zie ook 8. hierna).

²⁴⁷ Ibidem, artikel 6. Eenieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon.

²⁴⁸ Ibidem, artikel 7. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.

8. Witte zones, onmogelijk of verplicht op grond van wetgeving?

In het bestreden besluit 'Reguliere Omgevingsvergunning OR 2018010' van 17 juli 2018, schrijft de gemeente Berkelland op pagina 7: *'Voor de beoordeling van de aanvraag heeft de gemeente zich te houden aan wettelijke kaders. Voor een aanvraag omgevingsvergunning is bepaald dat die moet worden getoetst aan een aantal voorgeschreven aspecten. In dit geval het bestemmingsplan, afwijkingkader, ons antennebeleid, welstand en bouwtechnische eisen. Als de aanvraag hieraan voldoet kunnen en mogen wij niet anders dan die omgevingsvergunning verlenen. Zoals onder de kop "Overwegingen" is aangegeven voldoet de aanvraag aan de wettelijk voorgeschreven criteria. Een dialoog aangaan c.q. een ontvankelijke opstelling ten aanzien van de ontwikkeling van een witte zone in Nederland is binnen deze procedure daardoor niet mogelijk.'*

Uitgaande van een onrechtmatige veiligheidsclaim ICNIRP-limieten, weigert de gemeente – zich beroepend op procedure-voorschriften en (een beperkt aantal) wettelijke kaders – om zelfs maar in gesprek te gaan met burgers die vragen om een stralingsarm alternatief²⁴⁹. Echter, met het dwingend, ook in het privé-domein, opleggen van RFRam-stralingsbelasting, waarvan de biologische effecten wetenschappelijk zijn aangetoond²⁵⁰, zonder aan betrokkenen een alternatief te bieden, gaat de gemeente voorbij aan, of schendt zij:

- 1) de mogelijkheid om lokaal af te wegen of het belang van 'witte zones' zwaarder weegt dan andere belangen (zie uitspraak Kennisplatform Elektromagnetische velden (KPEMV) op pagina 55, hier LKEMV genoemd);
- 2) de wetenschappelijk aangetoonde gezondheidsrisico's van draadloze technologie (zie naast alle in dit beroepschrift ook de in mijn zienswijze en bezwaarschrift aangedragen wetenschappelijke informatie);
- 3) het feit dat een causale relatie tussen RFRam en EHS niet kan worden uitgesloten;
- 4) de noodzaak van een 'vrije geïnformeerde toestemming' van betrokkenen, zoals vastgelegd in artikel 3 lid 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU'²⁵¹, wettelijk bindend voor iedereen, zonder nadere tussenkomst van de wetgever (artikel 93 Grondwet^{252 253});

²⁴⁹ Het inhoudelijk niet ingaan op gezondheidsargumenten door de gemeente, is mede ingegeven door het onrechtmatige advies dat dr. Fred Woudenberg, voorzitter van het Kennisplatform EMV, op 28 mei 2018 gaf aan de afdeling Medische Milieukunde (MMK) van de GGD Noord- en Oost-Gelderland om tegenover burgers begrip te tonen, maar niet in te gaan op de aangevoerde gezondheidsargumenten. Dit advies en het opvolgen van dit advies vormt een ernstige schending van het democratisch recht van burgers op inspraak, zoals onder andere vastgelegd in de Algemene wet bestuursrecht en in de Gemeentewet. Dr. Fred Woudenberg is psycholoog en kan derhalve niet als een deskundige worden beschouwd als het gaat om de gezondheidsrisico's verbonden aan de biologische effecten van draadloze technologie (RFRam).

²⁵⁰ ICNIRP: *'Compared to continuous-wave radiation, pulsed microwave-frequency fields with the same average rate of energy deposition in tissue are generally more active in producing a biological response, ...'*. ICNIRP Guidelines 1998, <http://www.icnirp.org/cms/upload/publications/ICNIRPmfgd.pdf>. Pagina 506.

²⁵¹ Artikel 3 'Handvest voor de grondrechten van de EU':

Lid 1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.

Lid 2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd: de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels. (...).

²⁵² Artikel 93 Gw. Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt.

²⁵³ Toelichting artikel 93 Gw. *'Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt. Zulke bepalingen hebben, met andere woorden, zonder nadere tussenkomst van de nationale wetgever rechtstreekse werking waar iedereen zich aan moet houden.'* <https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j9vkv1oucfq6v2/vkja9cxpwtv>

- 5) het feit dat er, gezien de wetenschappelijke controverse, tenminste sprake is van een ambigue risico²⁵⁴, wat voorzorg rechtvaardigt (zie ook hoofdstuk 25 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing': *Risico-index leert: Tenminste sprake van een "belangrijk risico"*);
- 6) elke vorm van voorzorg, waarbij artikel 191, lid 2 VWEU²⁵⁵ wordt geschonden en zelfs de erkenning ontbreekt dat voorzorg een 'proactief oog (vereist) voor de kwetsbaarheid van de omgeving waarin een actor opereert'²⁵⁶;
- 7) het belang van zelfregie van burgers als het gaat om 'positieve gezondheid'²⁵⁷ en haar lokale verantwoordelijkheid op grond van de Omgevingwet^{258 259}, de Wet publieke gezondheid²⁶⁰ en de opdracht tot gezondheidsbevordering zoals vastgelegd in artikel 22 lid 1 Grondwet²⁶¹ en zoals gedefinieerd door de World Health Organization²⁶² (zie ook 5. *Onrechtmatige overheidshandelen in het Nationaal Antennebeleid*, onder 2);

²⁵⁴ *'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.'* Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

²⁵⁵ **Artikel 191 lid 2 VWEU.** De Unie streeft in haar milieubeleid naar een hoog niveau van bescherming, rekening houdend met de uiteenlopende situaties in de verschillende regio's van de Unie. Haar beleid berust op het voorzorgbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden, en het beginsel dat de vervuiler betaalt.

In dit verband omvatten de aan eisen inzake milieubescherming beantwoordende harmonisatiemaatregelen, in de gevallen die daarvoor in aanmerking komen, een vrijwaringsclausule op grond waarvan de lidstaten om niet-economische milieuredenen voorlopige maatregelen kunnen nemen die aan een toetsingsprocedure van de Unie onderworpen zijn.

²⁵⁶ Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 185.

²⁵⁷ Brief van het Ministerie van VWS aan de voorzitter van de Tweede Kamer betreffende de 'Landelijke nota gezondheidsbeleid 2016-2019' d.d. 4 december 2015. In deze brief lezen we dat het kabinet gezondheid niet alleen ziet als een doel op zich, 'maar ook als een middel om andere doelen te kunnen bereiken, zoals: "meer regie op het eigen leven", "kwaliteit van leven", "mee kunnen doen in de maatschappij" en "het gebruik van sociale netwerken". Dit verbindt het gezondheidsbeleid met de doelstellingen in het sociale domein: participatie, zelfregie en zelfredzaamheid.'

²⁵⁸ **Artikel 1:3 Ow.** Deze wet is, met het oog op duurzame ontwikkeling, de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu, gericht op het in onderlinge samenhang:

a. bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, en b. doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.

²⁵⁹ *'In de Omgevingswet hebben decentrale bestuursorganen nadrukkelijk ook de mogelijkheid een hoger kwaliteitsniveau na te streven dan het nationaal of Europees voorgeschreven niveau. Het bevoegd gezag kan zelf lokale omgevingsvoorwaarden of maatwerkregels stellen, want lokaal vindt uiteindelijk de besluitvorming plaats.'* Brief van de staatssecretaris van infrastructuur en milieu aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, vergaderjaar 2016-2017, 28 663, nr. 69.

²⁶⁰ **Artikel 1 aanhef en onder c Wpg.** In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: publieke gezondheid: de gezondheidsbeschermende en gezondheidsbevorderende maatregelen voor de bevolking of specifieke groepen daaruit, waaronder begrepen het voorkomen en het vroegtijdig opsporen van ziekten.

Artikel 2 Wpg lid 1. Het college van burgemeester en wethouders bevordert de totstandkoming en de continuïteit van en de samenhang binnen de publieke gezondheidszorg en de afstemming ervan met de curatieve gezondheidszorg en de geneeskundige hulpverlening bij ongevallen en rampen.

Artikel 2 Wpg lid 2. Ter uitvoering van de in het eerste lid bedoelde taak draagt het college van burgemeester en wethouders in ieder geval zorg voor: a. Het verwerven van, op epidemiologische analyse gebaseerd, inzicht in de gezondheidssituatie van de bevolking (...); b (...); c. Het bewaken van gezondheidsaspecten in bestuurlijke beslissingen; d. Het bijdragen aan opzet, uitvoering en afstemming van preventieprogramma's, met inbegrip van programma's voor de gezondheidsbevordering; e. Het bevorderen van medisch milieukundige zorg (...).

Artikel 15 lid 1 Wpg. Het college van burgemeester en wethouders draagt er zorg voor dat de gemeentelijke gezondheidsdienst beschikt over deskundigen op de volgende terreinen: a. sociale geneeskunde; b. epidemiologie; c. sociale verpleegkunde; d. gezondheidsbevordering, en e. gedragswetenschappen.

²⁶¹ **Artikel 22 lid 1 Gw.** De overheid treft maatregelen ter bevordering van de volksgezondheid.

²⁶² *'Gezondheidsbevordering stelt mensen in staat de controle over hun eigen gezondheid te vergroten. Het omvat een breed scala aan sociale en milieu-interventies die zijn ontworpen om de gezondheid en de kwaliteit van het leven van individuele mensen ten goede te komen en te beschermen door onderliggende oorzaken van een slechte gezondheid aan te pakken en te voorkomen, niet alleen door te focussen op behandeling en genezing.'* <https://www.who.int/features/qa/health-promotion/en/> (Vertaling citaat: WdJ.)

- 8) haar wettelijke plicht om op grond van de Algemene wet bestuursrecht alle belangen zonder vooringenomenheid te behartigen (artikel 1:2 lid 2²⁶³, artikel 2:4 lid 1²⁶⁴, artikel 3:2²⁶⁵) en daarbij te voorkomen dat (een of meer) belanghebbenden onevenredig nadeel van een besluit ondervinden (artikel 3:4 lid 2 Awb²⁶⁶);
- 9) het recht van burgers op veiligheid, respect voor hun privé-leven en de persoonlijke levenssfeer, voor hun lichamelijk en geestelijke integriteit en voor de onschendbaarheid van de menselijke waardigheid zoals in de Grondwet, de EVRM en het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' vastgelegd (schending artikel 10 lid 1²⁶⁷ ²⁶⁸ en artikel 11²⁶⁹ Grondwet; schending artikel 5 lid 1²⁷⁰ en artikel 8 lid 1²⁷¹ EVRM²⁷² en schending artikel 1²⁷³, artikel 3²⁷⁴, artikel 6²⁷⁵ en artikel 7²⁷⁶ van het 'Handvest van de grondrechten van de EU'²⁷⁷);
- 10) het solidariteitsbeginsel, dat toepassing vraagt zodra het buiten de mogelijkheden van burgers ligt om grootschalige risico's, zoals grootschalige stralingsbelasting aan RFRam, te beperken²⁷⁸;
- 11) haar wettelijke plicht tot een daadwerkelijke (kwalitatieve) burgerparticipatie (schending artikel 170 lid 1 aanhef en onder c²⁷⁹ Gemeentewet), die juist hier van belang is vanwege de ambiguïteit van de risico's van RFRam²⁸⁰;

²⁶³ Artikel 1:2 lid 2 Awb. Ten aanzien van bestuursorganen worden de hun toevertrouwde belangen als hun belangen beschouwd.

²⁶⁴ Artikel 2:4 lid 1 Awb. Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.

²⁶⁵ Artikel 3:2 Awb. Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en af te wegen belangen.

²⁶⁶ Artikel 3:4 lid 2 Awb. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

²⁶⁷ Artikel 10 lid 1 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

²⁶⁸ In de toelichting op wetsartikel 10 lid 1 Gw lezen we: *'Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer betreft het recht van de burger om in de beslotenheid van zijn privé-sfeer met rust te worden gelaten. Dat is in het algemeen in het eerste lid van artikel 10 neergelegd. De persoonlijke levenssfeer omvat onder meer het huis (...) en het recht op eerbiediging van het innerlijk leven en van de lichamelijke integriteit.'* Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden 2018. Toelichting, pagina 41. https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j4nvih7l3kb91rw_i9vkl1oucfa6v2/vkwrfdpvpz/f=/web_119406_grondwet_koninkrijk_nl.pdf

²⁶⁹ Artikel 11 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam.

²⁷⁰ Artikel 5 lid 1 EVRM. Een ieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon. Niemand mag zijn vrijheid worden ontnomen (...).

²⁷¹ Artikel 8 lid 1 EVRM. Iedereen heeft recht op respect voor zijn privé- en gezinsleven, zijn huis en zijn correspondentie.

²⁷² https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_NLD.pdf

²⁷³ Handvest voor de grondrechten van de EU, artikel 1. De menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd.

²⁷⁴ Ibidem, artikel 3. 1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit. 2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd: de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels. (...).

²⁷⁵ Ibidem, artikel 6. Eenieder heeft recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon.

²⁷⁶ Ibidem, artikel 7. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.

²⁷⁷ https://www.europarl.europa.eu/charter/pdf/text_nl.pdf

²⁷⁸ *'Wanneer het bij het risicomanagement op het verdelen van verantwoordelijkheden aankomt, staan twee beginselen centraal. In de eerste plaats "eigen verantwoordelijkheid", het principe dat ieder zijn eigen schade draagt. Voor tal van risico's geldt echter dat preventie op individueel niveau weinig of geen soelaas biedt. Dan komt het tweede beginsel, "solidariteit", in werking. De verantwoordelijkheid voor schadepreventie wordt dan niet gelegd bij degene die schade zal ondervinden of wiens handelen de directe oorzaak ervan vormt, maar bij degene die gezien zijn positie het beste in staat moet worden geacht schade te kunnen voorkomen. Dat kan een private partij zijn, maar ook de overheid.'*

Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 159.

²⁷⁹ Artikel 170 lid 1 aanhef en onder c Gemw. De burgemeester ziet toe op de kwaliteit van procedures op het vlak van burgerparticipatie.

- 12) het democratisch recht van burgers om daadwerkelijk gehoord te worden in hun bezwaar (schending artikel 170 lid 1 aanhef en onder d ²⁸¹ Gemeentewet);
- 13) de wettelijke gronden die 'witte zones' zonder mobiele dekking niet alleen noodzakelijk, maar verplicht maakt op grond van wetgeving.

In het bestreden besluit doet de gemeente Berkelland het voorkomen dat een witte zone, of zelfs maar een 'ontvankelijke opstelling' of 'dialogo' hierover, onmogelijk is vanwege de procedurevoorschriften en (een beperkt aantal) wettelijke kaders. Echter, in haar brief van 12 september 2018 (zaaknummer 221814) aan ondergetekende schrijft de gemeente: *'U vraagt de gemeente "witte vlekken" te creëren. Het LKEMV (Landelijk Kennisplatform Elektromagnetische Velden) staat op het standpunt dat lokaal moet worden afgewogen of het belang van "witte vlekken" hoger weegt dan andere belangen. Wanneer "witte vlekken" worden aangewezen, zijn dit locaties met een slechter of geen bereik van telecommunicatienetwerken.'*

Ook het Nationaal Antennebureau benadrukt dat gemeenten niet verplicht zijn om aan de plaatsing van antenne-installaties mee te werken²⁸² en op 29 augustus 2017 bekrachtigde de toenmalige staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu in een brief aan de voorzitter van de tweede kamer dat in de Omgevingswet decentrale bestuursorganen *'nadrukkelijk ook de mogelijkheid (hebben) een hoger kwaliteitsniveau na te streven dan het nationaal of Europees voorgeschreven niveau. Het bevoegd gezag kan zelf lokale omgevingsvoorwaarden of maatwerkregels stellen, want lokaal vindt uiteindelijk de besluitvorming plaats.'*^{283 284}

Alleen hieruit blijkt al dat de uitspraak dat procedurevoorschriften en wettelijke voorschriften een witte zone onmogelijk maken, of zelfs maar een ontvankelijke opstelling of dialoog hierover, ondeugdelijk is gemotiveerd en dient te worden afgewezen. Maar het standpunt van de gemeente Berkelland dient, gezien de ambiguïteit van de risico's en de aangetoonde biologische effecten, ook op wettelijke gronden te worden afgewezen. In het gedwongen bestralen van de inwoners van haar grondgebied worden door de gemeente ook mensenrechten geschonden.

De wettelijke voorwaarde van 'informed consent' (vrije en geïnformeerde toestemming) is vastgelegd in artikel 3 lid 2²⁸⁵ van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' van 7 december

²⁸⁰ *'Ambigue risico's dienen zich aan waar wetenschappelijke of maatschappelijke controverses over risico's ontstaan.'* Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 121.

²⁸¹ Artikel 170 lid 1 aanhef en onder d Gemw. De burgemeester ziet toe op een zorgvuldige behandeling van bezwaarschriften.

²⁸² *'Een eventuele verplichting voor gemeenten om mee te werken aan de plaatsing van zendinstallaties, c.q. de uitvoering van de verleende licenties is niet opgenomen in de Telecommunicatiewet. Sterker nog, de wet respecteert de gemeentelijke autonomie volledig (...).* www.antennebureau.nl/onderwerpen/plaatsing-van-antennes/telecommunicatiewet.

Een eventuele 'antenneplicht', zoals voorgesteld door staatssecretaris van EZK in het 'Wetsvoorstel Implementatie Telecomcode' is onrechtmatig, omdat de staatssecretaris daarmee in strijd met de in de Nota Nationaal Antennebeleid afgegeven waarborgen voor fysieke veiligheid handelt (zie Deel III van de 'Nadere toelichting en onderbouwing', o.a. hoofdstuk 18. *'Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken' in strijd met kabinetsnota Nationaal Antennebeleid*).

²⁸³ Brief van de staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, vergaderjaar 2016-2017, 28 663, nr. 69.

²⁸⁴ Artikel 1:3 Ow. Deze wet is, met het oog op duurzame ontwikkeling, de woonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu, gericht op het in onderlinge samenhang:

a. bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, en
b. doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.

²⁸⁵ Artikel 3 'Handvest voor de grondrechten van de EU':

Lid 1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.

2000, Dit handvest maakt deel uit van het 'Verdrag betreffende de Europese Unie' (artikel 6 VEU), dat samen met het 'Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie' (VWEU) de constitutionele basis van de Europese Unie vormt. De rechten, vrijheden en beginselen van dit Handvest hebben dezelfde juridische waarde als Verdragen (artikel 6, lid 1 VEU²⁸⁶) en worden in de 'Verklaring betreffende het Handvest voor de grondrechten van de Europese Unie' (Slokakte A, lid 1) als juridisch bindend verklaard. Omdat dit handvest dezelfde juridische status heeft als een Verdrag, heeft het een verbindende kracht waar *iedereen* zich aan moet houden, 'zonder nadere tussenkomst van de nationale wetgever' (artikel 93 Grondwet^{287 288}).

Artikel 3 lid 1 en 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' stellen respectievelijk:

Lid 1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.

Lid 2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd: de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels. (...).'

Zoals eerder vastgesteld begeven overheid en telecomindustrie zich met de mobiele telefonie onrechtmatig op het terrein van de biologie van de mens. Immers, biologische effecten van RFRam zijn volop aangetoond, terwijl een vrije geïnformeerde toestemming van burgers (en andere betrokkenen) ontbreekt. Dr. Sharon Goldberg, arts en professor in de interne geneeskunde wijst ook op het ontbreken van 'informed consent' (zie hierna) en bevestigt: *'Draadloze technologie veroorzaakt biologische effecten. Punt.'*^{289 290}. Aangezien, hoewel onbedoeld, de biologie van de mens bij draadloze technologie is betrokken, is het hierboven genoemde internationale wetsartikel op RFRam van toepassing, zodra er sprake is van blootstelling van burgers. Dit betekent dat een 'vrije geïnformeerde toestemming' van de betrokkenen (van de burgers die worden bestraald) alsnog noodzakelijk is.

In de Nederlandse wet is vrije geïnformeerde toestemming met betrekking tot de geneeskundige behandeling vastgelegd in de Wet op de geneeskundige behandelovereenkomst (WGBO)²⁹¹. Artikel 3 lid 2 van het handvest beperkt zich echter niet tot de geneeskundige behandeling, maar

Lid 2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd: de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels. (...).

²⁸⁶ Artikel 6 lid 1 VEU. De Unie erkent de rechten, vrijheden en beginselen die zijn vastgesteld in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, als aangepast op 12 december 2007 te Straatsburg, dat dezelfde juridische waarde als de Verdragen heeft.

De bepalingen van het Handvest houden geenszins een verruiming in van de bevoegdheden van de Unie zoals bepaald bij de Verdragen.

De rechten, vrijheden en beginselen van het Handvest worden uitgelegd overeenkomstig de algemene bepalingen van titel VII van het Handvest betreffende de uitlegging en toepassing ervan, waarbij de in het Handvest bedoelde toelichtingen, waarin de bronnen van deze bepalingen vermeld zijn, terdege in acht genomen worden

²⁸⁷ Artikel 93 Gw. Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt.

²⁸⁸ Toelichting artikel 93 Gw. 'Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt. Zulke bepalingen hebben, met andere woorden, zonder nadere tussenkomst van de nationale wetgever rechtstreekse werking waar iedereen zich aan moet houden.'

<https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j9vvt1oucfa6v2/vkja9cxpwtw>

²⁸⁹ Dr. Sharon Goldberg on wireless radiation, oktober 2018. <https://www.youtube.com/watch?v=WiVE6RE-3Ic>. Vertaling citaat: WdJ.

²⁹⁰ Zoals eerder opgemerkt, erkent ook de ICNIRP de biologische effecten van RFRam: 'Compared to continuous-wave radiation, pulsed microwave-frequency fields with the same average rate of energy deposition in tissue are generally more active in producing a biological response, ...', ICNIRP Guidelines 1998, pagina 506.

<http://www.icnirp.org/cms/upload/publications/ICNIRPemfgdl.pdf>.

²⁹¹ <https://www.dwangindezorg.nl/rechten/wetten/wgbo>

omvat ook de biologie an sich. Daar waar de fysieke of lichamelijke integriteit in het geding komt of dreigt te komen (artikel 3 lid 1) moet *in het kader van de biologie in ieder geval de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene worden nageleefd*.

Het gedwongen bestralen van burgers 24/7 terwijl een 'vrije geïnformeerde toestemming' ontbreekt (artikel 3 lid 2), dient derhalve als een ernstige schending van de lichamelijke en geestelijke integriteit van de mens te worden beschouwd (artikel 3 lid 1), met name van burgers die aangeven ziek te worden van de straling van RFRam en vragen om stralingsarme alternatieven. Artikel 3 lid 2 van het 'Handvest voor de grondrechten van de EU' vormt dan ook een valide juridische grondslag voor het faciliteren van witte zones voor burgers die nadrukkelijk aangeven aan stralingsbelasting te willen ontsnappen.

Dr. Sharon Goldberg, die in oktober 2018 in oppositie getuigde tegenover de Amerikaanse Senaat over de 5G-wetgeving, brengt ook het probleem van het ontbreken van 'informed consent' naar voren:

*'5G is een niet-geteste toepassing van een technologie waarvan we weten dat die schadelijk is. We weten het op basis van wetenschap. In de academische wetenschap wordt dit "Human subject research"²⁹² (mensgebonden onderzoek) genoemd. Onderzoek naar mensen is heel strak gereguleerd. Je kunt niet zomaar een soort onderzoeksproject naar mensen uitvoeren tenzij a) je geïnformeerde toestemming (informed consent) hebt, zodat ze de risico's en voordelen begrijpen en b) je de goedkeuring hebt dat iemand de literatuur daadwerkelijk heeft onderzocht en zegt: "Oké, dit onderzoek, wij geloven dat het veilig is. Er is geen bewijs in de wetenschap dat aangeeft dat het niet veilig zou zijn." We hebben tientallen jaren bewijs om aan te tonen dat het niet veilig is.'*²⁹³

De gemeente kan zich, vanwege haar autonome en wettelijke verantwoordelijkheid ten aanzien van de grondrechten en de gezondheid van de inwoners van haar grondgebied, niet verschuilen achter procedure-voorschriften en een beperkt aantal wettelijke kaders gebaseerd op een onrechtmatige veiligheidsclaim ICNIRP-limieten. Om een juiste belangenafweging te kunnen maken en de kwaliteit van de burgerparticipatie te bewaken, dient de gemeente haar beleidsvrijheid te benutten. Een ontvankelijke opstelling en dialoog over gezondheidsrisico's uitsluiten is in strijd met de fysieke veiligheid. Immers, juist daar waar sprake is van ambigue risico's is burgerparticipatie^{294 295 296 297} van groot belang om onzekerheden te articuleren en de

²⁹² 'Human subject research' (mensgebonden onderzoek) is systematisch wetenschappelijk onderzoek dat zowel interventioneel (een "proef") als observationeel (geen "testartikel") kan zijn en waarbij mensen betrokken zijn als onderzoeksobjecten. Onderzoek op mensen kan medisch (klinisch) onderzoek of niet-medisch (bijvoorbeeld sociaal-wetenschappelijk) onderzoek zijn. https://en.wikipedia.org/wiki/Human_subject_research. (Vertaling citaat: WdJ.)

²⁹³ Dr. Sharon Goldberg on wireless radiation, oktober 2018. <https://www.youtube.com/watch?v=WiVE6RE-3lc>

²⁹⁴ De Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid benadrukt in haar adviesrapport 'Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid' (2008) het belang van burgerparticipatie als het gaat om fysieke veiligheid: 'Niet-experts kunnen belangrijke bijdragen leveren, niet omdat zij als substituut voor de inzichten van experts kunnen dienen, maar wel omdat zij daarop correcties kunnen bieden. "Public engagement is needed in order to test and contest the framing of the issues that experts are asked to resolve", vat Jasanoff (2003: 397) samen. Daarnaast kan het betrekken van niet-experts bij met name onzekere en ambigue risicoproblemen worden verdedigd met een andersoortig argument, namelijk dat die betrokkenheid ook uit democratische overwegingen geboden is.' Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2008). *Onzekere veiligheid. Verantwoordelijkheden rond fysieke veiligheid*, pagina 181.

²⁹⁵ Zie ook pagina 135. Ibidem.

²⁹⁶ Juist ook bij onzekere en ambigue risico's mag bij het beoordelen van de fysieke veiligheid niet alleen op de zogenaamde 'experts' worden afgegaan: 'Bij eenvoudige en complexe risicoproblemen is hun positie oncontroversieel. Hun positie spreekt echter veel minder voor zich bij onzekere risicoproblemen en raakt al snel omstreden bij ambigue risicoproblemen. Dit heeft deels te maken met het feit dat hun kennis minder zeker is en normatieve oordelen daardoor sterker gaan wegen (probleem van

fysieke veiligheid te waarborgen. EHS-ers zoals ik kunnen daarbij gezien worden als de kanaries in de mijnen²⁹⁸, als *early warners*.

Voorts zij opgemerkt dat de in artikel 170 lid 1 Gemeentewet²⁹⁹ vastgelegde kwaliteit van de burgerparticipatie, alleen kan worden gewaarborgd als gemeente haar beleidsvrijheid benut om daadwerkelijk naar haar burgers te luisteren. De roep om witte zones, die niet alleen van mij komt, maar over de hele wereld opklinkt³⁰⁰ (en in bijvoorbeeld Italië en Frankrijk ook daadwerkelijke tot officieel erkende witte zones heeft geleid³⁰¹) kan, gezien de wetenschappelijke controversen en de daarmee samenhangende ambiguïteit van het risico, alsook vanwege de rechtmatigheid van een 'vrije geïnformeerde toestemming' die bij de huidige gedwongen blootstelling aan RFRam ontbreekt, niet worden genegeerd.

In hun artikel *'White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?'* komen mr. Bernd Irmfrid Budzinski (voormalig rechter bij de Duitse Bestuursrechtbank³⁰²) en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (hoogleraar aan de Martin-Luther Universiteit Halle-Wittenberg³⁰³) tot de vraag of er een juridische verplichting op overheden rust om stralingsvrije zones in te stellen. Zij beroepen zich daarbij op artikel 8 lid 1 EVRM^{304 305}:

'In ieder geval kan er geen bindend mandaat zijn om mobiele dekking met geweld "aan te bieden" aan privéwoningen, waarvan de eigenaren of bewoners helemaal niet willen worden voorzien van emissies die door de muren van hun verblijf gaan.³⁰⁶ Ook in deze gevallen heeft de bescherming van ingezetenen als basisverplichting door de staat voorrang, vooral met betrekking tot hun woonplek, die sterk wordt beschermd door artikel 8 lid 1 EVRM. Deze bescherming is geenszins verwaarloosbaar, omdat het risico met betrekking tot het zenuwstelsel, kanker en vruchtbaarheid³⁰⁷

onzekere risico's) en met het feit dat hun wetenschappelijke epistemologie in conflict kan komen met opvattingen over kennis en bewijsvoering van ngo's of burgers. De legitimiteit van het beleid wordt dan al snel problematisch.' Ibidem, pagina 124.

²⁹⁷ 'Het volk weet als geen ander welke problemen moeten worden aangepakt en of de oplossingen werken'. Ibidem, pagina 138.

²⁹⁸ Mijnwerkers namen vroeger een kanarie mee de mijn in, om te voorkomen dat zij stierven door de inademing van onzichtbare giftige gassen. Als de kanarie plotseling ophield met zingen of op de bodem van zijn kooi viel, begrepen de mijnwerkers dat er gevaar voor hun leven dreigde. Als deze analogie wordt aangenomen, kunnen EHS-ers als *early warners* worden beschouwd, in plaats van te worden bestreden of genegeerd.

²⁹⁹ Artikel 170 lid 1 aanhef en onder c en d Gemw. De burgemeester ziet toe op: c) de kwaliteit van procedures op het vlak van burgerparticipatie; d) een zorgvuldige behandeling van bezwaarschriften.

³⁰⁰ <https://mpkb.org/home/special/emf/whitezones>; <https://www.electrosensitivity.co/white-zones-1.html>; <http://wifi-refuge.org/white-zones/>; <http://www.zoneblanche.fr/index-eng.html>; <https://www.shieldyourbody.com/2017/08/why-live-in-emf-free-zones/>; <https://www.radiationrefuge.com/join-radiation-refuge>

³⁰¹ Witte zone in Italië, zie PDF 'Creation of the first EHS Refuge zone in Italy. Parc de Carnè, within the Vena del Gesso Regional Park.' http://www.next-up.org/pdf/EHS_Refuge_Zone_Parc_Carne_Brisighella_Italy_20_08_2010.pdf; Witte zone in Frankrijk: Tutorial EHS Zone Refuge France: http://www.next-up.org/Newssoftheworld/EHS_Zone_Refuge.php; B.C. and Canadian Wireless Living: <https://www.facebook.com/groups/661015143934586/>; EMF Quiet Zones USA and worldwide: <https://www.emf-experts.com/emf-quiet-zones.html>.

³⁰² Zie ook lezing Bernd Irmfrid Budzinski (2015). *Mobilfunk heute – fern von recht und Haftung?*

<https://www.youtube.com/watch?v=wpnxtWOYRRU>

³⁰³ <https://www.geo.uni-halle.de/nala/mitarbeiter/kuehling/>

³⁰⁴ Artikel 8 lid 1 EVRM. Recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven: Iedereen heeft recht op respect voor zijn privé- en gezinsleven, zijn huis en zijn correspondentie.

³⁰⁵ Zie ook 3. *Vaste jurisprudentie* onder 1 en hoofdstuk 10 in de 'Nadere toelichting en onderbouwing': 'Ontkrachting artikel 8 lid 1 EVRM in algemeen belang ondeugdelijk gemotiveerd'.

³⁰⁶ Budzinski, 'Von der Versorgung ohne Auftrag zur Bestrahlung ohne Gesetz' ('From the provision without mandate to the irradiation without a legal basis'), NVwZ 2011, 1165 (1170)

³⁰⁷ See Budzinski/Hutter "Mobilfunkschäden Ansichtssache? – Höchste Zeit für Beweise statt Vermutungen" (Is damage from mobile phone radiation a matter of opinion? – It is about time to deal with proof instead of assumptions); NVwZ 2014, 418 m.w.N.

veel groter is en niet alleen een “restrisico” (...).^{308 309}

Artikel 8 lid 1 EVRM waarborgt het recht op een privéleven, waarin geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan. Datzelfde geldt voor artikel 10 lid 1^{310 311} en artikel 11³¹² Grondwet (zie 5. *Onrechtmatig overheidshandelen in het Nationale Antennebeleid* en de ‘Nadere toelichting en onderbouwing, hoofdstuk 19 *Uitroldiscours en landelijke dekking schenden burgerrechten op grond van Grondwet, EVRM en Handvest grondrechten EU*). Gedwongen 24/7 bestraling opleggen, wat het geval is bij plaatsing van een zendmast in de nabijheid van mijn woning, is in strijd met deze ‘geenszins verwaarloosbare’ bescherming. ‘Daarom is het nu de plicht van de overheid’, aldus Budzinski en Kühling, ‘om in geval van nood, de getroffen personen naar een beschermde plaats te brengen – door “beschermde ruimtes” te creëren, d.w.z. door afscherming of “evacuatie”. Bovendien moet hun deelname aan het maatschappelijk leven mogelijk worden gemaakt door (deels) stralingsvrije openbare gebouwen en openbaar vervoer.’³¹³

Budzinski en Kühling wijzen erop dat de medische vereniging van Baden-Württemberg dit als noodzakelijk beschouwt³¹⁴, dat vakbonden in Frankrijk dit eisen³¹⁵ en dat dit in Duitsland op het hoofdkantoor van de kamer van ambachten (Handwerkskammer) al grotendeels is geïmplementeerd.^{316 317}

Over de landelijke dekking mobiel bereik en het algemeen belang, stellen Budzinski en Kühling: ‘(...) Mobiele telefoonoperatoren zijn geen partijen als het gaat om algemeen belang. Bovendien hebben ze geen wettelijke bevoegdheden voor inbeslagname³¹⁸. Mobiele telefonie maakt geen deel uit van de (verplichte) “universele dienst”³¹⁹. Net zo min als de wettelijke blootstellingslimiet het

³⁰⁸ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf Pagina 13.

³⁰⁹ Zie ook hoofdstuk 25 in de ‘Nadere toelichting en onderbouwing’; *Risico-index leert: Tenminste sprake van een belangrijk risico*.

³¹⁰ Artikel 10 lid 1 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer.

³¹¹ In de toelichting op wetsartikel 10 lid 1 Gw lezen we: ‘Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer betreft het recht van de burger om in de beslotenheid van zijn privé-sfeer met rust te worden gelaten. Dat is in het algemeen in het eerste lid van artikel 10 neergelegd. De persoonlijke levenssfeer omvat onder meer het huis (...) en het recht op eerbiediging van het innerlijk leven en van de lichamelijke integriteit.’ Grondwet voor het Koninkrijk der Nederlanden 2018. Toelichting, pagina 41. https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j4nvih7l3kb91rw_j9vkl1ouc6v2/vkwrfdbpvatz/f=/web_119406_grondwet_koninkrijk_nl.pdf

³¹² Artikel 11 Gw. Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam.

³¹³ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* Ibidem, pagina 11 - 12.

³¹⁴ <http://www.aerzteblatt.de/nachrichten/60302/Aerztekammer-Baden-Wuerttemberg-raet-zur-Zurueckhaltung-beimMobilfunk>.

³¹⁵ CGT, CFDT, FO, SUPAP, UCP: « ..doivent exister des lieux publics et des lieux de travail qui protègent les personnes électrohypersensibles et ne les excluent ni de la vie professionnelle, ni de la vie sociale » (... er is behoefte aan openbare plaatsen en werkplekken, die elektro-overgevoelige mensen beschermen en hen niet uitsluiten, noch van het beroepsleven, noch van het sociale leven.”; http://www.robindestoits.org/Ondes-electromagnetiques-Le-CHSCT-vote-l-application-de-la-loi-Abeilledans-les-espaces-jeunesse-des-bibliotheques_a2316.html

³¹⁶ <https://www.xing.com/communities/posts/ihk-ulm-laesst-ih-gebaeude-gegen-mobilfunkmasten-abschirmen1004648674>

³¹⁷ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* Ibidem, pagina 12.

³¹⁸ Deze uitspraak verwijst naar het recht van burgers om in hun privé-domein met rust te worden gelaten. Dit is niet alleen gewettigd op grond van artikel 8 lid 1 EVRM, maar ook op grond van artikel 10 lid 1 en artikel 11 van de Grondwet.

³¹⁹ Het opleggen van een ‘antenneplicht’ aan lokale overheden, zoals door de staatssecretaris van EZK voorgesteld in haar ‘Wetsvoorstel Implementatie Telecomcode’, dat burgers overlevert aan de willekeur van de telecomindustrie, vormt op grond van artikel 8 lid 1 EVRM en artikel 10 lid 1 en artikel 11 Grondwet een extreme schending van mensenrechten en alles waar het

“leveringsmandaat” bepaalt, althans niet wie kan worden bestraald en waar. In plaats daarvan is het enige gestelde doel dat overal, waar geen andere wetten het tegenspreken, zoveel mogelijk een “uitgebreide” (d.w.z. in het hele land consistente) dienst moet worden verleend.’³²⁰

Het probleem van geen of slecht bereik in de gebieden die als witte zones worden aangewezen, wordt door Budzinski en Kühling als volgt gerelativeerd:

‘Van de “gaten in de dekking” in een vrije zone voor mobiele telefoons ter bescherming van de gezondheid van degenen die daar permanent wonen, van wie sommigen ernstig ziek zijn, kan daarom redelijkerwijs worden verwacht dat ze door bezoekers worden getolereerd, net als het ongemak van een autovrije zone.’³²¹

Als burgers geen keuze meer wordt gelaten en dwingend worden bestraald door RFRam die potentiëel of daadwerkelijk schadelijk zijn; straling die niet alleen de woning, maar ook het lichaam en de cellen binnendringt en aantoonbaar ons zenuwstelsel en bloed beïnvloeden, dan kan met recht gesproken worden, in de woorden van dr. Lena Pu, van ‘raping of the system’; van verkrachting van het fysieke systeem (zie pagina 48).

Omdat op grond van artikel 93 Grondwet^{322 323} procedure-voorschriften of wettelijke kaders niet boven Internationale Verdragen kunnen worden gesteld, kan en mag de relevantie van de hier genoemde internationale wetsartikelen niet worden veronachtzaamd. Het door de gemeente Berkelland creëren van een witte zone, om burgers zoals ik een alternatief te bieden en haar grondgebied voor iedereen bewoonbaar te houden (artikel 21 Grondwet³²⁴) dient dan ook niet als onmogelijk, maar op grond van nationaal en internationaal recht als dringend noodzakelijk en gewettigd te worden beschouwd. Derhalve acht ik onderstaande conclusie van Budzinski en Kühling ook op deze zaak van toepassing:

‘De vraag naar “witte zones”, vrij van dekking voor mobiele telefoons, is niet “onrealistisch”. We hebben een rechtssysteem en een waardensysteem dat gericht is op het voorzorgbeginsel. Daarom vereist de verplichting van de overheid tot dringende bescherming de creatie van of tenminste de toestemming voor witte zones zonder dekking van mobiele telefonie, of waar het niveau van straling van mobiele telefoons wordt gecontroleerd om het interieur van particuliere woningen te beschermen, evenals openbare ruimtes en openbaar vervoer. Bovendien is het minimaliseren en vermijden van straling van mobiele telefoons en de afscherming daarvan een wet van menselijkheid – en ook van de rede.’^{325 326}

huidige gezondheidsbeleid voor staat, omdat burgers geen enkele vorm van zelfregie overblijft. Omdat een dergelijke ‘antenneplicht’ de verplichting tot een ‘vrije geïnformeerde toestemming’ van de betrokkenen schendt, is zij in strijd met artikel 3 lid 2 van het ‘Handvest voor de grondrechten van de EU’ en onwettig.

³²⁰ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* Ibidem, pagina 12.

³²¹ Ibidem.

³²² Artikel 93 Gw. Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt.

³²³ Toelichting artikel 93 Gw. ‘Bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, hebben verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt. Zulke bepalingen hebben, met andere woorden, zonder nadere tussenkomst van de nationale wetgever rechtstreekse werking waar iedereen zich aan moet houden.’ <https://www.denederlandsegrondwet.nl/9353000/1/j9vkl1oucfq6v2/vkijaj9cxpptw>

³²⁴ Artikel 21 Gw. De zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu.

³²⁵ Dit is ook wat de president van de GSMA Association (de wereldwijde vereniging van mobiele GSM-apparaten) zei over de WHO / IARC-waarschuwing tegen hersentumoren. (“Will people who use their mobile phone a lot, be warned?”): “Certainly ...

Gelet op het voorgaande verzoek ik u, zijnde de rechterlijke macht, dringend om niet alleen het bestreden besluit te vernietigen, maar ook de noodzaak van beschermde stralingsarme gebieden (witte zones) te erkennen. Zodat er nieuwe mogelijkheden worden gecreëerd om een kwetsbare groep (waar ik mij toe reken) tegen verregaande schending van mensenrechten te beschermen. Gewettigd, met name ook met het oog op de geplande uitrol van 5G.

this is also a question of common sense" ("questione di buon senso"); RAI Italian television, "Fuori Campo", of 21 November 2011, verbatim record, page 23.

³²⁶ Mr. Bernd Irmfrid Budzinski en prof.dr.ing. Wilfried Kühling (2015). *White zones, free from mobile phone coverage – unrealistic or required by law?* https://kompetenzinitiative.com/wp-content/uploads/2019/08/White-Zones_Budzinski_Kuehling_Nov_2015.pdf. Pagina 12. Vertaling citaat: WdJ.

BIJLAGEN

- 1) Nadere toelichting en onderbouwing beroepsgronden W.J. de Jong inzake zaaknummer ARN19 / 2184 WABOA.
- 2) Witte zones in buitengebied Berkelland. Waarom het een goed idee is om in het buitengebied van Berkelland een witte zone als milieuzone op te nemen (inspraakreactie 13 juni 2017).
- 3) Marko Markov (ed.) (2019). *Mobile Communications and Public Health*. NY, CRC Press. Taylor & Francis Group, LLC. (Pagina 223 – 253).

Nog door u te ontvangen:

- 4) Verklaring huisarts mw. R. Boting-Klomp, Eibergen.
- 5) Verklaring huisarts mw. Liesbeth Adriaansens, Breda.
- 6) EHS-diagnose professor Dominique Belpomme, EHS & MCS. Research and treatment European Group, Parijs.